

THE CENTRAL

1968

Volume XLII.

313
JAF

373
JAF

R

2004

2007

“ ம த்தி ய ம் ”

THE CENTRAL

Volume XLII

1968

Editorial Board :

Tamil : S. Rajanayakam Esq.

English : V. V. Rajaratnam Esq.

Manager : N. S. Ratnasingam Esq.

REFERENCE

We acknowledge with thanks all magazines and periodicals that we have received.

We beg to be excused for any errors and omissions.

— Editors.

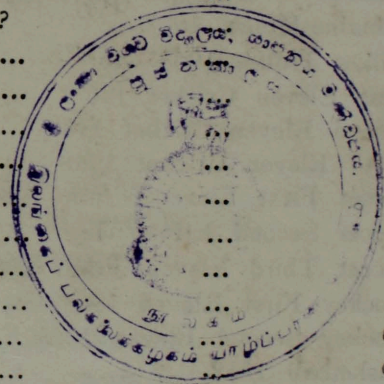
Erratum

In the Students' Christian Movement Report please read Treasurer as T. Thavarajah and not C. Karunaharan.

373
JAF

பொருளடக்கம் — CONTENTS

	பக்கம்
இறை வணக்கம்	
நெருக்கடியைத் தீர்க்க வழி	1
திருவாசக உரை	4
சமயசாஸ்திரம் படிக்கும் முறை	7
நவராத்திரி	8
நாவலருக்குச் சில வேண்டுமா?	11
பண்புடைமையும் குடிப்பிறப்பும்	13
மொட்டைக் கடிதங்கள்	17
பொருமைத் தீ	19
நன்னடைத்தையின் சித்திரங்கள்	22
மாலே மலர்ந்தது	25
நிறையெனப்படுவது மறை பிறர் அறியாமை	26
ஆலயப் பிரவேசம்	28
நாவலர் ஒரு தீர்க்கதரிசி	34
எச்சம் என்பது யாது?	37
சுவையுங்கள் சுவைத்துப் பாருங்கள்	41
ஆறுமுகநாவலரும் அருட்பாடல்களும்	46
திருக்குறளிலே ஆராய்ச்சி பண்ண என்ன இருக்கு?	50
சைவ இளைஞர் மன்றம்	54
உயர்தர மாணவர் மன்றம் 1968	56
தமிழ் மன்றம்	57
குருளைகள் குழு (Cub Pack) 1967	58
நாவலர் பெருமான்	60
யாழ். மத்திய கல்லூரிக் கட்டட நிதி	i
கட்டட நிதிக்கு நன்கொடை உதவியவர்கள்	ii
ஒளவை குறள்	iv
Prayer	61
College Song	62
The Noble end of Education	63
Editorial Notes	64
Extracts from the Principal's Prize day Report (1967)	66
A Plea for Manual Education in Schools	71
"D. T." The Ceylon man in World Christian Movements	73
The Five Laws of Library Science	80
Priscilla Selvanayaki Karunakaran — An Appreciation	83
"Maha"	84
Report of the Jaffna Central College Teachers' Circle (1966 — 1968)	87
The Library Report	89

Students' Contributions:

Why does the Sun Shine	91
Science for a better world	92
A Road Accident	93
The Divine Poet	94
I Met a Ghost	95
A Bad-Tempered Bus-Conductor	96
Food Problem in Ceylon	97
Dreaming of Kandy	98
Shramadana	99
One Who Loved His Fellowmen	99
"This Fair Isle"	100
Our Class	101

College Activities:

Report of the Board of Prefects 1968	103
Higher School Students' Science Union Annual Report 1968	105
G. C. E. (Advanced Level) Arts Union 1968	106
Student Christian Movement 1968	107
Report of the First Jaffna Scout Troop 1968	108
1st. Jaffna Wolf Cub Pack	109
Report of the Rigg Hall Hostel Union 1968	111
Bullough House 1968	112
Percival House 1968	113
Romaine House 1968	114
Wilkes House 1968	116
First Eleven Cricket 1968	117
Second Eleven Cricket 1968	119
Third Eleven Cricket 1968	120
Soccer First Eleven Team 1967	121
Soccer Second Eleven Team 1967	122
Soccer Third Eleven Team 1967	123
Hockey First Eleven 1968	124
Hockey Second Eleven 1968	125
Basketball 1968	126
Volleyball 1967 — 68	127
Athletics 1967	127
Athletics 1968	128
P. T. Competition	128
Student Office Bearers 1968	129
Examination Results	131
Colour Winners	133
The Staff 1968	134

ம த்தி ய ம்

யாழ். மத்திய கல்லூரி ஆண்டு மலர்

உ

சிவமயம்

இறை வணக்கம்

திருச்சிற்றம்பலம்

குனித்த புருவமுங் கொவ்வைச் செவ்வாயிற் குமிண்சிரிப்பும்
பனித்த சடையும் பவளம்போல் மேனியிற் பால்வெண்ணீறும்
இனித்த முடைய எடுத்தபொற் பாதமுங் காணப்பெற்றால்
மனித்தப் பிறவியும் வேண்டுவதே இந்த மாநிலத்தே.

சிந்தனைநின் தனக்காக்கி நாயி னேன்தன்
கண்ணினைநின் திருப்பாதப் போதுக் காக்கி
வந்தனையும் அம்மலர்க்கே யாக்கி வாக்குன்
மணிவார்த்தைக் காக்கியைம் புலன்க ளார
வந்தனையாட் கொண்டுள்ளே புகுந்த விச்சை
மாலமுதப் பெருங்கடலே மலையே உன்னைத்
தந்தனைசெந் தாமரைக் காடனைய மேனித்
தனிச்சுடரே இரண்டுமிலித் தனிய னேற்கே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சரஸ்வதி வணக்கம்

புத்தகம் படிகமாலே குண்டிகை பொருள்சேர் ஞான
வித்தகந் தரித்த செங்கை விமலையை அமலை தன்னை
மொய்த்த கொந்தளக பாரம் முகிழ்முலை தவள மேனி
மைத்தகு கருங்கட் செவ்வாய் அணங்கினை வணங்கல் செய்வாம்.

பொருப்பிலே பிறந்து தென்னன் புகழிலே கிடந்து சங்கத்
திருப்பிலே யிருந்து வைகை யேட்டிலே தவழ்ந்த பேதை
நெருப்பிலே நின்று கற்றோர் நினைவிலே நடந்தோ ரேன
மருப்பிலே பயின்ற பாவை மருங்கிலே வளருகின்றாள்.

சக்தி வணக்கம்

தொடுக்குங் கடவுட் பழம்பாடற்
 ஞோடையின் பயனே, நறைபழுத்த
 துறைதீந் தமிழி னொழுக நறுஞ்
 சுவையே, அகந்தைக் கிழங்கையகழ்ந்
தெடுக்குந் தொழும்ப ருளக்கோயிற்
 கேற்றும் விளக்கே, வளர்சிமய
 இமயப் பொருப்பில் விளையாடும்
 இளமென் பிடியே, எறிதரங்கம்
உடுக்கும் புவனங் கடந்துநின்ற
 ஒருவன் திருவுளத்தில் அழகொழுக
 எழுதிப் பார்த் திருக்கும்
 உயிரோ வியமே, மதுகரம்வாய்
மடுக்கும் குழற்கா டேந்துமிள
 வஞ்சிக் கொடியே வருகவே,
 மலயத் துவசன் பெற்ற பெரு
 வாழ்வே வருக வருகவே.

— குமரகுருபர அடிகள்.

நெருக்கடியைத் தீர்க்க வழி

பிள்ளைகளைப் பாடசாலைகளிற் சேர்ப்பது பெற்றோருக்கு இன்று ஒரு பெரிய பிரச்சனை. யாழ்ப்பாண மாவட்டத்திற் பாடசாலைகள் பல உண்டு; அதனால் பெற்றோரின் பிரச்சனை அர்த்தமற்றது என்று சிலர் கூறலாம். ஒரு கிராமத்தில் உள்ள ஆரம்ப பாடசாலை ஒன்றுக்கு மகா வித்தியாலயம் என்று பெயர் குட்டி விட்டால் அங்குள்ள மாணவர்களின் தேவை பூர்த்தியாகிவிடாது. மகா வித்தியாலயம் என்றால் அந்தப் பெயருக்கேற்ப விசாலமான வகுப்பறைகளும் நவீன உபகரணங்களோடு கூடிய ஆய்கூடங்களும் நூல்நிலையமும் பெரிய விளையாட்டிடமும் அங்கிருந்தல் வேண்டும். இவை எல்லாவற்றுக்கும் மேலாகத் தகுதி வாய்ந்த ஆசிரியர்கள் வேண்டும். இவற்றைவிட இன்னும் பல தேவைகள் உண்டு. இந்த முறையில் அமைந்த பாடசாலைக்கு மகா வித்தியாலயம் என்று நாமகரணஞ் சூட்டினால் அது தகும்; அந்தக் கிராமத்து மக்களுக்கும் அங்குப் பயிற்றப்படும் கல்வி குறையாடற்றது. மேலானது என்ற நம்பிக்கை ஏற்படும். அவ்வூர் மாணவர்களும் தூரத்தில் உள்ள பெரிய கல்லூரிகளில் சேருவதற்குப் பகிரதப் பிரயத் தனஞ் செய்ய வேண்டியதில்லை.

சில கிராமங்களில் முன்பு சிறு பாடசாலைகளாய் இருந்தவற்றை அங்குள்ள வர்கள் பெருமுயற்சி செய்து, நிதி திரட்டி உயர்தரக் கல்விக்கு வேண்டிய வசதிகளை அமைத்தார்கள்; அங்குள்ள மாணவர்களும் அங்கேயே தொடர்ந்து படித்தார்கள்; அப் பாடசாலைகளின் பரீட்சை முடிபுகளும் வெகு திருப்திகரமாய்க் காணப்பட்டன; அதனால் அவை பேரும் புகழும் உடைய கல்வி நிலையங்கள் ஆகிவிட்டன; இன்று வேற்றுார் மாணவர்களும் அங்கே தேடிச் செல்கின்றனர். அந்தப் பாடசாலைகளின் வளர்ச்சிகளை முன்மாதிரியாகக் கொண்டு ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் உள்ள கல்வித் தாபனங்களையும் தேவைக்கு ஏற்றவாறு அமைத்துக் கொண்டால் பெற்றோருக்கும் மாணவருக்கும் உள்ள பிரச்சனை பெரும் அளவில் தீர்ந்துவிடும். பெரிய கல்லூரிகளிற் சேர வேண்டும் என்ற நெருக்கடியை நீக்க இதுவே தகுந்த வழியாகும்.

முப்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, பரீட்சை முடிபுகள் வெளியாகிவிட்டால் ஒவ்வொரு கல்லூரியிலும் மெற்றிக்குலேஷன் பரீட்சையில் எத்தனை எத்தனை மாணவர்கள் தேறினார்கள் என்று பேசிக் கொள்ளுவதே வழக்கம். அந்தப் பரீட்சை முடிபுகளைக் கொண்டே கல்லூரிகளின் பெருமை சிறுமைகள் மதிப்பிடப்பட்டன. ஏனெனில், அந்த நாட்களில் அந்தத் தேர்விற சித்தியடைந்துவிட்டால் மேற்படிப்புக்குப் பல்கலைக் கழகத்தில் உடனேயே சேர்ந்துவிடலாம்; அரசாங்க உத்தியோகங்களும் எளிதிற் கிடைத்துவிடும். இப்போது அந்த நிலைமை மாறிவிட்டது. பல்கலைக் கழகப் பிரவேச பரீட்சையில் தேறுவதென்றால் அது கிடைத்தற்கரிய

தோர் வரப்பிரசாதம் என்ற நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. அதுவும் விஞ்ஞானக் கல்வியே பெரிதும் விரும்பப்படுகிறது. ஆகையால், ஒரு கல்லூரியின் பெருமையைப் பற்றிப் பேசும்போது பிரவேச பரீட்சை முடிவுகளையே அளவு கோலாகக் கருதுகின்றனர். பொறியியல் துறையில் எத்தனை பேர் தேறினார்கள், எத்தனை பேர் வைத்தியப் பகுதியில் சித்தி அடைந்தார்கள் என்று பேசிக் கொள்ளுவதே வழக்கம். ஆதலால், ஒவ்வொரு பாடசாலையிலும் பிரவேச பரீட்சை வகுப்பில் விசேஷ கவனஞ் செலுத்தப்படுகிறது. இதற்குத் தகுதி வாய்ந்த ஆசிரியர்களும் ஆய்கூட வசதிகளும் பெரும் அளவில் தேவை. சில பாடசாலைகளிலேயே இவை நல்ல முறையில் அமைந்துள்ளன. ஆனால், அந்தக் கல்வித் தாபனங்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு மாணவர்களையே அனுமதிக்க முடியும். சுயநலத்தை விட்டுச் சற்று யோசித்தால் இந்த நெருக்கடியைத் தீர்க்க வழி உண்டு என்பது புலனாகும்.

இன்று கொழும்பில் உள்ள பல்கலைக் கழகம் முன்பு லண்டன் பல்கலைக் கழகத்தின் ஒரு கல்லூரியாய் அமைந்திருந்தது. அப்போது இண்டர்மீடியேற் வகுப்பே அங்குள்ள ஆரம்ப வகுப்பாய் இருந்தது. இண்டர்மீடியேற் மாணவர்களுக்கு ஒவ்வொரு பேராசிரியரும் தங்கள் தங்கள் பாடங்களில் வாரந்தோறும் விரிவுரைகள் நிகழ்த்த வேண்டும் என்றொரு நியதியும் அக்காலத்தில் இருந்தது. இன்று பல்கலைக் கழகப் பிரவேச பரீட்சைக்குரிய பாடவிதானம் அந்த இண்டர்மீடியேற் பரீட்சைக்குரிய பாடவிதானத்திலும் மிக்க விசாலமானது; அத்துடன் கடினமானது. அன்று பீ. ஏ., பீ. எஸ்ஸி., பரீட்சைகளுக்குப் படித்தவற்றைக்கூட இன்று பிரவேச வகுப்பு மாணவர்கள் படிக்கின்றார்கள். ஆதலால், பிரவேச பரீட்சைக்குரிய போதனை எந்த வகையில் அமைய வேண்டும் என்பது சொல்லாமலே அமையும். ஒவ்வொரு கல்லூரியிலும் இதற்கு வேண்டிய ஒழுங்குகளை அமைத்துக் கொள்வதில் உள்ள கஷ்டங்களை நாம் நன்கு உணர வேண்டும். இந்தக் கஷ்டங்களைப் போக்க ஒரே ஒரு வழிதான் உண்டு. பல்கலைக் கழகப் பிரவேச வகுப்புக்களை மாத்திரம் கொண்ட கல்லூரிகளை நிறுவினால் தகுதி வாய்ந்த ஆசிரியர்கள் இல்லையே, உபகரணங்கள் இல்லையே, இரசாயனப் பொருட்கள் இல்லையே, கட்டடங்கள் இல்லையே என்ற நிலை ஒருபோதும் ஏற்படாது. ஏனெனில், நூற்றுக்கணக்கான பாடசாலைகளுக்குத் தகுதி வாய்ந்த ஆசிரியர்களையும் கட்டடங்களையும் உபகரணங்களையும் அமைத்துக் கொள்வதிலும் பார்க்கப் பத்துக் கல்லூரிகளுக்கு வேண்டிய வசதிகளை ஏற்படுத்திக் கொள்ளுவது மிக எளிது; அத்துடன் செலவுச் சுருக்கமும் உண்டாகும். இன்று கலைப் பாடம் (Arts subjects) கற்கும் மாணவர்களின் எண்ணிக்கை ஒவ்வொரு பாடசாலையிலும் பத்துக்கு உட்பட்டதாகவே காணப்படுகிறது. இதனால் எவ்வளவு பொருட் செலவு உண்டாகிறது! ஒவ்வொரு மாவட்டத்தில் உள்ள கலைப் பகுதி மாணவர்கள் எல்லோரும் ஒரு கல்லூரியிற் படித்தால் எவ்வளவு லாபம் ஏற்படும்? முதலில் இப்படிக் கல்லூரிகள் மாவட்டத்துக்கு ஒன்றாக அமையலாம்; காலக்கிரமத்தில் தொகுதிக்கு ஒன்றாக அதிகரிக்கலாம். இதனால் எத்தனையோ நன்மைகள் உண்டு. ஒரு கல்லூரியில் ஆயிரம் பிரவேச வகுப்பு மாணவர்கள் படிப்பார்களானால் அவர்கள் தங்களின் பேச்சு வன்மை, எழுத்து வன்மை, அர்த்தவாதம் செய்யுந் திறமை முதலானவற்றை விருத்தி செய்ய அதிக வாய்ப்புக் கிடைக்கும். தகுதி வாய்ந்த ஆசிரியர்கள் இல்லையே என்ற பிரச்சனை ஒருபோதும் ஏற்படாது. வேறும் பட்டதாரிகளை நியமிக்காது அறிவும் ஆற்றலும் நிரம்பியவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்து நியமிக்கலாம். பல்கலைக் கழக விரிவுரையாளர்கள் விசேஷ ஆராய்ச்சி செய்ய இங்கிலாந்து செல்லுவது போல இக் கல்லூரி ஆசிரியர்களும் பல்கலைக் கழகத்துக்கு அனுப்ப

பப்பட்டு விசேஷ பயிற்சி (B. A. Honours, B. Sc. Honours, M. A., M. Sc.) பெற
லாம். இப்படிப்பட்ட கல்லூரிகளில் மாணவர்கள் பிரவேச பரீட்சைக்குப் படிப்
பது அவர்களின் கல்வி வளர்ச்சிக்கும் மிக்க அநுகூலமுடையதாகும்.

காலக்கிரமத்தில் இந்தக் கல்லூரிகளில் சில G. A. O., G. S. O., வகுப்புக்
களையும், பின்பு B. A., B. Sc. வகுப்புக்களையும் கொண்டதாக அமையலாம்.
பல்கலைக் கழகங்கள் ஒனர்ஸ் வகுப்புக்களையும் பொறியியல் வைத்தியப் பகுதிகளே
யும் ஆராய்ச்சித் துறைகளையும் மாத்திரம் உடையன ஆகலாம். இதனால் பல்கலைக்
கழகங்களில் உள்ள நெருக்கடியும் பெருமளவில் நீங்கும். சுயநலம் அற்றவர்கள்
இவற்றைக் கருத்திற் கொண்டு சிந்திக்கக் கடவர்.

ஆசிரியர்.

வான நாடரும் அறியொ னாதநீ
மறையி லீறுமுன் தொடரொ னாதநீ
ஏனை நாடரும் தெரியொ னாதநீ
என்னை இன்னிதா யாண்டு கொண்டவா
ஊனை நாடகம் ஆடு வித்தவா
உருகி நானுனைப் பருக வைத்தவா
ஞான நாடகம் ஆடு வித்தவா
நைய வையகத் துடைய விச்சையே.

ஞானமதில் ஞானநிட்டை யுடை யோருக்கு
நன்மையொடு தீமையிலை நாடுவதொன் றில்லைச்
சீலமிலைத் தவமில்லை விரதமொடாச் சிரமச்
செயலில்லைத் தியான மில்லைச் சித்தமலமில்லை
கோலமிலைப் புலனில்லைக் கரணமில்லை
குணமில்லைக் குறியில்லைக் குலமுமில்லை
பாலருடன் உன்மத்தர் பிசாசர் குணமருவிப்
பாடலிடுனெ டடேலிவை பயின்றிடினும் பயில்வர்.

திருவாசக உரை

[தேவார திருவாசகத் திருமுறைப் பாடல்களுக்கு எந்த வகையில் உரை அமையவேண்டும் என்பதற்கு இத் திருவாசகப் பாடலின் உரை ஒரு சிறந்த எடுத்துக்காட்டு. இதனை எழுதியவர் சைவசித்தாந்தச் செம்மல் திரு. மா. வே. நெல்லையப்பிள்ளை யவர்கள். அவர் எழுதிய திருவாசக அருள் முறைத் திரட்டு என்னும் நூலிலிருந்து இது தரப்படுகின்றது.]

முத்திநெறி யறியாத மூர்க்கரொடு முயல்வேளைப்
பத்திநெறி யறிவித்துப் பழவினைகள் பாறும்வண்ணம்
சித்தமல மறுவித்துச் சிவமாக்கி யெனையாண்ட
அத்தனைனக் கருளியவா ரூர்பெறுவா ரச்சோவே.

பதவுரை: முத்திநெறி அறியாத — வீடடைதற்கு ஏதுவாயுள்ள நெறி இன்னதென்று (சிறிதும்) அறியாதிருந்த; மூர்க்கரொடு முயல்வேளை — மூடர்களுடன் (பழகி நிலையுள்ளது உலக வாழ்வே என்று எண்ணி) வினைசெய்து கொண்டிருந்த எனக்கு; பழவினைகள் பாறும்வண்ணம் — முன் பல பிறவிகளில் நான் செய்த சஞ்சிதவினைகள் என்னை அடையாது விட்டு நீங்கும்படி; பத்திநெறி அறிவித்து(ம்) — (உண்மை ஞானத்துக்குச் சேர்ந்த சரியை கிரியை யோகம் ஞானம் அடங்குவனவாயுள்ள) அன்பு நெறியை எனக்குக் காட்டிக் கற்பித்தும்; சித்தமலம் அறிவித்து(ம்) — (அவ்வாறு கற்பித்தபடி நான் ஒழுகினதனாலுண்டாகும் பயனாக) எனது உள்ளத்தில் தனது அருட்பேரொளியை நிறைவித்து அதனால் அதனைவிட்டு மும்மலத்தொடக்கு முற்றிலும் நீங்கும்படி செய்தும்; சிவமாக்கி(யும்) — (அவ்வாறு முற்றிலும் மும்மலங்கள் நீங்கியதாலுண்டாகும் பயனாகச்) சிவமாந்தன்மையை அடையும்படி செய்தும்; எனை ஆண்ட — (சிவமாந்தன்மை அடைந்த) என்னைப் பின் தனது அடிமையாக ஆண்டு பேரின்பம் அருளிய; அத்தன் — என் தந்தையாகிய சிவபெருமான்; எனக்கு அருளியவாறு — எனக்கு அருள்செய்தது போல; ஆர் பெறுவார் — வேறே யார் பெறவல்லார்.

விரிவுரை: முத்திநெறி — சமயம் என்பது மக்களுக்கு இறைவனை யடைந்து பேரின்பமுறுதற்குக் காட்டும் நெறி (வழி) யாகும். சைவசமயத்திலும் சமய இலக்கணமுள்ள பிறசமயங்களிலும் இரு பெரும் பிரிவுகளுள் ஒன்று உலகநெறி, மற்றொன்று வீட்டுநெறி. உலகநெறியில் சமயங்கள் மக்களுக்கு அறத்தின்வழி உலக இன்பமாகிய சிற்றின்பத்தை நுகரும் முறையைக் கற்பித்து, உலகபோகத்தில் அமிழ்த்தி, போகத்திற்கேதுவாகிய பொருள்களில் பற்றுவைத்து ஒழுகச்செய்யும். பல பிறவிகளில் உலக நெறியிலொழுகி அநுபவ முற்றியதனாலுண்டாகும் பயனாக, நிலையில்லாத உலகவாழ்வின் பத்தில் உவர்ப்பானது மனத்திலடையப்பெறும் பக்குவ அறிவுடைய மக்களுக்குச் சமயங்கள் வீட்டுநெறியைக் கற்பிக்கும். இந் நெறியில் மக்கள் உலக வாழ்வின் குறிக்கோள் இன்னதென நன்குணர்ந்து, அறம் பொருள் இன்பம் மூன்றிலும் பற்றுவிட்டுப் பேரின்பத்தையே அடையுங் கருத்துடையவர்களாய், அருளே களைகணக்கொண்டு அருளின் வழியிலே தங்கள்

அறிவு வேட்கை செயல்களைச் செலுத்தி ஒழுகி, முறையே சரியை கிரியை யோகம் ஞானம் என்ற நிலைகளை அடைந்து மெய்யறிவும் மெய்யன்பும் பெற்றுப் பேரின்பம் அடைவார்கள். இந்த நெறியே இங்கே கூறப்படும். முத்தி நெறி — முத்தி என்ற வடமொழிச்சொல் கட்டுவிடுதல் என்று பொருள்படும். (முஞ்ச் - விடுதல்) உலகப்பற்றை விட்டு இறைவனையே பற்றிப் பேரின்பம் அடைதற்கேதுவாகிய நெறி முத்திநெறி. இது வீட்டுநெறி என்று தமிழில் கூறப்படும். அறியாத மூர்க்கரொடு முயல்வேனை — பெறுதற்கரிய மானுடப்பிறவியைப் பெற்றிருந்தும் உழன்று வருந்துகிற மக்களை 'மூர்க்கர்' என்றார். மூர்க்கராவார் இன்னது செய் தால் இன்னது விளையும் என்று அறியாது ஒழுகுகிறவர்கள். இதனால் மூர்க்கர் என்ற சொல்லுக்கு மலமறைப்பை அறியாத மூடர் என்று பொருள் உரைக்கப் பட்டது. முயலுதல் — வினைசெய்தல். அறிவு வேட்கை செயல்களை உலகவிடயங் களிற் செலுத்தி வினைசெய்தல். உலகநெறி ஒழுகுகிறவர்கள் ஒன்று சேர்ந்து ஒரு வரை யொருவர் மதித்து ஒழுகுகிறவர்களாதலின், மூர்க்கரொடு முயல்வேனை என்றார். முயல்வேன் -- உயர்தினை ஆண்பால் தன்மை ஒருமை வினையாலணையும் பெயர். வழக்கமாய் முயன்றுவந்தவனாகிய நான். முயல்வேனை என்பது முயல் வேனுக்கு என்ற நான்காம்வேற்றுமைப் பொருளில் வந்த வேற்றுமை உருபுமயக் கம். முயன்றேன் (முயன்றுவந்த நான்) என இறந்தகாலத்தாற் கூறப்பாலது தெளிவுபற்றி முயல்வேன் என எதிர்காலத்தாற் கூறப்பட்டது. பழவினைகள் பாறும்வண்ணம் பத்திநெறி அறிவித்து — பத்திநெறி என்பது இறைவனைப் பற்றும் மெய்யன்புநெறி. உலக அன்புநெறி அன்று.

இறைவன், உயிர்கள் தன்னை அடைந்து பேரின்பம் பெறும் பொருட்டுச் சலிப்பின்றிச் செய்துவரும் பேரருட் செயல்களை அறிந்து நினைந்து அகங்குழைந்து உருகி அவனிடத்துச் செய்யும் அன்பு மெய்யன்பாகும். இவ்வாறு அறிந்து செய் யும் அன்பே அழுத்தமாயுள்ள மெய்யன்பாயிருக்கும். இந்த மெய்யன்பானது தன்னையுடையவர்களை இறைவனுடைய திருவடிகளில் சேர்க்கும் திறனுடையது ஆதலின், பத்திநெறி யறிவித்து என்றார். "உன் குரைகழற்கே கற்றுவின் மனம் போலக் கசிந்துருக வேண்டுவனே" என்று அடிகள் வேறொரு பாட்டில் கூறியது காண்க. உண்மைச் சரியை கிரியை யோகம் ஞானம் நான்கும் அரும்பு மலர் காய் கனிகள் போன்ற வளர்ச்சிமுறைகளாக இந்தப் பத்திநெறியாகிய மெய்யன்பு நெறியில் அடங்கும். இந்தப் பத்திநெறியும் முதலாவது வரியில் கூறப்பட்ட முத்திநெறியும் ஒன்றுதான், வேறன்று. பழவினைகள் — முன் பலபிறவி களில் ஈட்டப்பட்டு நுகர்ந்து கழிக்கப்படாது புத்திதத்துவத்தில் சூக்குமமாய்த் தங்கியிருக்கும் வினைத்தொகுதியாகிய சஞ்சிதவினைகள். மெய்யன்பு நெறியில் நின்று இறைவனோடு ஏகமாய்நின்று அவன் பணியாக எல்லா வினைகளையும் செய் யும் மக்களுக்கு ஆகாமியவினை ஏழுது எடுத்தபிறவி நுகர்ச்சிக்கு முகந்துகொள்ளப் பட்ட பிராரத்தவினை உடலுழாய்க் கழியும் ஆதலின், அடிகள் எஞ்சிநின்ற சஞ் சிதவினையைப் பழவினைகள் என்றார். பாறுதல் என்பது ஓடுதல் அதாவது, தங் காது விரைவில் அகலுதல். தீயின்முன் பஞ்சுபோல தீக்கையால் சஞ்சிதவினை அழிதலின், பாறும்வண்ணம் என்றார்.

(1) சித்தமலம் அறுவித்து. (2) சிவம் ஆக்கி. (3) எனை ஆண்ட. (ஆண்டு) பேரின்பமருளிய சிவாநந்த அநுபோகத்துக்கு இலக்கணமா யமைந்துள்ள இம்முன்றும் முறையே வேறுதல், உடனாதல், ஒன்றாதல் என்னும் மூவகைச் சிறப்பு

இயல்பு அத்துவிதநிலைகளைக் குறிக்கின்றன. ‘இன்றெனக் கருளி’ என்ற முதற் குறிப்புப் பாட்டில் கூறப்பட்டபடியே இந்தப் பாட்டிலும் அவை கூறப்பட்டிருக்கின்றன. கூறப்பட்ட சொற்கள் மாத்திரம் வேறு. ஆதலின் அப்பாட்டின்மீழ்க் கூறப்பட்ட குறிப்புக்களை இவற்றிற்குங் கொள்க. பத்திமையும் பரிசுமிலா என்ற முதற்குறிப்புப் பாட்டிலும் இந்த மூவகை அத்துவிதநிலைகளும் வேறுசொற்களாற் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. இந்திரிய வயமயங்கி என்ற முதற்குறிப்புப்பாட்டில் சிந்தைதனைத் தெளிவித்து என்றும், சிவமாக்கி என்றும், எனையாண்ட என்றும் இந்தப் பாட்டிற் போலவே கூறப்பட்டுள்ளன. ஆனால் அந்தப்பாட்டில் சிந்தை தனைத் தெளிவித்து என்பதற்கு மட்டும் இந்தப்பாட்டில் சித்தமலம் அறுவித்து என்பது சிந்தை தெளிவித்தலுக்குக் காரணமாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. இப்பாட்டுக்கள் ஒன்றையொன்று விளக்குவனவாயுள்ளன. இந்த மூன்று அத்துவித நிலைகளும் பத்திநெறி என்று இந்தப்பாட்டிற் கூறப்பட்டபடியால் உண்மைச்சரியை கிரியை யோகம் ஞானங்கள் பத்திநெறியில் எவ்வாறு அடங்கும் என்பது இங்கே குறிக்கத்தக்கது. உண்மைஞானத்துக்குச் சேர்ந்த ஞானத்திற் சரியை சித்தமல மறுவித்து என்பதிலும், ஞானத்திற் கிரியையும் யோகமும் சிவமாக்கி என்பதிலும், ஞானத்தில் ஞானம் எனையுண்ட என்பதிலும் அடங்கும். உயிரானது ஞானத்திற் சரியையால் மாயைத்தொடர்புடைய மலம் முற்றிலும் நீங்கப்பெற்றும், ஞானத்திற்கிரியாயோகங்களால் அருள்விளக்கம் அடைந்து சிவனுடைய எண்குணங்களும் பதியப்பெற்றுச் சிவமாகியும், ஞானத்தில் ஞானத்தால் பேரின்பப் பேற்றினிமித்தம் சிவனால் அடிமையாக ஆண்டருளப்பெற்றும் சிவனுடைய திருவடிகளை அடைகின்றது. இந்த மூன்று நிலைகளும் காரியசுத்தநிலைக்குச் சேர்ந்தவை. காரண சுத்தநிலையே நாவினால் இன்னது என்று கூறவொண்ணாத சிவநந்த சிவானுபவ நிலையாகும். சித்தமலம் அறுவித்து என்பதிலும் சிவமாக்கி என்பதிலும் உம்மையுருபுகள் தொக்கன.

அத்தன் — சிவபெருமானுக்கு பேரின்பம் அடையப்பெறும் தாம் மகன் என்னும் கேண்மையால் அவனுடைய உரிமைகள் எல்லாம் அடைதல்பற்றி அடிகள் சிவபெருமானே இந்த இடத்தில் அத்தன் என்று கூறியருளினர். சிவஞானசித்தியார் எட்டாவது சூத்திரம் முதலாவது பாட்டில் கூறப்பட்டிருக்கும் கருத்துக்களை நோக்குக. ஆர் பெறுவார் — அடிகள் தம்மைச் சிவபெருமான் திருப்பெருந்துறைக்குவந்து ஆட்கொண்டு பேரின்பமருளிய அரிய நிலையை அதற்குமுன்னுள்ள தமது நிலையுடன் ஒப்பிட்டுப்பார்த்து, அளவிலடங்காத் தமது வியப்பைக் கூறுகின்றார். “என் சிரத்தின் உறுகால் பிறற்கரியோன்” என்று அடிகள் திருக்கோவையார் 26-வது பாட்டிற் கூறியது காண்க. அச்சோவே — அச்சோ என்பது வியப்புக்குறிப்புச்சொல். ‘ஏ அசை.’

மனத்தினால் விஷய சுகங்களை சதா எண்ணிக்கொண்டு கர்மேந்திரியங்களால் அவற்றை அநுபவியாமல் இருப்பவன் பொய்யான ஒழுக்கத்தை உடையவன்.

சமய சாஸ்திரம் படிக்கும் முறை

ராஜாஜி

[சமய நூல்கள் எதற்கு? அவற்றைப் படிக்கவேண்டியது அவசியமா? எங்ஙனம் படிக்கவேண்டும்? படிக்கத் தகுதியுடையவர் யார்? என்ற வினாக்கள் பலருடைய உள்ளத்திலும் பலகால் எழுவது இயல்பு. அவ் வினாக்களுக்கு அறிஞர் ராஜாஜி கூறுவனவற்றை இங்குத் தருகிறோம்.]

எந்த மதத்தையாவது சம்பிரதாயத்தையாவது சரியாகத் தெரிந்து கொள்வதற்குத் துவேஷமோ அவமதிப்போ கொண்ட புத்தியால் இயலாது. ஒரு விஷயத்தைக் கௌரவித்தாலொழிய அந்த விஷயத்தின் உண்மை புலப்படாது. “மோசக்காரர்கள், நம்மை ஏமாற்றுவதே இவர்கள் நோக்கமா யிருந்தது; ஏதோ லாபத்திற்குப் பொய்யும் மோசமும் கொண்டு மதங்களை ஏற்படுத்தி ஸ்மிருதிகளும் புராணங்களும் எழுதினார்கள்” என்று மனத்தையும் புத்தியையும் கெடுத்துக்கொண்டு படிக்க உட்கார்ந்தோமானால் ஒன்றும் விளங்காது. இப்படி எண்ணுவதும் மூடத்தனம். நமக்கு இப்போது இருக்கும் அறிவும் ஜாக்கிரதையும் சந்தேக உணர்ச்சியும் அக்காலத்து ஜனங்களுக்கும் உண்டு. அவர்க ளனைவரும் முட்டாள்கள் என்றும், வெகு சுலபமாக ஏமாற்றப்பட்டு வலையிற் சிக்கிவிட்டார்கள் என்றும் எண்ணுவது தவறு. நமக்கிருக்கும் புத்திக்கூர்மை அக் காலத்திலும் ஜனங்களுக்கு இருந்தது. விஷயங்களில் புத்தி செலுத்தி ஆராய்ச்சி செய்து பொய்யும் மோசமும் கண்டு பிடித்துத் தள்ள அவகாசம் இல்லாமலும் போக வில்லை. மதங்களை ஸ்தாபித்த பெரியோர்களை நேரிற் கண்டவர்களும் கேட்டவர்களும் அவர்கள் அன்புடன் மதிக்கத் தகுந்த குணமும் வாழ்க்கையும் கொண்டவர்கள் என்று கௌரவித்தபடியாற்றான் அப்பெரியோர்கள் சொன்ன சொற்களும் ஸ்தாபித்த மதங்களும் கொண்டாடப்பட்டு வந்தன. மோசத்தாலும் ஏமாற்றத் தாலும் அவை சக்தி யடைந்து நிலைபெற்றன என்று எண்ணுவது சுத்தத் தவறு.

எந்த ஸ்தாபனமும் எந்த முறையும் நாளா வட்டத்தில் சில சுயநலக் காரர்கள் கையிற் சிக்கி அவர்களுடைய சுயநலத்திற்குக் கருவிகளாகிவிடும். அப் படியே மதஸ்தாபனங்களும் மதங்களும் கெட்டிருப்பது உண்மை. ஆனால் பிந்தி நடைபெறும் சீர்கேட்டை முந்தி உண்டாக்கிய மகான்களை அவமதிப்பதற்குக் காரணமாக வைத்துக்கொள்வது ஆராய்ச்சி முறை ஆகாது. சாக்கடையைப் பார்த்து மேகத்தில் அழுக்கு இருந்தது என்று எண்ணலாமா? மேகத்தையும் மழையையும் எவ்வளவு கௌரவமாக நோக்க வேண்டுமோ அவ்விதமே ஆதிரிஷி களையும் அவர்கள் இயற்றிய தரும நூல்களையும் கௌரவித்துப் படிக்க வேண்டும். திருடனைக் கண்டு பிடிப்பதற்கு வீட்டில் சோதனை செய்ய நுழையும் பொலீஸ் காரனுடைய மனோபாவத்துடன் கீதையையாவது பிற மதத்தவர்கள் கௌரவிக்கும் மார்க்க தரிசன நூல்களையாவது படிப்பதில் பயனில்லை; அவ்வாறு படித்தலும் கூடாது. சமயநூல்களைப் படிக்கும்போது தகப்பனிடம் மகன் நெருங்குவதுபோலப் பக்தியும் அன்பும்கொண்டு நெருங்க வேண்டும். பரமார்த்திக விஷயங்களை ஆராய்ச்சி

செய்யப் பக்தியும் நியமமும் காயசுத்தமும் தியானமும் கடவுளை வந்தித்தலும் தவமும் வேண்டும். காயசுத்தமும் மனோசுத்தமும் கொண்டு தியானித்துப் பரமாத் வாவை வேண்டினோமானால் முதலில் விபரீதமாகவும் பரஸ்பர விரோதமாகவும் பொருளற்ற வார்த்தைகளாகவும் தோன்றியவைகூடப் பொருள் கொண்டு விளங்கி நிற்கும். மனத்திற்கு எட்டாத விஷயம் பிரகாசமடைந்து ஜோலிக்கும்.

[இக் கட்டுரை ராஜாஜி எழுதிய கண்ணன் காட்டிய வழியில் உள்ளது.]

நவராத்திரி

உயிர்கள் பிறந்து இறந்து உழல்கின்றன. பிறவிப் பிணியின் காரணத்தை உணர வல்லவன் மனிதன். ஏனைய பிராணிகள் அதனை உணர மாட்டா. பிற விப் பிணியைப் போக்கவல்லது இறைவழிபாடு ஒன்றே என்பது நம் சமய குர வர்களும் சமய சாஸ்திரங்களும் கூறும் மார்க்கம்.

பிறவிப் பெருங்கடல் நீந்துவர் நீந்தார்
இறைவனடி சேரா தார்.

தனக்குவமை இல்லாதான் தாள்சேர்ந்தார்க் கல்லால்
மனக்கவலை மாற்றல் அரிது.

இறைவன் சிவமும் சக்தியுமாக இருக்கின்றான். அதனை அர்த்த நாரீசுவர வடிவம் என்கின்றோம். சிவப்பேற்றை உயிர்களுக்குத் தருபவன் உமையம்மை. திருஞான சம்பந்தப் பெருமானுக்கு ஞானப்பாலை ஊட்டி உணர்வரிய மெய்ஞ் ஞானத்தை உணர்த்தினார் அன்னை பராசக்தி. பராசக்தி தன் பரங்கருணைப் பெருக்கால் உலகினைப் படைத்தும் காத்தும் கரந்தும் விளையாடி உயிர்களுக்குப் பேரருள் புரிகின்றாள். அவளை நாம் வாயினாற் பாடி மனத்தினாற் தியானித்து உடம்பினால் வணங்குதல் நமது தலையாய கடன்.

பேரொளிப் பிழம்பாகிய சூரியனின் மத்தியில் சிவன் இருப்பதாகப் பாவித்து அவனை வணங்குதலும், சந்திரனின் மத்தியில் அன்னை பராசக்தி இருப்ப தாகப் பாவித்து அவளை வணங்குதலும் சைவ சமய மரபு. எனவே சிவ வழி வும் தேவர்களின் பகல் இராப் பொழுதுகளே இங்கே குறிப்பிடப்படுவன. தை மாசம் முதலாக ஆறு மாசங்கள் தேவர்களுக்குப் பகற் பொழுது எனவும், ஆடி மாசம் முதல் ஆறுமாசம் இராப் பொழுது எனவும் நூல்களில் கூறப்படுகின்றது. ஆதலால் புரட்டாதி மாசத்தில் சக்தி வழிபாடாகிய நவராத்திரி விழாக் கொண் டாடப்படுகிறது.

ஒரு நாமம் ஒருருவம் இல்லாத இறைவனுக்கு ஆயிரம் திருநாமம் பாடித் துதித்தல் அடியார்களின் இயல்பு. அன்னை பராசக்திக்கு அம்பா, சாம்பவி, சந்திரமௌலி, உமா, பார்வதி, காளி, ஹைமவதி, திரிநயனா, லக்ஷ்மி, சரஸ்வதி, சாவித்திரி, சித்ரூபி என்று பல நாமங்களைச் சூட்டி அவளை வழிபடுகின்றோம்.

நோயற்ற வாழ்வே குறைவற்ற செல்வம். உடல் வலிமை உடையவனே எதனையும் சாதிக்க வல்லவன். அவனே வீரபுருஷனாகவும் விளங்குவான். முற்றத் துறந்த முனிவர்களுக்கும் உடலுறுதி நோக்கி யோகாசனங்கள் என்னும் உடற்பயிற்சிகள் விதிக்கப்பட்டன. ஜகன்மாதாவாகிய உமையம்மையை நோக்கி உடலுறுதியையும் நாமார்க்கும் குடியல்லேம் என்னும் வீர உணர்ச்சியையும் தரும்படி வழிபடும்போது அவளுக்குத் துர்க்காதேவி என்று திருநாமம் சூட்டி வழிபடுகின்றோம். ஆதலால், நவராத்திரி விழாவின் முதல் மூன்று நாட்களும் துர்க்கை வழிபாட்டுக்கு உரியவை ஆகின்றன.

மனிதன் உடலுறுதி பெற்று உலகம் போற்றும் பண்புடைய மகனாக விளங்குவதற்கு வேண்டப்படுவது பொருட் செல்வம். பணம் இல்லாதவன் பிணம். பொருளிலார்க்கு இவ்வுலகம் இல்லை. கல்வி அறிவு ஒழுக்கம் உயர்குடிப் பிறப்பு இல்லாத கீழ்மகனொருவன் செல்வனாக விளங்கினால் அவனது உதவியை நாடிச் செல்வார் பலர். இக்கருத்தைத் திருவள்ளுவர்,

**பொருளல்லவரைப் பொருளாகச் செய்யும்
பொருளல்ல தில்லைப் பொருள்**

என்னும் குறட் பாவால் சுருங்கச் சொல்லி விளங்க வைத்தார்.

**பொன்னொடு மணியுண்டானால் புலைஞனும் கிளைஞனென்று
தன்னையும் புகழ்ந்து கொண்டு சாதியின் மணமும் செய்வர்
மன்னராயிருந்த பேர்கள் வகைகெட்டுப் போவாராகில்
பின்னையும் யாரோ வென்று பேசுவார் ஏசுவாரே.**

**தாங்கொணு வறுமை வந்தால் சபைதனிற் செல்ல நானும்
வேங்கைபோல் வீரம்குன்றும் விருந்தினர்க் காண நானும்
பூங்கொடி மனையாட் கஞ்சம் புல்லருக் கிணங்கச் செய்யும்
ஓங்கிய அறிவு குன்றும் உலகெலாம் பழிக்குந் தானே.**

என்னும் செய்யுள்கள் பொருட் செல்வத்தின் இன்றியமையாமையை நன்கு விளக்குகின்றன. இத்துணைப் பெருமை வாய்ந்த பொருட் செல்வத்தைத் தரும்படி அவனைப் பணிந்து நிற்கும்போது லக்ஷ்மி என்ற பெயரால் வழிபடுகின்றோம். ஆதலால் அடுத்த மூன்று நாட்களும் திருவருட்சத்தியைத் திருமகளாகக் காண்கின்றோம்.

உடல் வலிமையும் செல்வமும் பெற்றொருவன் வையத்தில் வாழ்வாங்கு வாழ்வதற்கு அவசியம் வேண்டப்படுவது கல்வி. புத்திக் கூர்மையும் கல்வியறிவும் உடையவனே செயற்கரும் செயல்களைச் செய்ய வல்லவன்.

**மதிநுட்பம் நூலோடுடையார்க்கு அதிநுட்பம்
யாவுள முன் னிற்பவை.**

கற்றோர்க்குச் சென்ற இடமெல்லாம் சிறப்பு. ஜேர்மனி தேசத்திலே ஹிட்லர் யூதர்களை நாடு கடத்தினார். ஒப்புயர்வற்ற விஞ்ஞானியாகிய ஐன்ஸ்டைனும் யூதன்

என்ற காரணத்தால் அங்கிருந்து நாடு கடத்தப்பட்டார். அதனால் ஐன்ஸ்டைனுக்கு எவ்வித இடுக்கணும் நேரவில்லை. அமரிக்கா தன் இரு கரங்களையும் நீட்டி அவரை அன்புடன் வரவேற்றுப் பிறிஸ்டன் சர்வகலாசாலையில் கணிதப் பேராசிரியர் ஆக்கியது. அமரிக்கா அவருக்குத் தாய் நாடாகியது.

**யாதானும் நாடாமல் ஊராமல் என்னொருவன்
சாந்துணையும் கல்லாத வாறு.**

மனிதன் கற்க வேண்டிய நூல்களைக் கற்றுச் செய்வது இன்னது, தவிர்வது இன்னது என்பவற்றை உணர்ந்து மனம் போன போக்கெல்லாம் போகாது சன்மார்க்கனாக வாழ்வதே அறிவுடைமை.

**சென்ற இடத்தாற் செலவிடா தீதொரி
நன்றின் பாலுய்ப்ப தறிவு.**

மனிதன் தனது விலங்குத் தன்மை நீங்க இலங்கு நூல்களைக் கற்றுப் பண்டைய மகனாக விளங்குவதற்குக் கலைச் செல்வியாகிய சரஸ்வதியை வெள்ளைக் கலையுடுத்து வெள்ளைப் பணிபூண்டு வெள்ளைக் கமலத்தே வீற்றிருக்கும் கலைமகளாக நவராத்திரி விழாவின் கடைசி மூன்று நாட்களும் வழிபடுகின்றான்.

நோயற்ற வாழ்வும் குறைவற்ற செல்வமும் கசடறக் கற்ற கல்வியும் பெற்ற தன் பயனாக நில்லாதவற்றை நிலையின என்னுணரும் புல்லறிவு நீங்கப் பெற்று நிலையான பேரின்பத்தை நல்கும் மெய்யுணர்வை ஒருவன் பெறுதல் வேண்டும். அம் மெய்யுணர்வு தலைப்பட்டவன் யானெனது என்னும் செருக்கறுத்து விண்ணவர்க்கும் கிட்டாத வீட்டின்பத்தைப் பெறுகின்றான். ஆதலால் பத்தாவது நாளாகிய விஜயதசமி தினத்தன்று அன்னை பராசக்தியை மெய்ஞ்ஞான சொரூபியாக மனத்தில் தியானித்துப் பரஞானத்தைத் தந்து உய்விக்குமாறு அவளை வணங்குகின்றோம். பரஞானம் எய்தியவனே மனிதப் பிறவி எடுத்ததின் பயனை அடைந்தவனாகின்றான்.

“பெற்றலும் பிறந்தேன் இனிப் பிறவாத தன்மை வந்தெய்தினேன்” என்கின்றார் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள். உமையம்மையை வணங்கினால் அவள் பிறவித் தளையை நீக்கிப் பேரின்பப் பெருவாழ்வாகிய சிவப்பேற்றை நிச்சயம் நல்குவாள்.

**பாதாம் புயத்திற் பணிவார் தமக்குப் பல கலையும்
வேதாந்த முத்தியும் தந்தருள் பாரதி வெள்ளிதழ்ப் பூஞ்
சீதாம் புயத்தி லிருப்பாள் இருப்பளன் சிந்தையுள்ளே
ஏதாம் புனியிற் பெறலரிதாவ தெமக்கினியே.**

‘சக்திதாஸன்’

12. D.

நாவலருக்குச் சில வேண்டுமா ?

ஆங்கிலம் அறியாதவர்கள் திரள் திரளாகக் கூடிய பேரவையிலே ஆங்கில மொழியில் பிரசங்கமாரி பொழிந்த காலம் மலையேறிவிட்டது. தமிழ் மொழியையும் தமிழ்ப் பண்டிதர்களையும் கிள்ளுக்கிரை போல அவமதித்த நாட்களை மறந்து விட்டோம். தமிழை நிந்தித்தவர்கள் தமிழ் மொழிக்கும் தமிழனின் உரிமைக்கும் போராடுவோம், உயிரையே தியாகம் செய்வோம் என்று வீரமுழக்கம் செய்கின்றார்கள். தமிழ் தமிழ் என்ற பேரொலி சிந்தைக்கும் செவிக்கும் இன்பம் அளிக்கின்றது. தமிழ் நாட்டிலும் ஈழத்திலும் தேமதுரத் தமிழோசை தெருவெல்லாம் திகழும் காலம் வந்து விட்டது.

இந்தச் சூழ்நிலையில் இரண்டாவது உலகத் தமிழ் மகாநாடு சென்னையில் வெகு சிறப்பாக நடைபெற்றது. தமிழறிஞர் பலருக்குச் சிலை எடுத்தார்கள். டாக்டர் ஜி. யூ. போப், வீரமாமுனிவர் ஆகிய மேல்நாட்டறிஞர்களுக்கும் சிலை நாட்டினார்கள். ஆனால் பல நூற்றாண்டுக்கொருமுறை தோன்றும் அரும்பெறல் தமிழ்மணிகளை அவர்கள் மறந்து விட்டார்கள். புலவர்சிகாமணி மகாவித்துவான் மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளையும் நிராகரிக்கப்பட்டார். அவர் திருவாக்கில் மலர்ந்த தீஞ்சுவைக் கவிகளின் தொகை எண்ணில் அடங்குமா? அவர் படிக்காத நூல்களும் தமிழ்மொழியில் உண்டா? அவருக்கே சிலை எடுக்க மறந்தது தமிழ்நாடு. ஈடும் எடுப்பும் இல்லாத பேரறிஞர்களுக்குச் சிலை எடுக்கவில்லையே என்று தமிழ் நாட்டில் கிளம்பிய இடிமுழக்கம் ஈழத்திலும் எதிரொலித்தது.

சென்ற நூற்றாண்டிலே இந்த ஈழத்திருநாட்டில் அவதரித்த அருந்தமிழ்ச் சான்றோர் ஸ்ரீலக்ஷ்மி ஆறுமுகநாவலர். அவர் தமிழ் மொழிக்கும் சைவசமயத்துக்கும் ஆற்றிய தொண்டுகளின் பெருமை சொல்லில் அடங்குமா? அவருடைய சேவை ஈழத்தோடு நின்றுவிடவில்லை, இந்தியாவுக்கும் பரந்து சென்றது. பார் மதித்த செந்தமிழ்நூல் ஏடுகளை ஆராய்ந்து அச்சிற் பதிப்பித்தார்; இறவாத புகழுடைய வசன நூல்களை இயற்றித்தந்தார்; ஈழத்திலும் இந்தியாவிலும் பாடசாலைகளை நிறுவினார்; நான் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ் வையதம் என்பதற் கிணங்கப் பலருக்குத் தமிழும் சமயமும் கற்பித்தார்; நல்லவழி காட்டுவோம் உடுபுடைவை, சம்பளம் நாளும் நாளும் தருவோம் நாம் சொல்வதைக் கேளும் எனச் சிலர் கூறிய ஆசை வார்த்தைகளால் மக்கள் மதிமயங்காது அவர்களுக்கு நல்லறிவுச் சுடர் கொளுத்தினார்; சுருங்கச் சொன்னால், நாமெல்லாம் பாமரராய் விலங்குகளாய் உலகனைத்தும் இகழ்ச்சி சொலப் பான்மை கெட்டு வாழாது நல்வழியில் வாழ வழி வகுத்தார். அவர் தனக்கென வாழவில்லை, உலகய்ய வாழ்ந்தார். அதுவே அவரது வாழ்க்கை இலட்சியம்.

நாவலர் பெருமான் சிதம்பரத்தில் தாபித்த சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலை இன்றும் ஆயிரம் ஆயிரம் மாணவர்களுக்கு எழுத்தறிவித்து இழிதகைமையைப் போக்கி நல்வழி காட்டி நிற்கின்றது. செல்துளைத்த துளையன்றி மெய்ப்புள்ளி விரவாத சென்னாள் ஏடுகள் செல்லுக்கு இரையாகாமல் அச்சேற்றுவதற்கென அவர் சென்னையில் நிறுவிய வித்தியாநுபாலன அச்சயந்திரசாலை இன்றும் அருந்

தமிழ் நூல்களை அச்சிட்டுத் தருகின்றது. தமிழ்ப் பணிக்கும் சமயப் பணிக்கும் அவர் தேடி வைத்த மூலதனம் ஆண்டுதோறும் பல்லாயிரம் ரூபாய் வருமானம் அளித்துவருகின்றது. பிறருடைய மதிப்பையோ அவமதிப்பையோ கருத்திற் கொண்டு அதற்கேற்ப நடந்தவரல்லர் ஆறுமுகநாவலர். எது சரி, எது பிழை என்பவற்றை ஆராய்ந்து நாமார்க்கும் குடியல்லோம் என்ற அஞ்சா நெஞ்சுடன் உண்மையை உலகுக்கு எடுத்துரைத்த வீரபுருஷர் அவர். நெற்றிக்கண்ணைக் காட்டினாலும் குற்றம் குற்றமே என்ற நக்கீரன் வழி வந்தவர் நாவலர். கவண் மேன்ட் ஏஜன்டாயினும் சரி, நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயில் தருமகர்த்தாவாயினும் சரி, இராமலிங்க சுவாமிகளாயினும் சரி குற்றம் குற்றமே என்று சிறிதும் கூசாது எடுத்துரைத்த பெருமை நாவலருக்கே உரியது. சுருங்கக் கூறினால்,

கடனென்ப நல்லவை யெல்லாம் கடனறிந்து

சான்றுண்மை மேற்கொள் பவர்க்கு

என்ற வள்ளுவர் வாய்மொழிக்கு இணங்க அவர் வாழ்ந்தார். இஃது இவ்வாறாகவும் நாவலர் பெருமானுக்குச் சிலை எடுக்கத் தமிழ் நாடு எண்ணவில்லை. இதைக் கண்ணுற்ற ஈழத்துப் பெருமக்கள் பெருமுடிக்கம் செய்தார்கள். இந்த முடிக்கம் நாடெங்கணும் ஒலித்தது. அவ்வொலியின் பயனும் கைகூடும் காலம் நெருங்கி விட்டது. இதனை வெற்றி பெறச் செய்வது தமிழர் அனைவர்க்கும் தலையாய கடன்.

சி. குகனேந்திரன்

கடவுள் இரக்கமே வடிவாய் உள்ளவர்; நம்முட் குடியிருப்பவர். அவர், நாம் பொய்ம்மையே பெருக்கிப் பொழுதினைச் சுருக்காமலும், பொய்வந்துழலுஞ் சமயநெறி புகுதாமலும் நம்மை மறு சமயங்களினின்றும் பேதகம் செய்துகொண்டேயிருக்கிறார். பேதகஞ் செய்தலாவது புன்னெறியை விலக்கி நன்னெறியிற் செலுத்துவது. இதனால் கடவுளுக்குச் சிவம் என்று பெயர். சிவம் என்றால் நன்மை. சிவம் அளவிறந்த வல்லமை உள்ளது. சிவத்தின் வல்லமைக்குச் சக்தி என்று பெயர்.

“ எத்திறம் நின்றான் ஈசன் அத்திறம் அவனும் நிற்பன் ”

— சிவஞானசித்தியார்.

— பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை.

பண்புடைமையும் குடிப்பிறப்பும்

முன்பின் அறியாத இருவர் புகைவண்டியில் ஒருங்கு பிரயாணம் செய்கின்றனர். ஒருவர் ஐரோப்பிய உடை அணிந்த அரசாங்க ஊழியர்; மற்றவர் ஒரு சாதாரண வர்த்தகர். அரசாங்க ஊழியர் தினசரிப் பத்திரிகை ஒன்றை வாசித்துக் கொண்டிருக்கிறார். வர்த்தகருக்குப் பொழுதுபோக்கத் தெரியவில்லை. புகைவண்டி புறக்கோட்டைக்குப் போகும்வரை வாய்கும்மா இருக்குமா? அவர் ஊழியரைப் பார்த்து, “தம்பி, எங்கே பிரயாணம்” என்றார். தனது காரியங்களில் பிறர் தலையிடுவதை விரும்பாத அந்த ஊழியர் வர்த்தகரின் கேள்விக்கு விடையளிக்காது பத்திரிகையை வாசித்துக் கொண்டிருந்தார். கேள்வி கேட்டவர் விடுவாரா?

“தம்பி, உம்மைத்தான் கேட்கிறேன். நீர் போகிறது கொழும்புக்கோ? அல்லது கண்டிப் பக்கமோ?” என்றார் மீண்டும்.

“கொழும்புக்கு” என்று வெறுப்போடு சொல்லிவிட்டுப் பத்திரிகையைத் தொடர்ந்து வாசித்தார் அந்த ஊழியர். அவரது வெறுப்பை உணராத வர்த்தகர் மீண்டும் பல கேள்விகளைக் கேட்டார்.

“தம்பிக்கு யாழ்ப்பாணத்திலே எது இடம்?

“வண்ணார்பண்ணை.”

“தம்பி கொழும்பிலே குடும்பமாயிருக்கோ? அல்லது போடிங்கிலே இருக்கிறதோ?”

“ஒரு வீட்டிலே இருக்கிறேன்.”

“தம்பிக்கு இன்னும் கல்யாணம் ஆகேல்லையாக்கும்?”

“இல்லை.”

“வயதும் இப்ப முப்பதுக்கு மேலே முப்பத்தைஞ்சு வரையிலே இருக்கும். ஏன் இன்னும் கட்டாமல் இருக்கிறீர்? தம்பிக்கு எந்தக் கந்தோரிலே வேலை?”

“ஆசுபத்திரியிலே.”

“டாக்குத்தராக்கும்?”

“ஓம்.”

“இங்கே படிச்ச டாக்குத்தரோ? அல்லது சீர்மைக்கும் போய்ப் படிச்சவந்ததோ?”

பொறுமையை இழந்த அந்த ஊழியர்,

“ஏன் இதையெல்லாம் கேட்கிறீர்” என்றார் கோபத்துடன்.

“ஏன் தம்பி, நான் கேட்டதிலே கூடாத சொல்லு ஒண்டுமில்லையே; ஏன் கோவிக்கிறீர்?”

“வீண் கேள்விகளைக் கேட்டால் கோபம் வராமல் என்ன செய்யும்? உமக்கு வயசு போயும் உலக அநுபவம் போதாது. மற்றவர்களின் சொந்த விஷயத்தில் தலையிடாமல் இருக்க நீர் இன்னும் பழகிக் கொள்ளவில்லை” என்றார் அந்த அரசாங்க ஊழியர்.

அவ்வளவில் அவர்களின் பேச்சு முடிவடைந்தது.

இருவர் சந்தித்தால் இந்தவகையிலேதான் சம்பாஷணை நடக்கும். “நீ யார்? எந்த ஊர்? தகப்பனாரின் பேரென்ன? அவருக்கு என்ன தொழில்? உனக்கு என்ன வேலை? சம்பளம் எவ்வளவு? எத்தனை சகோதரம்? பெண் சகோதரமும் உண்டா? அவர்களுக்குக் கல்யாணம் ஆயிற்று? தாய் தகப்பனுக்கும் சம்பளத்தில் ஏதாவது கொடுக்கிறதா? சம்பளத்தை விட வேறு வரும்படியும் உண்டா?” என்ற கேள்விகளை ஒன்றன்பின் ஒன்றாக அடுக்கிக்கொண்டே போகின்றனர். இந்தப் பழக்கம் படித்தவர் படியாதவர் ஆகிய இரு பகுதியினரிடமும் உண்டு. பிறருடைய பொருளாதார நிலையை விசாரிப்பதிலும், அந்தரங்க விஷயங்களை அறிவதிலும், குலம் கோத்திரம் விசாரிப்பதிலும், பிறரது குறைகளைச் சொல்லித் திரிவதிலுமே ஊக்கம் செல்கின்றது. இது பண்பின்மையின் வெளிப்பாடு.

**நயனிலன் என்பது சொல்லும் பயனில
பாரித் துரைக்கும் உரை.**

பயனில்லாத வார்த்தைகளை ஒருவன் விரித்துரைக்கும் உரைதானே அவன் பண்பில்லாதவன் என்பதை வெளிப்படுத்தும்.

**பயனில் சொல் பாராட்டுவானே மகனெனல்
மக்கட் பதடி யெனல்.**

பயனற்ற வீண் வார்த்தைகளைப் பேசுவதில் மகிழ்ச்சி அடைபவனை மனிதன் என்று சொல்லாதே, மக்களுக்குள்ளே பதர் என்று சொல்லுக என்கிறார் திருவள்ளுவர். நெல்லுள் இருப்பது அரிசி, அரிசியாகிய உள்ளீடில்லாத நெல்லைப் பதர் என்கிறோம். மனிதனுக்கு உள்ளீடாக இருக்க வேண்டியது பண்புடைமை. பண்பற்ற மனிதனே பயனில் சொற்களைப் பாராட்டிப் பேசுகிறான். அதனால் அவன் பதர் எனப்படுகிறான். பல அறிவு நூல்களைக் கற்பதனால் மாத்திரம் உள்ளம் தூய்மைப்பட்டுப் பண்புடைமை உண்டாகிவிடாது.

**பலநல்ல சுற்றக் கடைத்தும் மனநல்லர்
ஆகுதல் மாணார்க்கு அரிது.**

நூலறிவும் புத்திக் கூர்மையும் உடையவரேனும் பண்பில்லாதவர் மரத்துக்கு நிகராவார் என்பது ஆன்றோர் முடிபு.

**அரம் போலும் கூர்மையரேனும் மரம்போல்வர்
மக்கட் பண்பில்லா தவர்**

ஆதலால் கல்வி கேள்விகள் பண்புடைமையை விருத்தி செய்யப் பயன்படுதல் வேண்டும். ஸ்ரீ காமகோடி பீடம் சங்கராசார்ய ஸ்வாமிகளின் அருள்வாக்கொன்று ஈண்டு நினைவு கூரற்பாலது. “முற்காலத்தை விட இந்தக் காலத்தில் ஸ்திரீ புருஷர்கள் அதிகமாகப் படிக்கிறார்கள். ஆனால், கல்வியின் பயன் என்று சொல்லப் படுகிற குணங்களுக்கு நேர் விரோதமான குணங்களே அவர்களுக்கு வருகின்றன. பொய் பேசுவதையும் லஞ்ச ஊழல்களையும் கல்வியால் ஒழிக்க முடியவில்லை. இதற்கு மாறாக, நவீனக் கல்வி பெருத மலை ஜாதிப் பாமர மக்களிடம் அதிக நேர்மையும் நாணயமும் இருக்கின்றன.” ஆசார்ய ஸ்வாமிகள் இவ்வாறு கூறுவதற்குக் காரணம் என்ன? கல்வியின் குறிக்கோளே இன்று முற்றும் மாறிவிட்டது. பொருளீட்டும் வழி சன்மார்க்கமோ துன்மார்க்கமோ பாதகமில்லை, பெரும் பொருள் சம்பாதிக்க வேண்டும் என்பதே குறிக்கோள். நவநாகரிகக் கல்வி இங்கு வருவதற்கு முன்பு ‘கல்வியின் பயன் அறிவு, அறிவின் பயன் ஒழுக்கம்’ என்ற ஒரே இலட்சியமே இருந்து வந்தது. அந்த அடிப்படையிலேதான் திருக்குறள் முதலிய அறநூல்களும் காவியங்களும் இதிகாசங்களும் இலக்கியங்களும் எழுந்தன.

அயோத்தி மாநகரத்தில் எத்தனையோ அறிவிற் சிறந்த மேதைகள் இருக்கவும் தசரதச் சக்கரவர்த்தி தன் தவப்புதல்வர் நால்வரையும் வசிஷ்ட மகரிஷி யிடமே படிக்க வைத்தாராம். அவர்கள் அந்த முனிவரின் ஆசிரமத்துக்கு அதி காலையிற் சென்று படித்துவிட்டு மாலையில் அரண்மனைக்குத் திரும்புவார்களாம்.

**“வீரனும் இளைஞரும் வெறிபொழில்களின் வாய்
ஈரமோ டுரைதரு முனிவரிடை போய்ச்
சோர்பொழு தணிநகர் துறுகுவர் பெயர்வார்.”**

ஆசார்யன் என்பது ஒரு வடமொழிச் சொல். நூல்களின் பொருளைக் கற்றுணர்ந்தவனும், அவற்றைப் பிறருக்குக் கற்பிப்பவனும், நூல் முறைப்படி தானும் ஒழுகுபவனே ஆசார்யன். நூலறிவு மாத்திரம் உடையவனை ஆசார்யன் என்று செல்லுவதில்லை. தசரதர் வெறும் நூலறிவையும் புத்திக் கூர்மையையும் விரும்பவில்லை; தன் புதல்வர்கள் உலகம் போற்றும் உத்தம குணசீலர்களாக விளங்குவதையே விரும்பினார். இராம லக்ஷ்மணர்கள் ஜநக மகாராஜனுக்கு அறிமுகம் செய்யப்படும்போது “மறையோதுவித்து இவரை வளர்த்தானும் வசிட்டன் கான்” என்கிறார் விசுவாமித்திரர். தசரதன் இவர்களின் தந்தை என்பது பெயரளவிலே தான். இவர்களுக்கு வேத வேதாங்கங்களைக் கற்பித்து வளர்த்தவர் வசிட்டரே என்று அறிமுகப்படுத்துவதனால் அவர்கள் அங்குப் பெற்ற கல்வியின் பெருமை புலப்படுகிறது.

ஒரு மாணவன் பெரிய கல்லூரியொன்றிலே படிப்பதனால் பல மாணவர்களுடைய பழக்கம் உண்டாகிறது. அவர்களைப் பார்த்து உடை நடை பாவனைகளில் திருத்தம் ஏற்படுவது போல நற்பண்புடைய மாணாக்கர்களைக் கண்டு, தனது குறைகளை உணர்ந்து, அவற்றை நீக்கித் தானும் சான்றோனாக வாழ வாய்ப்புக் கிடைக்கிறது. ஆனால், மனிதன் தன் குறைகளை உணர்வதில்லை; பிறர்மீதுள்ள

குறைகளையே காண்கிறான்; தனக்கு ஒரு நியாயமும் பிறருக்கு வேறு நியாயமும் பேசுகிறான். பிறர் குற்றங்களைக் காண்பதுபோலத் தன் குற்றங்களையும் காண்பா யின் இன்பமே எந்நாளும் துன்பமில்லை என்ற இன்பநிலை எளிதில் எய்திவிடும்.

**எதிலார் குற்றம்போல் தன்குற்றம் காண்கிறபின்
திதுண்டோ மன்னும் உயிர்க்கு.**

ஒருவன் தன் அறியாமையை உணர்வதே அறிவுடைமையின் முதற்படி என்கிறார் சோக்கிறட்டீஸ் என்ற தத்துவ ஞானி. அது போலத் தன் குறைகளை உணர்வதே முன்னேற்றத்துக்கு முதற்படி. தான் சான்றோனாக வேண்டும் என எண்ணி அதற்காக முயல்பவனுக்குத் தெய்வமும் துணை செய்கின்றது.

**குடிசெய்வல் என்னும் ஒருவற்குத் தெய்வம்
மடிதற்றுத் தான்முந் துறும்.**

தன் குடியினை உயரச் செய்வேன் எனக்கொண்டு அதற்கேற்ற கருமங்களில் முயல் பவனுக்குத் தெய்வம் ஆடையை இறுகக் கட்டிக் கொண்டு அவனுக்கு முன்வந்து துணை புரியும் என்பது வள்ளுவர் வாக்கு.

உயர்குடிப் பிறப்பென்பது உலகந் தோன்றிய நாள் முதலாக ஒரு சில ரிடத்தே இருந்துவரும் பிறப்புரிமையான பெருமை என்று எண்ணுவாரும் உண்டு. அது தவறு. ஒவ்வொருவனும் தனது முயற்சியால் தன் குடியை உயர்குடி ஆக்க லாம் என்பதே இந்தக் குறட்பாவால் நாம் அறியக்கிடப்பது. ஒவ்வொரு மனித னும் ஏதாவதொரு வகையில் பிறரிலும் மேலானவனாகக் கருதப்படுவதை விரும்பு கிறான். கல்வி செல்வம் பதவி ஒழுக்கம் என்பன பெருமைக்கு ஏதுவானவை. ஒரு பெருமையும் இல்லாதவன் குலப்பெருமை பேசுகிறான். புதுப்பெருமை இல்லாதவன் பழம்பெருமை பேசுவது வழக்கம். இது பண்டும் இன்றும் இவ்வுல கத் தியற்கை. நற்பண்புகள் நிறைந்த குடியில் பிறந்தவனுக்குச் சான்றான்மைக் குணங்கள் இயல்பாகவே அமைய வாய்ப்புண்டு. உயர்குடியிற் பிறந்தவர் கோடிக்கணக்கான செல்வத்தைப் பெற்றாராயினும் இழிவான செயல்களை ஒரு போதும் செய்யமாட்டார். உயர் குலத்தவன் என்பதற்கு இதுவே சிறந்த உரை கல்.

**அடுக்கிய கோடி பெறினும் குடிப் பிறந்தார்
குன்றுவ செய்தல் இலர்.**

உயர்குலம் என்பது ஓர் அணையாத விளக்கைப் போன்றது. நற்குண நற்செயல் களையெல்லாம் கல்வியின் துணையின்றி இயல்பாகவே தரவல்லது அது. அதை அணையாமற் காப்பது குடிப்பிறந்தார் கடன். சிறிது அயர்வு ஏற்படினும் அது அணைந்துவிடும். சோம்பல் குடிப்பிறப்பின் பெரிய விரோதி.

**குடியென்னும் குன்று விளக்கம் மடியென்னும்
மாகுர மாய்ந்து கெடும்.**

மறைவாக நமக்குள்ளே பழங் கதைகள் சொல்வதிலோர் மகிமை இல்லை என்று பாரதியார் சொல்லியதை நாம் கருத்திற் கொள்ளல் வேண்டும்.

நல்ல குலமென்றும் தீயகுல மென்றும்
சொல்லன வல்லாற் பொருளில்லை — தொல்சிறப்பின்
ஒன்பொரு ளொன்றோ தவம்கல்வி ஆள்வினை
என்றிவற்றால் ஆகும் குலம்.

நம் முன்னோரின் பெருமைகளைப் பேசுவதனால் நமக்குப் பெருமை ஏற்படாது.
நம்மை உயர்த்துவதும் தாழ்த்துவதும் நாமேதான்.

நன்னிலைக்கட் டன்னை நிறுப்பானும் தன்னை
நிலைகலக்கிக் கீழிடு வானும் — நிலையினும்
மேன்மேல் உயர்த்து நிறுப்பானும் தன்னைத்
தலையாகச் செய்வானும் தான்.

‘சுதர்மன்’

மொட்டைக் கடிதங்கள்

இலங்கைக்குப் புதிய அரசியல் திட்டத்தை வகுத்த சோல்பெரிப் பிரபுவின் அறிக்கையில் விசித்திரமான வசனமொன்று காணப்படுகின்றது.

“பெற்றிஷன் எழுதிப் புகார் செய்யும் பழக்கம் இலங்கை மக்களின் இரத்தத்தில் ஒன்றியிருக்கிறது” என்பதுதான் அந்த வசனத்தின் பொருள்.

இலங்கையில் ஒரு மாசகாலம் தங்கியிருந்து அரசியல் விசாரணை நடத்திய சோல்பெரிப் பிரபு இன்னும் சிலகாலம் இங்கே தங்கியிருக்க நேர்ந்திருந்தால் வேறொரு வசனமும் அந்த அறிக்கையில் சேர்த்திருப்பார் என ஊகிக்க இடமுண்டு. “மொட்டைக் கடிதங்கள் எழுதும் பழக்கம் இலங்கை மக்களிடம் மிகுதியாகக் காணப்படுகிறது” என்றும் அவர் எழுதியிருப்பார். இந்த வசனத்தைத் தனது அறிக்கையில் சேர்த்துக்கொள்ள வேறெவரின் தூண்டுதலும் தேவைப்பட்டிருக்காது; பல மொட்டைக் கடிதங்களைத் தினமும் வாசிக்கும் நிர்ப்பந்தம் அவருக்கே ஏற்பட்டிருக்கும்.

முறையான கடிதத்தில் அதனை எழுதியவரின் விலாசமும் கையொப்பமும் காணப்படும். கடிதத்தை எழுதியவர் தனது கையெழுத்திலோ தட்டெழுத்திலோ அதனை எழுதிக் கைச்சாத்திட்டிருப்பார். மொட்டைக் கடிதங்களில் இவை யாவும் காணப்படமாட்டர். ஏதோ விஷயம் மாத்திரம் போலிக் கையெழுத்தில் அமைந்திருக்கும். தலையும் காலும் இல்லாமையால் இவை மொட்டைக் கடிதங்கள் எனப் படுகின்றன. இந்தக் கடிதங்களை எழுதும் குணக் குன்றுகளின் குணமும் நோக்க

மும் ஆராயற்பாலன. ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் சிலர்மீது கோபதாபங்கள் இருப்பது இயற்கை. பொருமையினாலும் மனஸ்தாபங்களினாலும் குரோத மனப்பான்மை ஏற்படுகிறது. ஆண்மையுடையவன் நேருக்கு நேரில் தனது குரோதத்தைத் தீர்த்துக் கொள்ளுகிறான். கோழைகள் கோழைத்தனமான முறைகளைக் கையாளுகின்றனர். மொட்டைக் கடிதம் எழுதுவதும் அவர்களின் கோழைத்தனமான செயல்களில் ஒன்று. வஞ்சம் தீர்க்க அதை ஒரு வாய்ப்பான சாதனமாகக் கருதுகின்றனர் போலும். அவதூறானவற்றை எழுதினால் அவற்றை வாசித்து மனவேதனைப்படுவார்கள் என்பது அவர்களது நோக்கம். அவதூறானவை எல்லாம் ஒருவனைப் புண்படுத்தமாட்டா. கன்னனின் பிறப்பை ஒருவரும் அறியார். தேரோட்டி யொருவன் அவனை எடுத்து வளர்த்தான். அரசர்கள் பலரும் அவனடி வணங்க அங்க தேசாதிபதியாய்ப் பெருமையோடிருந்தும் தேரோட்டி மகனென்று ஒரு குறை இருந்து வந்தது. அவனைத் தேரோட்டி மகனென்று சொன்னால் நாகபாம்பைப் போலச் சீறி எழுவான். ஏனெனில், அந்த வசை மொழியில் உண்மை உண்டு. தாய் தந்தையரின் பெயரை அவன் அறியான். ஆனால், அவனுடைய வள்ளன்மையை யாரும் பழித்தால் அவனுக்குப் புன்முறுவல் தவழும். கொடைக்குக் கன்னன் என்பது பிரசித்தம். அதைக் குறைகூறும்போது அங்கே கோபத்துக்கு இடமில்லை. ஒரு லஞ்சப் பேர்வழியை அயோக்கியன் என்றால் அது அவனை வாட்டும். ஏனெனில் அது உண்மையானது. ஹென்றிபோட், ரூக் பெல்லர் என்னும் பெருநிதிச் செல்வர்களை அயோக்கியர் என்றால் அவர்கள் சிரிப்பார்கள். அவர்களின் சீர்மையும் நேர்மையும் உலகறிந்த விஷயம். எனவே, அவதூறானவார்த்தைகள் எல்லாம் பிறரைத் துன்புறுத்தும் என்று எண்ணுவது தவறு. உண்மையோடு கூடிய வசைமொழிகளே துன்பத்துக்கு ஏதுவானவை. இக்கருத்துப் பற்றியே 'உள்ளதைச் சொன்னால் உள்ளமெல்லாம் நோகும்' என்றொரு பழமொழியும் உண்டு.

மொட்டைக் கடிதங்களின் பழைமை பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முற்பட்டது. உரோமாபுரியை அரசாண்ட யூலியசீசரைக் கொல்லச் சில துஷ்டர்கள் சதி செய்தனர். அந்தச் சதிக்கு மாக்கஸ் புரூட்டசின் உதவியும் தேவைப்பட்டது. சூழ்ச்சிகளில் காஷியஸ் கைதேர்ந்தவன். அவன் வேறு வேறு கையெழுத்தில் பல மொட்டைக் கடிதங்களைத் தானே எழுதிப் புரூட்டசுக்கு அனுப்பினான் என்று ஷேக்ஸ்பியர் எழுதிய *யூலியசீசர் நாடகத்தில் காணப்படுகிறது.

இந்தக் கடிதங்களை எழுதும் குணசீலர்கள் தாங்கள் பெரும் சமர்த்தர்கள் என்றும், தங்கள் பெயர் ஒருபோதும் வெளிவராத்தென்றும் எண்ணுகின்றனர். கடிதத்தைக் கண்ணாலே காணாது வேறொருவர் வாசிக்கக் கேட்டாலே அது யாருடைய கைவேலை என்பது தெரிந்துவிடும். ஒருவனைக் கல்யாணம் செய்ய இரண்டு பெண்கள் காத்திருந்தார்கள். ஒருத்தியை அவன் விரும்பினான் என்று மற்றவள் கேள்விப்பட்டாள். விரும்பிய பெண்ணைப் பற்றி ஆபாசமான செய்திகள் கொண்ட

❖

I will this night
In several hands, in at his windows throw
As if they came from several citizens,
Writings all tending to the great opinion
That Rome holds of his name.

—Julius Caesar Act I Scene II.

மொட்டைக் கடிதங்கள் அவனுக்குத் தினமும் வந்து குவியத் தொடங்கின. அந்தக் கடிதங்களின் கர்த்தர் யாரென்று அறிவதற்கு ஒரு கூர்த்த மதி வேண்டுமா? குரோதம் எங்கு உண்டோ, மனத் தாக்கம் எங்குண்டோ, அங்கிருந்தே அவை ஊற்றெடுக்கின்றன.

பயந்தவனைக் கண்டால் நாய் உரக்கக் குரைக்கும். அவனைத்தான் அது பற்றிக் கடிக்கும். அஞ்சாதவனைக் கண்டால் அது ஓட்டம் பிடிக்கும். இந்த நாய்க் குணத்துக்கும் மனித இயல்புக்கும் ஒருவகை ஒற்றுமை உண்டு. மொட்டைக் கடிதத்தைக் கண்ட உடனே ஒருவனுக்கு நாடி விழுந்துபோம் என்றொரு குறிப்புத் தெரிந்தாலே போதும், கயவர்கள் தங்கள் கைவரிசையைக் காட்ட முழு மூச்சாய் இருப்பார்கள். அவற்றை அலட்சியம் செய்தால் அவர்களுக்கே நாடி விழுந்துபோம். இரண்டாம் முறை அதைச் செய்ய நினைக்கவும் மாட்டார்கள். மொட்டைக் கடிதங்களுக்கு உரிய இடம் குப்பைத் தொட்டிகள்.

க. சிவராசா,

பொருமைத் தீ

பாண்டவர்கள் இராஜகுய யாகம் செய்தனர். அதற்குத் துரியோதனனும் சென்றான். பட்டவர்த்தனரும் மகுடவர்த்தனரும் பொன்னும் மணியும் கொணர்ந்து குவித்துத் தருமனின் பாதங்களில் வீழ்ந்து வணங்கினர். மந்திர சித்தியுடைய முனிவர்கள் வேதகோஷம் செய்தனர். தருமன் அரசர்க்கரசன் ஆனான். அப் பெருஞ் சிறப்பைத் தன் இரு விழிகளாற் கண்டான் துரியோதனன். கண்டதும் அவனுள்ளே அடங்கிக் கிடந்த பொருமைத் தீ சுடர்விட்டெரியத் தொடங்கியது. அந்த அழுக்காற்றின் விளைவே மகாபாரத யுத்தம்.

அழுக்கா நெனஒரு பாவி திருச்செற்றுத்
தீயுழி உய்த்து விடும்.

அழுக்காநென்பது பிறராக்கம் கண்டு பொறுக்க முடியாமை. பிறர் பட்டுந் துகிலும் உடுத்துப் பட்டம் பதவிகள் பெற்றுச் சீரும் சிறப்புமாக வாழ்வதைக் கண்டால் வயிறு பற்றி எரியும். இதுவே கீழ்களது ஆசாரம்.

உடுப்பதூஉம் உண்பதூஉம் காணிற் பிறர்மேல்
வடுக்காண வற்றுகும் கீழ்.

இப்படிப்பட்ட அழுக்காறு என்ன செய்யும்? அது செல்வத்தை அழிக்கும்; நரகப் பெருங் குழியில் வீழ்த்தும்; சுருங்கக் கூறின், இம்மை மறுமை இன்பங்களை அறவே கெடுக்கும்.

ஆண்களின் அழுக்காறு ஒருவகை; பெண்களின் அழுக்காறு வேறொரு வகை. *ஆண்களிலும் பெண்களே அழுக்காறு மிக்கவர்கள் என்பது சில அறிஞரின் கருத்து. ஒவ்வொரு பெண்ணும் பிற பெண்களைப் போட்டி மனப்பான்மையோடு பார்க்கின்றனர். ஒருத்தி விலை உயர்ந்த ஆடை ஆபரணங்களை அணிந்து சிறப்பாகப் போவதைக் கண்டால் அவளை வைத்தகண் வாங்காமல் பல பெண்கள் பார்க்கின்றனர். ஏன்? அவளின் நல்லியல்புகளைக் கண்டு மகிழ்வதற்கன்று; எத்தனை குறைகளை அவளிடம் காணமுடியுமோ அவற்றையெல்லாம் கண்டு தூற்றித் திரிவதற்கு. ஆதாரமற்ற வசைமொழிகளையும் பெண்கள் விரைவில் நம்புகின்றனர். ஏனெனில், அது அவர்களின் பாசிபடர்ந்த உள்ளத்துக்குப் பெரிதும் உவக்கின்றது.

ஆண்களிடையே நிலவும் அழுக்காறு வேறு வகையானது. ஒரே தொழில் செய்பவர்களிடையில் பொருமை ஏற்படுவதே ஆண்களிடம் மிகுதி. ஓர் அரசியல்வாதி இன்னோர் அரசியல்வாதியிலும், ஒரு வழக்கறிஞன் வேறொரு வழக்கறிஞனிலும், ஒரு பாடகன் இன்னொரு பாடகனிலும் பொருமை கொள்கின்றான். பொருமைக்கும் போட்டிக்கும் நெருங்கிய தொடர்பு உண்டு. கோடீசுவரனைக் கண்டு பிச்சைக்காரன் பொருமைப்படுவதில்லை.

ஒரே சட்டக் கல்லூரியில் இரு நண்பர்கள் படித்து வழக்கறிஞர் ஆனார்கள். ஒருவன் பிரபல் வழக்கறிஞனாகி ஆயிரம் ஆயிரமாகப் பொருள் சம்பாதித்தான். மற்றவனுக்குத் தினசரி வாழ்க்கை நடத்துவதே திண்டாட்டமாயிருந்தது. இந்த நிலையில் பொருமை ஏற்படுவது இயற்கைதானே. “இருவரும் ஒருமித்துப் படித்தோம்; பரீட்சையில் எப்பொழுதும் எனக்கே அதிக புள்ளிகள் கிடைக்கும்; தெரியாதவற்றை என்னிடமே கேட்டுப் படித்தான்; அறிவற்ற ஜனங்கள் ஏதோ மாய வித்தை அவனிடம் இருக்கென்றெண்ணிப் போய்க் குவிகின்றார்கள்” என்று வருமானம் குறைந்த வழக்கறிஞன் பலரிடம் சொல்லிக் கொள்வான். புத்தகங்களை நெட்டுருப்பண்ணிப் பரீட்சையில் புள்ளிகள் வாங்கியதை எண்ணி அவன் பொருமைப்பட்டானே அல்லாமல், வழக்கறிஞனுக்கு வேண்டிய நாவன்மை, சமயோசித புத்தி, முகவசீகரம் முதலிய விசேஷ ஆற்றல்கள் அவனிடமிருப்பதைச் சிறிதும் எண்ணவில்லை. பொருமைக் குணம் பிறரிடமுள்ள விசேஷ ஆற்றல்களைச் சீர்தூக்கிப் பார்க்கவிடாது தடுக்கின்றது. “பெரும்பான்மையான மக்கள் தாம் அழுக்காற்றின் வசப்பட்டிருப்பதை அறிவதில்லை; அறிந்தாலும் அவர்கள் அதைக் குறித்து நாணி அவமானங் கொள்வதில்லை” என்று மேற்புல அறிஞர் ஒருவர் கூறுகின்றார்.

* Women regard all other women as their competitors. They are more envious than men. Among respectable women envy plays an extra-ordinarily large part. If a well-dressed woman happens to walk along the street, watch the eyes of other women. They will watch her with malevolent glances, and will draw inferences derogatory to her. The love of scandal is a positive sign of malevolence; any story against another woman, even about a friend, is instantly believed on the flimsiest evidence. Because it appeals to their envious disposition.

— BERTRAND RUSSELL.

பிறரோடு நம்மை ஒப்பு நோக்குவதன் காரணமாகவே பொருமை பெரிதும் ஏற்படுகின்றது. இந்தப் பழக்கம் இன்ப வாழ்வுக்கு மிக்க இடையூறுனது. அதனால் நாம் அநுபவித்தற்குரிய சுகங்களை இழந்து துன்பத்துக்கு ஆளாகின்றோம். நம்மிடமுள்ள பொருளைக் கொண்டே கவலையற்றிருப்பது சாத்தியமாகவும், நம்மிலும் அதிக செல்வம் படைத்தவனைப் பார்த்துப் பொருமை கொள்வதால் மனம் வேதனைப்படுகின்றது. இன்பம் நமக்குப் புறத்தே நிகழ்வதொன்றன்று. அது ஒரு மனநிலை. மனம் வேதனைப்பட்டால் இன்பத்துக்கு இடமெங்கே? பேராதனைப் பூங்காவில் இருக்கும்போது அங்குள்ள அழகிய காட்சிகளைக் கண்டு களிக்காது காஷ்மீர் தேசத்தின் இயற்கை வனப்புக்களைக் கண்டு அநுபவிக்க முடியவில்லையே என்று எண்ணி எண்ணி வருந்துவது பெரிய மதியீனம்.

அழுக்காறு அபார சக்தியுடையது. அது எத்தனையோ வகையில் பரிணமிக்கும். அதன் வசப்பட்டால் அது ஒருவனது கண்களையும் மயக்கும், அறிவையும் மயக்கும்; சூழ்ச்சிகள் பல செய்யும்படி தூண்டும்; மூலை முக்குகளிலே நின்று புறங்கூறச் செய்யும்; நன்றி மறக்கச் செய்யும்; இல்லாத பழிகளைப் பிறர்மீது சுமத்தும்; அழுக்காற்றின் பரிணாமங்களை வரையறுத்துக் கூறமுடியாது. அதன் வலையில் நாம் அகப்படாதிருக்க வேண்டுமென்றே

**அழுக்காறு னுடையார்க்கு அதுசாலும்; ஒன்றர்
வழுக்கியும் கேடன்பது**

என்று எச்சரிக்கை செய்கின்றார் திருவள்ளுவர். ஒருவனைக் கெடுப்பதற்கு அழுக்காறென்னும் துர்க்குண மொன்றே போதும்; பகைவர் எவரும் இல்லாமலே ஒருவனை வேரோடு அழிக்க வல்லது அது.

அதை வெல்லுவதற்கு ஒரே ஒரு வழிதான் உண்டு. பிறர்மீது பொருமை கொள்வதற்குப் பதிலாக அவர்களில் உள்ள திறமைகளையும் நல்லியல்புகளையும் கண்டு பாராட்டப் பழக வேண்டும். கல்வி கேள்விகளினால் அறிவை விருத்தி செய்வதுபோல நற்சிந்தனைகளாலும் நற்செயல்களாலும் மனத்தின்கண் உண்டாகும் மாசுகளைப் போக்கி நற்பண்புகளை வளர்த்தல் வேண்டும். மனத்துக்கண் மாசிலனாதல் அனைத்தறன். பிறராக்கம் கண்டால் அவரோடு கூடி மகிழ்தல் வேண்டும். அவ்வாறு மகிழ முடியாதவனுக்கு ஒளி மிகுந்த பகற் காலமும், இருள் நிறைந்த இரவாகி இடுக்கண் பல நிகழ்வதற்கு ஏதுவாகும் என்பது திண்ணம்.

**நகல்வல்லர் அல்லார்க்கு மாயிரு ஞாலம்
பகலும் பாற்பட்டன் றிருள்.**

க. புலனேந்திரன்.

விருப்பு வெறுப்பு என்ற இருமைத் தளையிலிருந்து விடுபட்டவன் கர்மத் தளையிலிருந்து சிரமமின்றி விடுபடுகின்றான்.

நன்னடத்தையின் சித்திரங்கள்

ஒரு சந்நியாசியின் பாதங்களில் ஒருவன் வீழ்ந்து வணங்கித் தன்னைச் சிஷ்யனாக ஏற்கும்படி பிரார்த்தித்தான். அவரும் அவனை ஏற்றுக்கொண்டார். அவன் தன் குருவுக்கு எல்லாப் பணிகளையும் பணிவுடன் செய்து மகிழ்வித்தான். ஒரு நாள் குருவும் சிஷ்யனும் ஒரு வீட்டுக்குச் சென்று உணவருந்திப் போனார்கள். அந்த வீட்டிலிருந்து சிறிது தூரம் சென்றதும் சிஷ்யன் குருவை வணங்கி, “சுவாமீ, நான் பெரிய அபராதம் செய்துவிட்டேன்; உப்பிட்டவரை உள்ளளவும் நினை என்று ஆன்றோர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள்; நானே உண்ட வீட்டுக்குத் துரோகம் செய்தவனேன். இதோ என் சிரசைப் பாருங்கள்; அந்த வீட்டுக் கூரையிலுள்ள ஓலையிற் கொஞ்சம் என்னுடன் வந்து சேர்ந்துவிட்டது. இதைக் கொண்டு போய் அவர்கள் வீட்டிற் போட்டு மன்னிப்புக் கேட்டு வருகிறேன்; அநுமதியளிக்க வேண்டும்” என்று கூறினான். சந்நியாசி அதைக் கேட்டு மனமகிழ்ந்து பிறர் பொருளில் தீண்டாத நற்பண்பைப் பெரிதும் பாராட்டி அநுமதியளித்தார். அவனிடத்தில் அவர் கொண்டிருந்த நம்பிக்கையும் அன்பும் முன்னிலும் பன்மடங்கு அதிகரித்தன. சில நாட்கள் சென்றன. ஒரு நாள் சந்நியாசி தன்னிடம் இருந்த பணமுடிச்சை அவனிடம் கொடுத்துவிட்டுச் சந்தியாவந்தனம் செய்துவரச் சென்றார். தருணம் பார்த்திருந்த அந்த வஞ்சகன் பணமுடிச்சுடன் ஓட்டம் பிடித்தான். சந்தியாவந்தனம் முடித்து வந்த சந்நியாசி சிஷ்யனையும் பணமுடிச்சையும் காணாது பெரிதும் வருத்தமுற்றார்.

இந்தக் கதை ஆஷாடபூதியின் கதை என்ற பெயரால் வழங்கி வருகின்றது. ஆஷாடபூதி என்றால் நல்லவன்போல நடிக்கும் தீயவன் என்பது பொருள். இதைப் போன்ற கர்ண பரம்பரைக் கதைகள் பல உண்டு. புத்தகங்களில் படித்த கதைகளை ஜனங்கள் மறந்து விடுகின்றார்கள்; ஆனால் இதைப் போன்ற கதைகளை ஒரு போதும் மறப்பதில்லை. ஏனெனில், அவை வெகு அர்த்தபுஷ்டி உடையவை. அல்லாமலும் தினசரி வாழ்க்கையில் பெரும்பயன் தரக்கூடியவை.

சந்நியாசியிடம் பணமுடிச்சை அபகரித்த ஆஷாடபூதியின் கதை ஓர் உண்மைச் சம்பவமாய் இருக்கலாம், அல்லது கற்பனைக் கதையாய் இருக்கலாம். நாம் எத்தனையோ ஆஷாடபூதிகளின் மத்தியில் வாழ்கின்றோம் என்பது மறுக்கமுடியாததோர் உண்மை. அவர்கள் செய்யும் சூழ்ச்சிகளுக்கு ஆளாகி நாம் அவஸ்தைப் படக்கூடாது என்று எச்சரிக்கை செய்யும் இக் கதை பொன்னேபோற் போற்றத்தக்கது.

கெட்டிக்காரன் புருகு எட்டு நாளைக்கு என்றும் போல ஒருவனே ஒருத்தியோ தனது ஆஷாடபூதித் தனத்தைப் பல நாட்களுக்கு மறைத்து வைத்திருக்க முடியாது. அதனை அறிந்து கொள்வதற்கு எத்தனையோ வழிவகைகள் உண்டு. வாழ்க்கைக்கு வழிவகுத்த வள்ளுவர் தந்த திருக்குறளைப் புரட்டினால், ‘இனத் தானும் இன்னான் எனப்படும் சொல்’ என்னும் அறிவுரையைக் காணலாம். ஒருவன் நல்லவனோ தீயவனோ என்பதை அறிய உனக்கு வேறு சான்றுகள் வேண்டாம்; அவன் யார் யாருடன் சிநேகம் செய்கிறான் என்பதை அறிந்தாலே

போதும் என்று பொய்யாமொழிப் புலவர் செய்யும் உபதேசம் ஒருபோதும் பொய்யாகாது. அந்த உபதேசம் ஒன்றே துஷ்டர்களின் வலையில் அகப்படாதிருக்கப் போதுமானது. ஆங்கிலம் படித்தவர்களைக் கேட்டால், 'A man is known by the company he keeps' என்ற வாக்கியத்தைச் சொல்லுகிறார்கள். உலகிலுள்ள எல்லா மொழிகளிலும் இந்தக் கருத்துள்ள பழமொழிகள் வழங்கி வருகின்றன போலும். ஒருவனே ஒருத்தியோ துஷ்டர்களுடன் நெருங்கிய நட்புக் கொண்டால் அந்தப் பேர்வழி அவர்களின் தீய செயல்களில் மிக்க ஈடுபாடுடையவர் என்பதை நமக்கு விளக்கம் செய்ய ஓர் ஆசான் வேண்டியதில்லை. அவர்களது தீச் செயல்களை அவன் வெறுப்பவனாகில் 'துஷ்டரைக் கண்டால் தூரப் போ' என்பதற்கிணங்கத் தூர விலகிக்கொள்ளுவான்.

சிற்றின மஞ்சம் பெருமை; சிறுமைதான்
சுற்றமாச் சூழ்ந்து விடும்.

பண்பு மிக்க பெரியோர்கள் இழி குணமும் இழி தொழிலுமுடைய கீழ் மக்களைக் கண்டால் அவரோடு உறவுகொள்ள அஞ்சிப் புறத்தே ஒதுங்கிவிடுவார்கள்; ஆனால், கீழ் மக்கள் அவர்களைக் கண்டதும் மனமுவந்து ஏற்றுத் தமது சுற்றத் தவராகக் கருதி அன்பு பாராட்டி அணைத்துக் கொள்வார்கள்.

ஓர் அறிஞரிடம் ஒருவன் போய், "ஐயா, சில ஆண்கள் பெண்களைப் பார்த்தால் பரம சாதுக்களைப்போல அடங்கி ஒடுங்கி இருக்கிறார்களே; ஆனால், உச்சி முதல் உள்ளங்கால் வரை நஞ்சின் சொருபமாகி முழு வஞ்சகர்களாய் இருக்கிறார்கள்; இதைப் பற்றித் தாங்கள் ஏதாவது கூறமுடியுமா?" என்று கேட்டான். அதற்கு அந்த அறிஞர் புன்சிரிப்புடன், "பிள்ளாய், உனக்கு உலக அநுபவம் போதாது. இப்படி வேஷதாரிகளே இவ்வுலகில் அனந்தம். அடுத்துக் கெடுப்பதுதான் அவர்கள் தொழில். பிறரிடுக்கண் கண்டு மகிழ்வதும், இடுக்கண் விளைவிப்பதுமே அவர்களது வாழ்க்கை இலட்சியம். எந்தத் தீச் செயலையும் அவர்கள் கூசாது செய்வார்கள். பின்பு கண்டதார் கேட்டதார் என்பார்கள். நாகபாம்பு பகலில் வெளிப்பட்டுத் திரியாது புற்றிலே ஒளித்திருக்கும். ஜனசஞ்சாரமற்ற இரவிலேதான் அது தலைகாட்டும். நாகபாம்புக்கும் இந்த வேஷதாரிகளுக்கும் பெரிய ஒற்றுமை உண்டு.

நஞ்சுடைமை தானறிந்து நாகம் கரந்துறையும்
அஞ்சாப் புறங்கிடக்கும் நீர்ப்பாம்பு — நெஞ்சில்
கரவுடையார் தம்மைக் கரப்பர்; கரவார்
கரவிலா நெஞ்சத் தவர்.

நீ திருக்குறள் படிக்கவில்லையா?

கனவிலும் இன்னாது மன்னோ வினைவேறு
சொல்வேறு பட்டார் தொடர்பு.

சொல்வதொன்றும் செய்வதொன்றுமான கயவர்களின் தொடர்பு கனவிலும் துன்பத்தைத் தருமல்லவா?

நட்டார்போல் நல்லவை சொல்லினும் ஓட்டார்சொல்
ஒல்லை உணரப் படும்.

நம்மிடம் அன்புள்ளவர்கள் போல ஆசை வார்த்தைகள் சொல்லிப் பாசாங்கு
செய்பவராயினும், அவர்கள் நமது சத்துருக்களே என்பது மிக விரைவில் வெட்ட
வெளியாகிவிடும்.

வாள்போற் பகைவரை அஞ்சற்க அஞ்சுக
கேள்போற் பகைவர் தொடர்பு.

பகைவர்களும் இரண்டு வகையினர். வாள்போற் பகைவர் ஒரு வகை; கேள்
போற் பகைவர் மற்ற வகை. வாள்போற் பகைவர்கள் நல்லவர் வரிசையைச்
சேர்ந்தவர்கள். அவர்கள் தங்களது பகைமையை மறைத்து வைத்திருப்பதில்லை.
இன்ன இடத்தில் பாழ்ந் கிணறு உண்டு, முள்ளுகள் நிரம்ப உண்டு என்று முன்
னமே அறிந்திருந்தால் அவற்றிலிருந்தும் விலகி நடந்து கொள்வதுபோல இவர்
களையும் அணுகாது விலகிக் கொள்ளலாம். கேள்போற் பகைதான் மிகப் பொல்
லாங்குடையது. கேள்போற் பகைவன் நண்பன் போலவும் உறவினன் போல
வும் பாசாங்கு பண்ணுவான்; நமது விஷயங்களில் அதிக அக்கறை காட்டு
வான்; சுக கேசுமம் விசாரிப்பான்; அநுதாபப்படுவான்; பரமயோக்கியன்
போல நடிப்பான்; ஆனால், கழுத்திலே கத்தி வைக்கத் தகுந்த தருணம் பார்த்
திருப்பான். இப்படிப்பட்ட ஆண்கள் பெண்களைத்தான் வள்ளுவர் கேள்போற்
பகைவர் என்று சொன்னார். இவர்கள் தங்களது சூழ்ச்சிகளை எவரும் அறியமாட்
டார்கள் என்றும், தங்களை நன்னடத்தையின் சித்திரங்கள் என்றும் எண்ணித்
திரிகின்றார்கள். இந்த நன்னடத்தையின் சித்திரங்களைக் குறித்தே,

உள்ளொன்று வைத்துப் புறம்பொன்று பேசுவார்
உறவு கலவாமை வேண்டும்

என்று இராமலிங்க அடிகளும் கூறினார்." இவ்வாறு விடையளித்தார் அந்த
அறிஞர்.

ச. இரத்தினகுமார்.

தனக்குக் கிடைத்ததைக் கொண்டு திருப்தி அடைந்து, சுகம் துக்
கம் இரண்டையும் கடந்தவனாய், பொருமையை விலக்கியவனாய்,
எண்ணியது கைகூடியபோதும் கைகூடாத போதும் சமநிலையில்
நிற்பவன் செயலில் ஈடுபட்டாலும் வினைப் பயனிலிருந்து விடுபட்ட
வனே ஆவான்.

மாலை மலர்ந்தது

காட்டுக் கிளிகள் கூட்டினை நாடியே
கரந்து பறக்கும் கனிந்த பொழுதிலோர்
பாட்டுப் பாடிய வானம் பாடியின்
போற்றுங் குரலோ சையினைக் கேட்டேனடா !

குமுதப் பகைவன் குன்றில் பதுங்கக்
கமலப் பகைவன் புத்தொளி பரப்ப
அமுதத் தென்றலாள் தொட்டுத் தழுவிட
அழகமர் வானத்து வண்ணங் கண்டேனடா !

பூத்திருந்த மலரில் சேர்த்த மதுவைப்
பார்த்து வண்டினங் கொண்ட களிப்பைக்
காத்திருந்த மாலைக் கோலம் வந்ததெனக்
குதுகலித்த பெடையினம் பிரதிபலித் திட்டதடா !

காப்பியஞ் செப்புங் கவினுறு கங்குலில்
கோகுலக் காளையரின் பூங்குழ லோசையும்
யாப்ப மைப்பிலாக் கானகத்துத் தோகையின்
யாழிசையிலா எழிலுறு நடனமுங் கண்டேனடா !

ஒளி விளக்கெலாம் ஒளிர்ந்து மிளிர்ந்து
உலகிருளை ஒழிக்க முனைந்த மாலையிலே
விழியென வாய்த்திடும் வல்ல இறைவனை
வாழ்த்தும் மறைகள் மொழியக் கேட்டேனடா !

சி. சுதந்திரராஜா,
க. பொ. த; (உயர்தரம்)

நிறையெனப்படுவது மறை பிறர் அறியாமை

நாம் சிறு பிள்ளைகளாய் இருக்கும்போதே

“உடையது விளம்பேல்”

“தோழனோடும் ஏழைமை பேசேல்”

என்ற வாக்கியங்களைப் படித்திருக்கிறோம். ஆனால், படித்ததை முற்றும் கடைப் பிடிப்பதில்லை. ஆன்றோர்கள் தமது அநுபவத்தின் விளைவாகவே பல அறிவுரை களைப் பகன்றார்கள். நமக்கு ஏற்படும் துக்க மிகுதியினாலோ மகிழ்ச்சிப் பெருக்கி னாலோ சொல்லக்கூடாத செய்திகள் சிலவற்றைப் பிறரிடம் சொல்லிவிடுகின்றோம். அவற்றைச் சொல்லும்போதும் எல்லோரிடமும் வரையறையின்றிச் சொல்வதில்லை. நெருங்கிய நண்பர்களென்றும் இஷ்டமான உறவினர்களென்றும் எண்ணியே அந் தரங்கமான விஷயங்களை அவர்களிடம் சொல்லுகிறோம். ஒருவரை நண்பனென்று முடிபு செய்வது மிகக் கடினமான காரியம். அவனிடமுள்ள நற்பண்புகள் குடிப் பிறப்பு குறைபாடுகள் அவன் விரும்பி உறவுகொள்ளும் நண்பர்கள் என்பவை சிநேகம் செய்ய முன்பு ஆராய்தற்கு உரியவை.

குணமும் குடிமையும் குற்றமும் குன்றா

இனமும் அறிந்துயாக்க நட்பு.

இவற்றை ஆராயாது சிநேகம் செய்வதிலும் அதிக துன்பந் தரக்கூடியது பிறி தொன்றில்லை.

நாடாது நட்பளிற் கேடில்லை.

கன்னன் முதலெழு வள்ளல்களுள் ஒருவன். அவன் வள்ளன்மையோடு நன்றி யறிதலுக்கும் சிறந்த நட்புக்கும் எடுத்துக் காட்டாய் விளங்குகின்றான். மகா பாரத யுத்தத்தில் பதினைந்து நாட்கள் நடந்த போரில் துரியோதனனுடைய சேனை யும் அவன் தம்பியர் பலரும் இறந்து பெருந்தோல்வி ஏற்பட்டது. அப்போது கன்னன் உனது நட்பின் பெருக்கையும் நன்றியறிதலையும் துரியோதனனுக்கு வெளிப்படுத்துகின்றான். கஷ்டங்கள் மிகுந்த காலத்திலேதான் நண்பர்களின் கெழு தகைமை தெரியவரும்.

கேட்டினு முண்டோ ருறுதி கிளைஞரை

நீட்டி யளப்பதோர் கோல்.

“துரியோதன, ஒருரும் ஒரு குலமும் இல்லாத என்னை உங்கள் குலத்துள்ளோரில் ஒருவனாக்கிச் செம்பொன் மணிமுடி சூட்டிப் புவிபாலர் பலரும் வந்து என்னடி வணங்கச் செய்தாய். அப்படி எனக்கு ஏற்றமும் தோற்றமும் அளித்த உனக்கன்றி வேறு யாருக்காக என் உயிரைத் தியாகம் செய்வேன். நீ ஒன்றுக்கும் அஞ்சாதே. நிச்சயமாக உனக்கு வெற்றி ஈட்டித் தருவேன்” என்று ஆறுதல்மொழி கூறிப் பேராண்மையோடு போர் செய்தான் கன்னன். அவன் உடுக்கை இழந்தவன் கைபோல இடுக்கண் களையும் நண்பன். அத்தகைய நண்பர்கள் அந்தரங்கச் செய்தி களை அறிவதனால் யாதொரு கேடும் நிகழாது. கன்னனைப் போன்ற நண்பர்களை இலக்கியங்களிலேதான் காண்கின்றோம். உலக வாழ்க்கையில் காண்பது அரிது

அந்நியோன்யமான நண்பர்களில் ஒருவனுக்கு அதிர்ஷ்டவசமாகச் செல்வம் பதவிகள் ஏற்பட்டால் அதிர்ஷ்டமற்றவர்கள் பொய்யும் மெய்யும் கலந்த பல வசை மொழிகளைப் பலரிடம் சொல்லி அவனுக்கு அவமானம் உண்டாகச் செய்ய முயல்வதை நாம் காண்கின்றோம்.

**உடுப்பதூஉம் உண்பதூஉம் காணிற் பிறர்மேல்
வடுக்காண வற்றுகும் கீழ்.**

நண்பர்களையே தூற்றித் திரிவார்களானால் பகைவர்க்கும் நொதுமலாளர்க்கும் அவர்கள் யாது செய்வார்கள் என்பதைச் சொல்லவும் வேண்டுமா? இதன் காரணம் என்ன? பிறரிடம் பெருமையைக் காண்கின்றபோது உள்ளடங்கியிருக்கின்ற அழுக்காறு வெளிப்படுகின்றது. இது கயவர்களிடம் காணப்படுவது. இந்தக் கயவர்கள் கவலைக்குரிய சம்பவம் ஒருவருக்கு நிகழ்ந்தால் அவரிடம் மிக்க அநுதாபம் தெரிவிக்கின்றனர். அது உண்மையில் அநுகாபமன்று. அது பிறர் இடுக்கணற்றிருப்பதைக் கண்டு மகிழும் கயமைக் குணத்தின் வெளிப்பாடு. துன்பமுற்றவனிடம் சென்று அநுகாபப்படும்தோது அவனது கஷ்டங்களைக் கண்டு இன்பக் கடலுள் மூழ்கிப் போகின்றனர்.

“குற்றங்கள் நிரம்பியவன் பிறர்மீதுள்ள குற்றங்களையே காண்கின்றான், குணங்களைக் காண்பதில்லை. நற்குணமுடையவன் எல்லோரிடமும் குணங்களையே காண்கின்றான். குற்றங்களைக் காண்பதில்லை” என்று பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பு இத்தாலிய தேசத்துத் தத்துவஞானியாகிய மாக்கஸ் அவுறேலியஸ் கூறினார். அவர் அன்று கூறிய அறிவுரை நாம் என்றும் நினைவு கூரற்பாலது.

**அற்றம் மறைக்கும் பெருமை, சிறுமைதான்
குற்றமே கூறி விடும்.**

மேன்மக்கள் பிறரது பெருமைகளையே எடுத்துச் சொல்லுவார்கள், சிறுமைகளை ஒருபோதும் சொல்லார். கயவர்கள் பிறரது குற்றங்களையே விரித்துரைப்பார்கள், குணங்களைக் கூறுவதில்லை. ஆதலால், கயவர்கள் பறை மேளத்துக்கு நிகரானவர்கள் என்று சொல்லப்படுகின்றது.

**அறை பறை அன்னர் கயவர், தாங்கேட்ட
மறை பிறர்க்கு உய்த்துரைக்கலான்.**

பறை மேளம் என்னும் தோற்கருவி ஒரு செய்தியை உலகறியச் செய்வதற்குப் பயன்படுவது. ஒருவன் பறையைக் கையில் ஏந்தியவனாய் ஊர் முழுதும் சுற்றித் திரிந்து பிரசித்தம் செய்ய வேண்டிய செய்தியை உலகறியச் செய்கிறான். அது போலப் பிறரை அவமானப்படுத்துவதில் மகிழ்ச்சி கொள்ளும் கயமைக் குணமுடைய கீழ்மகன் தான் அறிந்த குறைகளை ஊர் முழுதும் சொல்லித் திரிகிறான். ஆதலால், கயவர் அறையப்படும் பறையினை ஒப்பர். மறைகளைப் பிறரறியாது மறைத்து வைக்க உள்ளத்தில் நிறைவு வேண்டும். இதுபற்றியே,

**நிறை எனப்படுவது மறை பிறர் அறியாமை
எனச் சங்கச் சான்றோ ரொருவரும் கூறினார்.**

வெ. குலேந்திரன்.

ஆலயப் பிரவேசம்

முற்போக்குவாதி: சாதிகளைப் பற்றிச் சிவஞானபோதத்தில் ஒன்றும் சொல்லவில்லையே. சிலருக்குத் தீண்டாதார் எனப் பெயர் சூட்டி அவர்களைக் கோயிலுக்குள் போகவிடாது தடுப்பது முறையா?

சமயவாதி: சிவஞானபோதத்தில் மாத்திரமல்ல வேறுபல சமய நூல்களிலும் சாதிகளைப் பற்றிச் சொல்லவில்லை. அட்சர கணிதம், கேத்திர கணிதம், பூகோளம், விஞ்ஞானம் முதலான நூல்களிலும் சாதிகளைப் பற்றிக் கூறப்படவில்லை.

மு. போ. வாதி: (கோபத்துடன்) நான் கேட்ட கேள்விக்குப் பதில் சொல்லாமல் என்னை ஏளனம் செய்கிறீர்கள்.

ச. வாதி: (சிரிப்புடன்) கேட்ட கேள்விக்கே பதில் சொன்னேன்; ஏளனம் செய்யவில்லை.

மு. போ. வாதி: சிவஞானபோதம் ஒரு சமய நூல். அதிலே சாதியைப் பற்றியும் தீண்டாதாமையைப் பற்றியும் ஏதாவது சொல்லியிருக்கா?

ச. வாதி: சிவஞானபோதம் சமயநூல் என்பது முற்றும் சரி. சமய நூல்களில் சாதியைப் பற்றிப் பேச இடமில்லை. மெய்ப்பொருள் ஆராய்ச்சியே அவற்றில் கூறப்படுவது. பதி பசு பாசங்களின் இயல்பையும், உயிர்கள் பாசங்களிலிருந்து நீங்கிப் பதியை அடைவற்றூரிய சாதனைகளையும் சொல்லுவது சிவஞானபோதத்தின் நோக்கம். அட்சர கணித நூலில் கணித சாஸ்திரம் கூறப்படுவதேயல்லாமல் சரித்திரம், பூமிசாஸ்திரம் பேசப்படுவதில்லை. அதுபோலவே இதுவும்.

மு. போ. வாதி: தீண்டாதார் எனப்படுபவரைக் கோயிலுக்குள் விடக்கூடாது என்பது ஏன்?

ச. வாதி: அந்தணர், அரசர், வணிகர், வேளாளர் அல்லாத சாதியினர் பஞ்சமர் எனப்படுவர். அவர்கள் நித்திய ஆசௌசிகள். ஆதலால், பஞ்சமர் கோயிலுக்குள் பிரவேசிக்கக்கூடாது.

மு. போ. வாதி: இப்படி எங்கேயாவது கூறப்பட்டிருக்கிறதா?

ச. வாதி: ஆம். ஆசௌச தீபிகையிலும் சுப்பிரபேத ஆகமத்திலும் கூறப்படுகிறது. பெரிய புராணத்திலும் நந்தனார் சரித்திரம் முதலிய இடங்களிலும் இந்தக் கருத்துக்கள் உண்டு. பல நூற்றாண்டுகளாக ஒழுகி வந்த முறைமையே முக்கியமானது. ஆன்றோர் ஆசாரம் பற்றியே இவ்வளவு காலமும் அவர்கள் ஆலயப் பிரவேசம் செய்யாது இருந்தார்கள். ஆன்றோர் ஆசாரம் பற்றி வந்த ஒழுகலாறு நூல்களிலும் வலிமையுடையது. செய்வது

இன்னது, தவிர்வது இன்னது என்பவற்றை அறிந்தவர்கள் ஆன்றோர்கள்.

மு. போ. வாதி: கண்ணப்பன் ஒரு வேடன். அவன் பஞ்சமனாயிருந்தும் அவனுக்குக் கோயில் கட்டி வழிபடுகின்றார்களே?

ச. வாதி: 'கண்ணப்பன் ஒப்பதோர் அன்பின்மை கண்டபின்' என்று அவனுடைய பக்திப் பெருக்கை மாணிக்கவாசகப்பெருமான் பாடியிருக்கிறார். அவன் முற்பிறவியிலே பெரிய தபஸ்வி. அற்ப தவக்குறைவினாலே வேடனாய்ப் பிறந்தான். இதுவே சமய நூல்களின் முடிவு.

'முன்பு செய் தவத்திசீட்டம் முடிவிலா இன்பமான
அன்பினை எடுத்துக் காட்ட அளவிலா ஆர்வம் பொங்கி'

என்று பெரிய புராணத்திலே அவன் முற்பிறப்பிற் செய்த தவச் சிறப்புப் பேசப்படுகிறது. ரிஷி மூலம் நதி மூலம் விசாரிப்பதில்லை என்பது ஆன்றோர் வாக்கியம். ஒருவன் ரிஷியாகிவிட்டால் அவனுடைய சாதி குலம் பிறப்பு விசாரிப்பதில்லை. அவன் எல்லோரும் வணங்குதற்குரிய தெய்வமாகிவிடுகிறான். கண்ணப்பனைப் போன்றவர்கள் சமய அநுட்டானங்களை அழிக்க வல்வழக்குப் பேசுவதில்லை. கண்ணப்பனுக்குக் கோயில் கட்டின படியால் பஞ்சமர்கள் எல்லாரும் கோயிலுக்குள் போகலாம் என்பது, 'விஞ்ஞானி ஜன்ஸ்டைனும் ஓர் ஆடவன், நானும் ஓர் ஆடவன் ஆதலால், நானும் ஜன்ஸ்டைனும் சமம்' என்று படிப்புச் சற்றும் இல்லாத ஒருவன் சொல்லுவதைப் போன்றதோர் நியாயம்.

மு. போ. வாதி: கோயிலுக்குள் போகிறவர்களும் மது மாமிசம் உட்கொள்பவர்களாய் இருக்கிறார்களே. மாமிசம் உண்பதனால் ஒருவன் ஆசெளசி ஆகிறுன்தானே.

ச. வாதி: அவர்களும் கோயிலுட் போக யோக்கியதை அற்றவர்கள். புலால் உண்பவன் புலையன் என்பது சைவ சமய நூற் கொள்கை.

'பொல்லாப் புலாலை நுகரும் புலையரை'

என்று திருமூலர் திருமந்திரத்தில் சொல்லப்படுகிறது. அவர்களுக்கும் தாங்கள் செய்வது பிழை என்று தெரியும். அதனால்தான் புலால் உண்ணும் நாட்களில் அவர்கள் கோயிலுக்குள் போவதில்லை.

மு. போ. வாதி: கோயிலில் பூசை செய்யும் அர்ச்சகர்களில் பல ஊழல்கள் காணப்படுகின்றனவே. ஒரு பாட்டு ஞாபகம் வருகிறது:

ஈசன் அருளைப் பெறுவதிலும்
இடையே தாகர்க்கிட முண்டோ?
பேசின் இவர் செய்குதுலகில்
பெரிய சூதென் றறியாயோ?
பூசு நீறும் கண்டிகையும்
புரிமுந்நூலும் பூண்டதலால்
கரீசு பணத்தில் ஆசை யிவர்
கடந்த தில்லை! இல்லையடா!

இந்தப் பாட்டைப் பற்றி உங்கள் அபிப்பிராயம் என்ன?

ச.வாதி: இந்தப் பாட்டில் சொல்லப்பட்டிருப்பது மற்றும் சரி. அர்ச்சகர்களின் சீர்கேட்டாலேதான் பல கஷ்டங்கள் வந்தன.

பேர்கொண்ட பார்ப்பான் பிரான்தன்னை அர்ச்சித்தால்
பேர்கொண்ட வேந்தர்க்குப் பொல்லா வியாதியாம்
பார்கொண்ட நாட்டுக்குப் பஞ்சமுமாம் என்றே
சீர்கொண்ட நந்தி தெரிந்துரைத்தானே.

இப்படித் திருமந்திரத்தில் கூறப்படுகிறது.

மு.போ.வாதி: இந்தப் பாட்டிலே 'பேர் கொண்ட பார்ப்பான்' என்றதின் பொருள் என்ன?

ச.வாதி: இது விசாலமான கருத்தையுடையது. ஒருவன் பிராமணனாய்ப் பிறந்தும் தனக்குரிய ஆசார அநுஷ்டானங்களும் பக்தியும் இல்லாதவனைப் பேர்கொண்ட பார்ப்பான் என்று கூறுவதுண்டு. ஒழுக்கமற்றவனைப் பிராமணன் என்று சொல்லுவதில்லை. அவன் பதிதன். 'பார்ப்பான் பிறப் பொழுக்கம் குன்றக் கெடும்' என்கிறார் திருவள்ளுவர். ஆகம முறைப்படி சிவ தீட்சை பெறுவதன் சுவாமிக்கு அர்ச்சிக்கக்கூடாது என்று வாயு சங்கிதையிலும் கூர்ம புராணத்திலும் பெளஷ்கர ஆகமத்திலும் சொல்லப்படுகிறது. சிவாகமவிதிப்படி சிவதீட்சை பெறாத பிராமணனும் பேர்கொண்ட பார்ப்பான்தான். சிவாகம முறைப்படி ஒழுகி வந்த பிராமணர்கள் ஆதிசைவர் எனப்படுவர். அவர்களே கோயிற் பூசைக்கு உரியவர். கோயில் அர்ச்சகன் ஒழுக்கம் கல்வி பக்தி மந்திரசித்தி எல்லாம் கைவரப் பெற்றவனாக இருக்கவேண்டும். இவை கைவரப் பெறுதவன் பூசை செய்வதனாலே நாட்டுக்குப் பல கேடுகள் உண்டாகும். ஆலயப் பிரவேசத்துக்கு முனையும் பிரமுகர்கள் முதலில் கோயிலைத் திருத்தியமைக்க முற்பட வேண்டும். அவர்களுக்கு அது விருப்பமில்லை. அதற்குப் பெருந்தொகை பணமும் தியாகமும் உழைப்பும் தேவை. யாரோ கட்டி வைத்த கோயிலுக்குள் பஞ்சமர்களைப் பிரவேசிக்கவிட்டால் தாங்கள் பெரிய மகான்களாகிவிடலாம் என்ற சுயநலமே இவர்களை இந்தச் செயலில் தூண்டுகிறது. சமூக சீர்திருத்தத்தைக் கொண்டுவர முயல்பவன் உலகம் போற்றும் உத்தம குணசீலனாய் இருக்க வேண்டும்.

**உலகம் என்பது உயர்ந்தோர் மேற்றே
நிகழ்ச்சி அவர்கட்டாக லான.**

உயர்ந்தோரைப் பின்பற்றியே பொதுமக்கள் ஒழுகுகின்றார்கள். ஆதலால், உலகம் என்னும் சொல்லால் குறிப்பிடுவது உயர்ந்தோரையே; பொதுமக்களையல்ல. 'உலகத்தோடொட்ட ஒழுகல்' என்பதிலும் உலகம் என்பது உயர்ந்தோரை. அல்லாவிடில் அது அர்த்தமற்றது. ஒரு பொய்யன் புரட்டன் ஒழுக்கம் போதித்தால் யாரும் அதற்குச் செவி மடுப்பார்களா? போதனைக்கு முன் சாதனை வேண்டும். பிறரைத் திருத்த முன்பு தன்னைத் திருத்திக் கொள்வது அவசியம்.

மு.போ.வாதி: பிற சமயத்தவர்களும் ஆலயப் பிரவேசத்தில் தலையிடுகிறார்கள். அவர்கள் தலையிடாமல் நாமே விட்டுவிடுவது நல்லதுதானே?

ச. வாதி: பிற சமயத்தவர்கள் சைவ சமய விஷயங்களைப் பற்றிப் பேச என்ன உரிமை இருக்கிறது? அவர்களின் சமயங்களில் என்ன என்ன திருத்தங்கள் செய்ய வேண்டும் என்று நாம் சொன்னால் அவர்கள் ஏற்பார்களா? அவர்கள் சீர்திருத்தம் பேசுவது சைவசமயத்தை அழிக்கும் நோக்கத்துடனேயே. இது தெரியவில்லையா?

மு. போ. வாதி: ஏன் அப்படிச் சொல்கிறீர்கள்?

ச. வாதி: ஒரு சைவ ஆசார முறைப்படி ஒழுகும் வேளாளன் ஒரு பிராமணனைத் தன்னுடைய வீட்டிலே போசனம் செய்யும்படி கேட்கமாட்டான். பிராமணன் சம்மதித்தாலும் கொடுக்கமாட்டான். அதற்குரிய ஒழுங்கை ஒரு பிராமண வீட்டிலே செய்து கொடுப்பான். ஒழுக்கமற்ற வேளாளன் பிராமணனைத் தனது வீட்டிலே சாப்பிடும்படி கேட்பான்; பலாத்காரம் செய்வான்; சாப்பிட்டால் அதைப் பெருமையாய்ச் சொல்லித் திரிவான். கீழ்மகனுக்கு எல்லாரும் கீழ்மகனாய் இருப்பது விருப்பம். ஒருவன் செப்பமாய் இருக்கிறதைக் கண்டால் அவனுக்கு மனம் கொதிக்கும். கொஞ்சம் யோசித்தால் சைவ சமயக் கட்டுப்பாடுகள் மிக உயர்ந்தவை என்று தெரிய வரும். நான்கு வருணத்தாருக்கும் பிராமணன் குரு என்பது சைவ சமயக் கொள்கை. பிறசமயத்தவர்கள் முதலில் பஞ்சமர்களைக் கோயிலுக்குள் விடச் சொல்லுவார்கள். பின்பு அவர்களே பூசை செய்யலாம் என்பார்கள். ஏனெனில், பிற சமயங்களில் யாரும் குருவாகலாம். சைவ சமயத்தில் பிறப்பினாலும் ஒழுக்கத்தினாலும் மேம்பட்டவனே குரு. இது ஒரு பெரிய தத்துவம். இதை உணர முதலில் ஒருவன் சைவனாக இருக்க வேண்டும். இது புத்தகப் படிப்பால் வருவதன்று, உள்ளுணர்வோடு கூடியது. அந்த உள்ளுணர்வும் பாரம்பர்யமானது. பிராமணன் தான் சமய குருவாய் இருக்கலாம் என்று சொல்லுவதே சைவ சமய மாண்பு.

மு. போ. வாதி: சைவ சமயம் மேலானது என்று எங்கேயாவது சொல்லியிருக்கா?

ச. வாதி: மனிதனாய்ப் பிறப்பதே மேலானது. அதிலும் மேலானது நான்மறை பயிலும் நாட்டில் பிறப்பது. அதனிலும் மேலானது வேதங்களை ஒப்புக் கொள்ளாத புறச் சமயங்களில் செல்லாதிருப்பது. இவற்றிலும் மேலானது தவஞ் செய்தற்குரிய உயர் ஜாதியில் பிறப்பது.

நரர் பயில் தேயந்தன்னில் நான்மறை பயிலா நாட்டில்
விரவுதல் ஒழிந்து தோன்றல் மிக்க புண்ணியத்தானாகும்
தரையினிற் கீழைவிட்டுத் தவஞ்செய் சாதியினில் வந்து
பரசமயங்கள் செல்லாப் பாக்கியம் பண்ணெனாதே.

மு. போ. வாதி: இந்தப் பாட்டிலே 'தவஞ்செய்சாதி' என்று சொல்லப்படுவது யாரை?

ச. வாதி: அந்தணர், அரசர் வணிகர், வேளாளர் என்னும் நான்கு வருணத்தாரே சிவதீட்சைக்கு உரியவர்கள். அவர்களையே தவஞ் செய் சாதி எனப்பட்டது.

மு. போ. வாதி: அப்படியானால், இந்தப் பாட்டிலே உயர் ஜாதி, கீழ் ஜாதி என்ற பாகுபாடு கூறப்பட்டிருக்கிறது?

ச. வாதி: சந்தேக மென்ன? இப்படி எத்தனையோ நூல்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

மு. போ. வாதி: எதற்காகச் சிலர் ஆலயப் பிரவேசத்துக்குப் பாடுபடுகிறார்கள்?

ச. வாதி: சுயநலப் பேர்வழிகள் என்று முன்பே சொன்னேனே. இவர்கள் தங்கள் பிள்ளைகளைத் தீண்டாதாருக்குக் கல்யாணம் செய்து கொடுப்பார்களா? அவர்கள் வீட்டில் உண்பார்களா? தெருவிற்தேங்காயை எடுத்து வழியிற் பிள்ளையாருக்கு அடிப்பதுபோல யாரோ கட்டி வைத்த கோயிலுக்குள் பஞ்சமரை நுழைய விட்டுப் பேரெடுக்கப் பார்க்கிறார்கள். இவர்களில் ஒருவராவது ஒரு கோயில் கட்டியதுண்டா?

மு. போ. வாதி: அப்படியானால், இவர்களை நம்பக்கூடாது என்கிறீர்களா?

ச. வாதி: ஜன்ஸ்டைன் கண்டுபிடித்த விஞ்ஞான ஆராய்ச்சி பிழையானது என்று நான் சொன்னால் நீங்கள் ஏற்பீர்களா? பல நூற்றாண்டுகளாக ஆன்டிரோ ஆசாரம் பற்றி வந்த முறையைக் கெடுக்க இவர்களுக்கு என்ன யோக்கியதை இருக்கிறது?

மு. போ. வாதி: இவர்களை வேஷதாரிகள் என்கிறீர்களா?

ச. வாதி: உண்மைச் சம்பவம் ஒன்று சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள்.

பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பு கோபாலசாமி ஐயங்கார் என்றொரு பிரபல் வக்கீல் இருந்தார். அவர் பெரிய முற்போக்குவாதி. சாதி வேற்றுமையை ஒழிக்க வேண்டும், இறைவன் சந்நிதியில் எல்லோரும் சமம் என்று மேடைகளில் அவர் நீண்ட சொற்பொழிவுகள் ஆற்றுவார். அவருடைய பேச்சுக்களுக்குப் பத்திரிகைகள் முக்கியத்துவம் அளித்தன. வைதிக ஆசாரங்கள் நிரம்பிய குடும்பத்தில் பிறந்த ஐயங்கார் காலத்துக்கு ஏற்றபடி முற்போக்குக் கொள்கை உடையவராய் இருக்கிறார் என்று பலரும் பேசிக்கொள்வார்கள். அவருக்கு ஒரே ஒரு மகன். அவன் பல்கலைக் கழகத்தில் படிக்கும்போது ஒரு வேளாளப் பெண்ணைக் காதலித்தான். கோபாலசாமி ஐயங்கார் அதனைத் தீவிரமாக எதிர்த்தார். “என்னுடைய வைதிகக் கொள்கைகளில் இம்மியும் வழுவாது இருந்துகொண்டு நான் முற்போக்குவாதி என்று பேரெடுக்கவில்லையா? ஒரு சூத்திர ஜாதிப் பெண்ணின் நிழல் பட்டாலே பிராமணன் ஸ்நானம் பண்ண வேண்டும் என்று ஸ்மிருதிகள் சொல்லுகின்றன. நீ குலத்தைச் கெடுக்க வந்த கோடரிக் காமபாய்ப் பிறந்திருக்கிறாய். நம்ம ஜாதியில் எத்தனையோ அழகு ராணிகள் இருக்கவும் இந்தச் சூத்திரப் பெண்ணை எந்தக் கண்ணிலே பார்த்தாய்?” என்று தினமும் சொல்லி மகனின் மனத்தை மாற்ற முயன்றார் ஐயங்கார். அவை அவனது செவிகளில் ஏறவில்லை. அந்தப் பெண்ணையே அவன் மணந்து கொண்டான். இந்தச் செய்தி பத்திரிகைகளில் வெளிவந்தது. “கோபாலசாமி ஐயங்கார் சாதி வேற்றுமையை ஒழிக்க வேண்டும் என்று சொல்லி வந்த போதனையை

அவரது ஏக புத்திரனே சாதனையில் காட்டிவிட்டார்'' என்று பத்திரிகைகளில் தலையங்கம் காணப்பட்டது. ஐயங்காருக்கு இதனைக் கண்ணைப் பார்க்க முடியவில்லை. பிராமணரே உயர்ந்த ஜாதி, மற்றவர்கள் குறைந்த ஜாதி என்றதில் உறுதியான நம்பிக்கையும் ஜாதி அபிமானமும் நிரம்பிய ஐயங்காருக்கு இந்தச் சம்பவம் வாழ்க்கையில் மிகுந்த கசப்பை உண்டாக்கியது. மகனை ஜாதிப் பிரஷ்டன் எனக் கொண்டு அவன் தன் வீட்டில் அடி எடுத்து வைக்கக் கூடாதென்று கட்டளையிட்டார். தன் சொத்துக்களுக்கு மகன் வாரிசாவதை அவர் விரும்பவில்லை. அதனால், சொத்துக்களை யெல்லாம் அறநிலையங்களுக்குத் தரும சாதனம் பண்ணினார். இந்த ஐயங்காரைப் போன்ற வேஷதாரிகளே முற்போக்குக் கொள்கைகளை வாதிக்கின்றார்கள். இவர்கள் சுயநலப் புலிகள்.

நெஞ்சில் உரமு மின்றி
நேர்மைத் திறமு மின்றி
வஞ்சனை சொல்வா ரடி — கிளியே
வாய்ச் சொல்லில் வீரரடி
கூட்டத்திற் கூடி நின்று
கூவிப் பிறற்ற லன்றி
நாட்டத்திற் கொள்ளா ரடி — கிளியே
நாளில் மறப்பா ரடி

என்று பாரதியார் பாடியதும் இந்த வேஷதாரிகளைக் குறித்தே. இவர்கள் ஒருபோதும் வெற்றி காணமுடியாது.

பொய்யை ஒழியாய்; புலாலைவிடாய்; காளத்தி
ஐயரை எண்ணாய்; அறஞ் செய்யாய் — வெய்ய
சினமே ஒழியாய் திருவெழுத் தைந்தோதாய்;
மனமே உனக்கென்ன மாண்பு.

கு. பற்குணராசா,
10 R. E.

தனக்கு ஏற்பட்ட தருமம் ஒவ்வொருவனுக்கும் சிறந்ததாகும். பிறருடைய தருமத்தை ஏற்றுக்கொண்டு அதைக் குறைவின்றி அநுஷ்டிப்பதைக் காட்டிலும், தன் தருமத்தை அநுஷ்டிப்பதே மேலானது. தன் கடமையைச் செய்யும்போது அதனால் மரணம் ஏற்பட்டாலும் அதுவே மேலானது. பிறருடைய தருமத்தை மேற்கொள்வது அபாயமானது; தீமைக்கும் இடமாகும்.

நாவலர் ஒரு தீர்க்கதரிசி

சுப்பிரமணியபிள்ளை ஓர் ஏழைச் சிறுவன். ஆறுமுகநாவலரின் மாணவர்களுள் அவனும் ஒருவன். அவனது நல்லொழுக்கமும் புத்திக் கூர்மையும் நாவலரின் உள்ளத்தைக் கவர்ந்தன. பொருள் வசதியற்ற மாணவர்களுக்கு ஊனும் உடையும் புத்தகங்களும் கொடுத்துக் கல்வி கற்பித்து வந்த நாவலர் சுப்பிரமணியபிள்ளைக்கும் அவ்வாறே செய்தார். எந்தத் தரும ஸ்தாபனமும் காலகதியில் சில சுயநலக்காரர் கையிற் சிக்கித் தாபகர்களின் இலட்சியத்துக்கு மாறாகச் சீர்கெட்டுப் போவது வழக்கம். நாவலர் அதை நன்கு உணர்ந்திருந்தார். ஆதலால், தான் தாபித்த அறநிலையங்களுக்கும் அவற்றுக்குள்ள மூலதனத்துக்கும் தன் உறவினர்கள் உரிமையாளர்கள் ஆகக்கூடாதென்றும், சுப்பிரமணியபிள்ளையே தருமகர்த்தாவாக நியமிக்க வேண்டுமென்றும் நாவலர் எண்ணியிருந்தார். ஒன்றை நினைக்கின் அது ஒழிந்திட் டொன்றாகும் என்ற முதுமொழிக்கிணங்க அந்த இளைஞன் நோய் வாய்ப்பட்டான். நாவலர் தன்னால் ஆவன யாவும் செய்து பார்த்தார்; வைத்திய நிபுணர்களைக் கொண்டு சிகிச்சை செய்தார்; தனது கையாலேயே மூன்று வேளையும் மருந்து பருக்கினார்; அவன் நோய் நீங்கிச் சுகம் பெற வேண்டுமென்று இறைவனைப் பிரார்த்தித்தார். ஒன்றும் பயன்படவில்லை. அவனது ஆவி காற்றோடு கலந்தது.

இந்தச் சம்பவம் நாவலரின் உள்ளத்தில் மிகுந்த கவலையை உண்டாக்கியது. அவரது கவலை எழுத்துருவம் பெற்றது. அந்த இளைஞனின் பிரிவைக் குறித்து இருபது *இரங்கற்பாக்கள் பாடினார்; அவனுடைய வாழ்க்கை வரலாற்றைப் பன்னிரண்டு அத்தியாயங்களாக எழுதி, அதனை அச்சிடும்படி சிதம்பரத்தில் இருந்த சதாசிவம்பிள்ளைக்கு அனுப்பினார். சைவப் பெருமக்கள் ஐந்தாங் குரவர் எனப் போற்றும் ஸ்ரீலக்ஷ்மி ஆறுமுகநாவலர் ஓர் ஏழையின் வரலாற்றை எழுதி வெளியிடுவது அவரது பெருமைக்கு இழுக்காகும் என்று எண்ணிச் சதாசிவம்பிள்ளை அதனை அச்சிடவில்லை.

முதலியார் சிற். கைலாசபிள்ளை யென்றொரு சிறந்த தமிழறிஞர் அக்காலத்தில் நல்லூரில் வாழ்ந்தார். அவர் அரசாங்க சேவையிலிருந்து இளைப்பாறியவர்; தமிழ்நூற் பயிற்சி மிக்கவர்; கவி பாடும் வன்மை உடையவர்; சமய அநுஷ்டானங்களை நியமந் தவருது மேற்கொள்பவர்; ஆண்டுதோறும் தேவாரப் பாடல் பெற்ற ஸ்தலங்களுக்குச் சென்று சுவாமி தரிசனம் செய்பவர்; அவர் ஒருமுறை மார்கழித் திருவாதிரை தரிசனத்துக்குச் சிதம்பரம் சென்றிருந்தபோது நாவலர் எழுதி அனுப்பிய சுப்பிரமணியபிள்ளையின் வரலாற்றைச் சதாசிவம்பிள்ளை அவருக்குக் காட்டித் தான் அதனை அச்சிடாமல் இருக்கும் காரணத்தையும் கூறினார். முதலியார் சிற். கைலாசபிள்ளை நாவலரின் வசன நடையில் மிக்க ஈடுபாடு உடையவர்; அவரது வசன நூல்களில் பெரும்பகுதியை மனப்பாடமாகவே வைத்திருந்தார். நாவலர் பெருமான் உள்ளமுருகி எழுதிய அந்த வரலாறு முதலியா

*நாவலர் பிரபந்தத்திரட்டின் மிகப் பிந்திய பதிப்பிலே இப்பாக்கள் சேர்க்கப் பட்டுள்ளன. கைலாசபிள்ளை பதிப்பித்தபொழுது இவற்றைச் சேர்க்கவில்லை.

ரின் உள்ளத்தையும் உருக்கியது. முதலியார் அந்த வரலாறு முழுவதையும் எழுத் தெழுத்தாகப் பிரதி செய்து கொண்டார். ஆண்டுகள் பல கழிந்தன.

இன்று பெரும் புகழுடன் விளங்கும் பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை 1923-ம் ஆண்டில் வித்தகப் பத்திராதிபர் தென்கோவை *பண்டிதர் ச. கந்தையா பிள்ளையிடம் சங்க நூல்களையும் சேவகசிந்தாமணியையும் கற்றுவந்தார். ஒரு நாள் பண்டிதர் கந்தையாபிள்ளை தான் புதுச்சேரியிலுள்ள அரவிந்தர் ஆசிரமத்துக்குப் போகத் தீர்மானித்திருப்பதாகவும் தன்னிடமுள்ள நூல்களில் வேண்டியவற்றை எடுத்துச் செல்லும்படியும் பண்டிதமணிக்குக் கூறினார். அந்த நூல்களுள் கையெழுத் துப் பிரதியாக உள்ள காகிதச் சுருளொன்று காணப்பட்டது. அது கிடைத்தற் கரிய நூலொன்றின் கையெழுத்துப் பிரதியாக இருக்கலாம் என்று எண்ணிப் பண்டிதமணி அதனை எடுத்து விரித்தார். அது நாவலர் பெருமான் எழுதிய சுப்பிரமணியபிள்ளையின் வரலாறு. பண்டிதமணி அந்தச் சம்பவத்தை முன்பு கேள்விப்பட்டதில்லை. அவர் அந்தக் காகிதச் சுருளைக் கையில் எடுத்ததும் பண்டிதர் கந்தையாபிள்ளை அதன் வரலாறு முழுவதையும் சொல்லி முதலியார் சிற். கைலாசபிள்ளை தனக்கு அதனைக் கொடுத்ததாகவும் கூறினார். நாவலர் எழுதிய வரலாறுதலால் பண்டிதமணி அதனை எடுத்துச் சென்று பொன்னே போற் பேணி வைத்திருந்தார்.

நாவலரது தமையனா ரொருவரின் மைந்தர் திரு. த. கைலாசபிள்ளை. அவர் நாவலரிடம் கல்வி பயின்றவர்; அவரது சொத்துக்களுக்குத் தர்மகர்த்தாவாகவும் இருந்தவர். ஒரு நாள் திரு. கைலாசபிள்ளை மிக்க மனக் குழப்பத்துடன் காணப் பட்டார். பண்டிதமணி அதன் காரணத்தை அவரிடம் வினவினார். நாவலர் சுப்பிரமணியபிள்ளையின் வரலாற்றை எழுதிய செய்தியையும், அதனை முதலியார் சிற். கைலாசபிள்ளை பிரதி செய்து கொண்டதையும், அந்தப் பிரதி இருக்குமிடத்தை அறிய முடியாதிருப்பதைக் குறித்துக் கவலைப்படுவதையும் திரு. கைலாசபிள்ளை பண்டிதமணிக்குக் கூறினார். பண்டிதமணி அது தன்னிடம் இருப்பதாகச் சொல்லி அப்பிரதியை அவரிடம் கொடுத்தார். சில காலத்தின் பின் அதனைத் திருப்பித் தரும்படி பண்டிதமணி கேட்டபோது அதனை எரித்து விட்டதாகத் திரு. கைலாச பிள்ளை கூறினார். சுப்பிரமணியபிள்ளையை மதிப்புக்குரிய பாத்திரமாகக் கருதித் தன் உள்ளத்தைக் கவர்ந்த அந்த ஏழையின் வரலாற்றைப் பன்னிரண்டு அத்தி யாயங்களாக நாவலர் எழுதினார். ஆனால், நாவலரின் சிஷ்ய வர்க்கங்கள் அதனை ஏற்க மறுத்துத் தீயிலிட்டன.

நாவலர் தனது தர்ம ஸ்தாபனங்களுக்கு ஒரு தர்மகர்த்தாவை நியமிக்க வில்லை. அவர் இருக்கும்போதே சிதம்பரத்திலுள்ள ஆதனங்களையும் பாடசாலையையும் சென்னை வித்தியாநுபாலன அச்சயந்திர சாலையையும் சதாசிவம்பிள்ளை நிர் வகித்து வந்தார். நாவலர் சிவபதமடைந்த பின்பு சதாசிவம்பிள்ளை அவற்றைத்

*பண்டிதர் கந்தையாபிள்ளையை வித்தகங் கந்தையா என்றே குறிப்பிடுவது வழக்கம். அவர் கொழும்பிலுள்ள அரசினர் ஆங்கில ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலா சாலையில் தமிழ் விரிவுரையாளராய் இருந்தவர். சுவாமி விபுலானந்தர் அங்கே ஆசிரியப் பயிற்சி பெறும்போது அவரிடம் தமிழ் இலக்கண இலக்கியங்களை வரன் முறையாகக் கற்று மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கம் நடத்திய பண்டித பரீட்சையில் சித்தியடைந்தார்.

தொடர்ந்து நிர்வகித்துக் கொண்டு, யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள பர்ட்சாலை யையும் ஆதனங்களையும் நிர்வகிக்கும்படி கைலாசபிள்ளையை நியமித்தார். சதாசிவம் பிள்ளையும் காலமானார். நாவலருடைய சொத்துக்களுக்குத் தருமகர்த்தா யார் என்ற பிரச்சனை ஏற்பட்டது. கோடேறி வழக்குப் பேசவேண்டியதாயிற்று. சதாசிவம்பிள்ளையால் யாழ்ப்பாணச் சொத்துக்களுக்குத் தருமகருத்தாவாக நியமிக்கப்பட்ட கைலாசபிள்ளையே சிதம்பரத்திலுள்ள சொத்துக்களுக்கும் தருமகர்த்தா ஆகட்டும் என்று தீர்ப்புக் கூறப்பட்டது. கைலாசபிள்ளைக்குப் பின் அது சில சுயநயக்காரர் கையில் அகப்பட்டு நாவலர் பெருமானின் இலட்சியத்துக்கு மாறாக அதோகதி அடைந்திருப்பது கண்கூடு.

தனது உறவினர்கள் தருமகர்த்தா ஆவதை நாவலர் விரும்பவில்லை. அதனால் விளையும் கேடுகளை அவர் உணர்ந்திருந்தார். நாவலர் ஒரு தீர்க்கதரிசி.

ஆரூர னில்லைப் புகலியர் கோனில்லை அப்பனில்லை
சீருரும் மாணிக்க வாசக னில்லை திசையளந்த
பேருரும் ஆறுமுக நாவல னில்லை பின்னிங்கியார்
நீருரும் வேணியன் மார்க்கத்தைப் போதிக்கும் நீர்மையரே.

‘ நாவலர் தாசன் ’

10 D.

ஒது சமயங்கள் பொருளுணரு நூல்கள்
ஒன்றோடொன் றெவ்வாமல் உளபலவும் இவற்றுள்
யாதுசமயம் பொருணூல் யாதிங்கென்னில்
இதுவாகும் அதுவல்லது எனும்பிணக்க தின்றி
நீதியினால் இவையெல்லாம் ஓரிடத்தே காண
நின்றது யாதொருசமயம் அதுசமயம் பொருணூல்
ஆதலினால் இவையெல்லாம் அருமறை ஆகமத்தே
அடங்கியிடும் அவையிரண்டும் அரனடிக் கீழடங்கும்.

— சிவஞானசித்தியார்.

பயனில் பற்று வைக்காமலும், எப்பொழுதும் திருப்தி நிறைந்த மனத்தினனாகவும், புறச்சார்பை நோக்காதவனாகவும் ஒருவன் எந்தச் செயலைச் செய்தாலும் அவன் செய்யாமை என்ற விரதத்தைக் காத்தவன் ஆகின்றான்.

எச்சம் என்பது யாது?

பழைய தமிழ் நூல்களுக்குப் பொருள் உரைப்பதில் சிக்கல்கள் உண்டு. நூலாசிரியருடைய கருத்தை ஆராய்ந்தறிந்து உரை எழுதுவதே சிறந்த உரையாகும். நாம் சொல்ல விரும்பும் கருத்துக்களை நூல்களில் ஏற்றிக் கூறுவது முறைமையன்று. அது மெய்யுரை ஆகாது.

திருக்குறளில் நடுவுநிலைமை என்றோர் அதிகாரம் உண்டு. தராசுகோல் ஒரு பொருளின் எடையை உள்ளவாறு காட்டுவது. அதனைச் சமன் செய்து சீர்தூக்கும் கோல் என்கிறார் திருவள்ளுவர். சமன் செய்து சீர்தூக்கும் கோலினைப் போன்று பட்ச பாதகமற்ற மனப்பாங்கு உடையவனே நடுவுநிலைமை உடையவன். மதுநீதி கண்ட சோழன் தன் அருமை மைந்தன் பசுக்கன்றைக் கொன்ற குற்றத்துக்காக அவனுக்கு மரண தண்டனை விதித்தான். இதுவே நடுவு நிலைமைக்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டு. இந்த அதிகாரத்தில்

தக்கார் தகவிலர் என்பது அவரவர்
எச்சத்தாற் காணப் படும்

என்ற குறட்பா உள்ளது. இதன்கணுள்ள எச்சம் என்னும் சொல்லுக்கு இரண்டு பொருள் கூறுகின்றனர்.

‘இவர் நடுவுநிலைமையுடையவர் இவர் நடுவுநிலைமை இவரென்னும் விசேடம் அவரவருடைய நன்மக்களது உண்மையானும் இன்மையானும் அறியப்படும்’ என்பது பரிமேலழகர் கூறும் உரை. எச்சம் என்பதற்குப் புத்திரர் என்று பொருள்கொண்டு நடுவுநிலைமை தவறுதவன் நன்மக்களைப் பெறுவான் என்றும், தவறியவன் துர்க்குணமுள்ள புத்திரரைப் பெறுவான் என்றும் பொருள் கூறினார் பரிமேலழகர். அவர் கூறிய உரையை மறுத்து எச்சம் என்பதன் பொருள் புகழ் என்றும், பரிமேலழகர் கூற்றுப் பொருந்தாது என்றும் சிலர் கூறுகின்றனர்.

மதிப்புக்குரிய சில பெரியோர்களின் பிள்ளைகளும் துர்க்குணமுடையவர்களாய்க் காணப்படுகின்றார்களே, அதனால் அவர்களை நடுவுநிலைமை யற்றவர்கள் என்று கூறுவது பொருந்துமா என்பது ஓர் ஆசங்கை. அந்தப் பெரியோரின் புற வாழ்க்கையையே நாம் அறிவோம்; அகத் தூய்மையை அறிவதில்லை. அவர்கள் தமது உள்ளத்தைப் பிறர் அறியாமல் மறைத்துக் கொள்வதில் வெகு சாமர்த்தியசாலிகள். ஒருவனது செல்வம் கல்வி பதவி என்பன புறத்தே காணப்படும் சிறப்பியல்புகள். இவற்றை உடையவர்களைப் பெரியவர்கள் என்கிறோம். இவற்றால் புகழ் பெற்றவர்களை நீதி மிக்கவர்கள் என்று கூறுவது பொருந்துமா? கண்ணாற் காணப்படும் புகழை அறிய நமக்கு வள்ளுவர் நூல் செய்து தரவேண்டுமா? அவர்களது அகப்பண்பை அறிதற்கே அவர் வழி காட்ட வேண்டும். பல ஏழை மக்கள் நடுவு நிலைமையோடு வாழ்கின்றார்கள். அவர்களுக்குப் பேரும் புகழும் இல்லை. அதனால் அவர்களை நடுவு நிலைமை யற்றவர்கள் என்று கூறுவது நியாயமாகுமா? ஆதலால் எச்சம் என்பதற்குப் புகழ் என்று பொருளுரைப்பது பொருந்தாது. அச் சொல் புத்திரரையே குறிக்கும். ஒருவனது புற வாழ்க்கை

யைக் கண்டு ஏமாற்றம் அடையாதே. அவனது அகத்தை அறிய வழி சொல்
கிறேன் கேள் என்கிறார் திருவள்ளுவர்.

**தக்கார் தகவிலர் என்பது அவரவர்
எச்சத்தாற் காணப் படும்.**

இதுவே அவர் எமக்குக் கூறும் அறிவுரை. பிள்ளைகளின் பண்புடைமையைப்
பார்; பெற்றோரின் பெருமை தெரிந்து விடும். ஒருவன் நடுவு நிலை தவறினால்
அது அவனைக் கெடுப்பதோடு சந்ததியையும் கெடுத்துவிடும். நடுவு நிலைமை
யுடையவனாக வாழ்வது தனக்கு நலம் பயப்பதோடு நன்மக்களையும் பெறுவான்
என்பதே குறளின் பொருள்.

இந்தக் குறளுக்கு மணக்குடவர் கூறும் கருத்தை நோக்கும்போது எச்சத்
தால் என்பதற்கு மக்களால் என்று பொருள் கொள்ளுவதே அவருக்கும் கருத்
தாகத் தெரிகின்றது. அவர் இந்தக் குறளை அடுத்து

**செப்ப முடையவ னுக்கம் சிதைவின்றி
எச்சத்திற் கேமாப் புடைத்து**

என்ற குறளை வைத்துள்ளார். இதன்கணுள்ள எச்சம் என்னும் சொல்லுக்குப்
புத்திரர் என்றே யாவரும் பொருளுரைப்பர். பெரும்பாலும், தீயவழியில் பொரு
ளீட்டியவன் தானே அப்பொருளை இழந்து வறுமையால் துயருழப்பதை நாம்
காண்கின்றோம். நீதி நெறியுடையவன் சம்பாதித்த பொருள் அவனது நல்வாழ்
வுக்குப் பயனளிப்பதோடு அவன் வழியில் வந்தவர்க்கும் பெரும் பயன் தருகின்
றது. நடுவுநிலைமை யுடையவன் நன்மக்களைப் பெறுதலோடு அவன் சம்பாதித்த
பொருளும் புதல்வர்க்கு நன்மை பயக்கும் என்னும் கருத்தை வலியுறுத்தவே
எச்சம் என்னும் சொல்லை மீண்டும் வள்ளுவர் உபயோகித்தார் எனக் கொள்ளு
தல் ஏற்புடைத்தாகும்.

இவ்விரண்டு குறட்பாக்களோடு

**மனந் தூயார்க்கு எச்சம் நன்றாகும் இனந்தூயார்க்கு
இல்லை நன்றாகா வினை**

என்ற குறளின் பொருளும் ஒப்புநோக்கி ஆராயற்பாலது. இக் குறளின்கண்ணும்
எச்சம் என்பது மக்கள் என்னும் பொருளில் வந்தது. தீயவர் நட்புச் சன்மார்க்
களையும் துன்மார்க்களுக்கும் இயல்பினது. ஆதலால், தீயோருறவை அறவே
விட்டொழிக என்று பன்முறை வற்புறுத்துகின்றார் வள்ளுவர். தீயோருறவால்
மனம் மாசுபடும். மனம் 'மாசுபட்டால் நன்மக்கட்பேறு உண்டாகாது. மனத்
தூய்மை உடையாரே சற்புத்திரரைப் பெறுவர். நடுவு நிலைமை உடைமையே
மனத் தூய்மைக்கு ஏதுவானது. ஆதலால், 'மனந் தூயார்க்கு எச்சம் நன்றா
கும்' என்பதில் வரும் எச்சம் என்னும் சொல்லுக்குப் புதல்வர் என்று பொரு
ளுரைப்பவர்கள்

**தக்கார் தகவிலர் என்பவர் அவரவர்
எச்சத்தாற் காணப் படும்**

என்ற குறளின்கணுள்ள எச்சம் என்பதற்கும் மக்கள் என்று பொருளுரைக்க ஏன்
தயங்குகின்றனரோ அறியேம். திருக்குறளைத் திருத்திய பாதிரியாரொருவரின்
கதை வித்துவான் தியாகராசச் செட்டியார் சரித்திரத்தில் காணப்படுகிறது.

ஐரோப்பியப் பாதிரியாரொருவர் மதுரையில் ஒரு தமிழ்ப் பண்டிதரின் உதவியைக் கொண்டு சில தமிழ் நூல்களைப் படித்தார்; நன்னூலைப் படித்து யாப்பிலக்கணத்தையும் ஒருவாறு கற்றுக் கொண்டார்; யாப்பிலக்கணத்தின் படியே தமிழ் நூல்களில் செய்யுள்கள் இருக்கின்றனவா என்பதைச் சோதனை செய்யத் தொடங்கினார். அவர் கையில் திருக்குறள் கிடைத்தது. சில இடங்களில் எதுகை மோனை இல்லை என்ற முடிவுக்கு வந்தார். அந்தக் குறையைப் போக்க வேண்டும் என்ற கருத்து எழுந்தது. சிலவற்றைத் திருத்திப் பண்டிதரிடம் காட்டினார். அவர் என்ன சொல்லுவார்! மெல்லவும் மாட்டாமல் விழுங்கவும் மாட்டாமல் திண்டாடினார். பிறகு, “நீங்கள் எதுகையும் மோனையும் வரும்படி அமைத்தது பொருத்தமாக இருக்கிறது. ஆனால், பழைய நூல்களில் இத்தகைய திருத்தங்களைச் செய்யும்போது பெரிய பண்டிதர்களுடைய சம்மதத்தையும் தெரிந்து கொள்ளாதல் நலம்” என்று சொல்லி அந்தத் தர்ம சங்கடத்தினின்றும் ஒருவாறு தம்மை விடுவித்துக் கொண்டார். அவர் சொன்ன பெரிய பண்டிதர்கள் யாரென்று விசாரித்தபோது தியாகராசச் செட்டியாருடைய பெருமையும் இருப்பிடமும் தெரிய வந்தன. தாம் செய்த காரியம் தமிழுக்கே பெருமை தருவதென்ற நம்பிக்கையும், அதை யாவரும் ஆதரிப்பார்கள் என்ற உறுதியும் பாதிரியாருக்கு வந்தன. அதனால் தியாகராசச் செட்டியாரிடம் சென்றார்.

பாதிரியார் சென்ற சமயம் செட்டியார் சிவபூசையை முடித்துச் கொண்டு ஒரு விசிறியுடன் புறத் திண்ணையில் அமர்ந்திருந்தார். பாதிரியாரின் வருகையை அவருடன் சென்றவர் செட்டியாரிடம் அறிவித்தார். “துரையா? வரட்டுமே. இந்தத் திண்ணையில் வந்து உட்காரச் சொல்லுங்கள்” என்று அமைதியாகச் சொன்னார் செட்டியார். பாதிரியாரும் வந்து உட்கார்ந்தார்.

“தங்களை நான் தெரிந்துகொள்ளவில்லையே. காலேஜ் பிறின்ஸி பலாக இருந்த துரை யாரேனும் அனுப்பினார்களா?” என்றார் செட்டியார்.

“இல்லை. நானே தங்களைத் தேடி வந்தேன். மதுரையிலிருந்து வருகிறேன். தமிழ் படித்து வருகிறேன்.”

“சந்தோஷம். படிக்கப் படிக்க இனிமை தருவது தமிழ்.”

“யாப்பிலக்கணம் படித்தேன். அந்த இலக்கணத்தின்படி திருக்குறளைச் சில இடங்களில் திருத்தியிருக்கிறேன். தங்களிடம் அவற்றைக் காட்ட வந்தேன்.”

செட்டியார் திடுக்கிட்டார். “என்ன, திருக்குறளையா திருத்தினீர்கள்?” என்று படபடப்போடு கேட்டார்.

“ஆமாம், எதுகை மோனை சில இடங்களில் சரியாக அமையவில்லை.....”

செட்டியாருக்குக் கோபம் மூண்டது.

“தக்கார் தகவிலர் என்பது அவரவர் எச்சத்தாற் காணப் படும்

சுவையுங்கள் சுவைத்துப் பாருங்கள்

இலக்கியம் வேறு; சரித்திரம் வேறு. உண்மைச் சம்பவங்களைக் கூறுவதே சரித்திரம். இலக்கியம் அத்தகையதன்று. இலக்கிய கார்த்தா சரித்திர சம்பவங்களைக் கொண்டும் காவியம் செய்வான், முற்றும் புனைந்துரை வகையிலும் இலக்கியத்தைப் படைப்பான். சரித்திர சம்பவங்களைக் கொண்டு காவியம் புனையும் போது எல்லாம் சரித்திர நிகழ்ச்சிகளாக இருக்க வேண்டுமென்ற நியதியில்லை. புலவன் தான் எடுத்துக்கொண்ட இலட்சியத்துக்கேற்பக் கதாபாத்திரங்களைச் சிருஷ்டிப்பான். அது அவனுடைய தனி உரிமை. இலக்கியங்களில் கூறப்படும் பொருள்,

இல்லது இனியது நல்லது

என்று பொருள் இலக்கணம் வல்லோர் கூறுவர். புலவன் இல்லாத காரியத்தைச் சொல்லுவான், அது படிப்போருக்கு இன்பத்தையும் நன்மையையும் பயக்கும். ஆதலால், இலக்கியங்களை மதிப்பிடும்போது புலவனின் கண்கொண்டே பார்க்க வேண்டும். சரித்திரக் கண்கொண்டு பார்த்தல் தவறு. இதுவே இலக்கிய விமர்சனத்தின் முதற்படி.

தமிழிலுள்ள காவியங்களில் தலைசிறந்தது கம்பராமாயணம். அது வட மொழிச் சார்புடைய நூலாதலால் தமிழ் மக்கள் அதனைப் படிக்கக்கூடாதென்று பல எதிர்ப்புக்கள் தமிழ் தாட்டில் அண்மையில் எழுந்தன. அதனைத் தியிலிட்டு எரிக்க வேண்டுமென்றார்கள். அதற்காகத் 'தீ பரவட்டும்' என்ற புத்தகத்தை எழுதினார்கள். கம்பராமாயணம் மிகக் கீழ்மகமான சுவையுடையது என்ற பொருளில் 'கம்பரசம்' என்னும் கண்டனம் தோன்றியது. இராவணனே உயர்ந்த இலட்சிய வீரன், இராமன் ஒரு கீழ்மகன் என்ற கருத்தில் புலவர் குழந்தை இராவண காவியத்தை இயற்றினார். இம் முயற்சிகள் எல்லாம் வீண் போயின. இவர்கள் எண்ணியதற்கு மாறாகத் தமிழ் மக்கள் கம்பராமாயணத்தைக் கருத்தூன்றிப் படிக்கத் தொடங்கினார்கள். இவர்களுடைய துரப்பிரசாரம் ஒரு விழிப்பு நிலையை ஏற்படுத்தியது. அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம் பல அறிஞர்களை நியமித்துப் பாட பேதங்களை ஆராய்ந்து, சிறந்த ஆராய்ச்சிக் குறிப்புக்களோடு கூடிய உரையுடன் கம்பராமாயணத்தைப் பதினெட்டுப் பாகங்களாக வெளியிடுகின்றது. பல அறிஞர்கள் எழுதிய விமர்சன நூல்கள் ஒன்றன்பின் ஒன்றாக வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஆண்டுதோறும் காரைக்குடியில் நடைபெறும் கம்பன் விழா கம்பன் தந்த கவி அமுதத்தை அள்ளிப் பருகச் செய்கின்றது. கம்பன் பாடிய கடவுள் வாழ்த்தே தனிச்சிறப்புடையது.

உலகம் யாவையும் தாழுள வாக்கலும்
நிலைபெறுத்தலும் நீக்கலும் நீங்கலா
அலகினா வினையாட்டுடையா ரவர்
தலைவ ரன்னவர்க்கே சரண் நாங்களே.

உலகினைப் படைத்தும் காத்தும் கரந்தும் வினையாடி உயிர்களுக்கு இன்னருள் பொழியும் எவரோ அவரே முழுமுதற் கடவுளாவார் என்ற பாடலிலும் சிறந்த

கடவுள் வாழ்த்தை வேறெந்த நூலிலும் வேறெந்த மொழியிலும் காணுதல் கூடுமா !

தண்டலை மயில்களாடத் தாமரை விளக்கந் தாங்கக்
கொண்டல்கள் முழவினேங்கக் குவளை கண்விழித்து நோக்கத்
தெண்டிரை எழினி காட்டத் தேம்பிழி மகரயாழின்
வண்டுகள் இனிது பாட மருதம் வீற்றிருக்கும் மாதோ.

மயில்கள் சோலையில் நடம்புரிகின்றன; தாமரைப் பூக்கள் மலர்ந்திருக்கும் காட்சி நடனத்துக்கேற்ற விளக்கொளியைத் தருவது போலக் காட்சியளிக்கின்றது; குவளை மலர்கள் கலாரசிகர்களின் கண்களை ஒத்திருக்கின்றன; கருமுகில்கள் தாளவாத்தியத்தைப் போல ஒலிக்கின்றன; தெளிந்த நீர்த்திரை ஒவியன் தீட்டிய திரைச் சீலைபோல அழகுடன் சோபிக்கிறது; மதுவுண்டு களித்த மதுகரங்கள் யாழோசையை ஒப்ப இனிய கீதங்களைப் பாடுகின்றன; மருதநில மங்கை தன் இயற்கை வளங்களைக் கண்டுகளித்து அரசு வீற்றிருக்கின்றாள். நீர்வள நிலவளச் சிறப்புக்களை இதனிலும் மேலாக வேறெங்கே காண்பது !

தோள்கண்டார் தோளேகண்டார் தொடுகழற் கமலமன்ன
தாள்கண்டார் தாளே கண்டார் தடச்சுை கண்டாருமஃதே
வாங்கொண்ட கண்ணூர் யாரே வடிவினை முடியச் கண்டார்
ஊழ்கொண்ட சமயத் தன்னான் உருவுகண்டாரை யொத்தார்.

இராமன் பவனி வருவதைக் கண்ட பெண்கள் அவனது ரூப சௌந்தர்யத்தில் ஈடுபடுகிறார்கள். எந்த எந்த அவயவத்தை முதலிற் கண்டார்களோ அதை அதையே அவர்கள் பார்த்துப் பரவசமடைய வந்தவர்களாய் வேறு அவயவத்தைக் காணாது மெய்ம்மறந்து நின்றார்களாம். இராமனது ரூப சௌந்தர்யத்தைச் சொல்லோவியமாகத் தீட்டிவிட்டான் கம்பன் !

மன்னவன் பணியன்றுகினும் பணிமறுப்பனோ என்
பின்னவன் பெற்ற செல்வம் அடியனேன் பெற்றதன்றோ
என்னினி உறுதி யப்பால் இப்பணி தலைமேற் கொண்டேன்
மின்னொளிர் கானமின்றே போகின்றேன் விடையும் கொண்டேன்.

முடிசூட்டு விழாவன்று இராமனை யழைத்து, “பரதனே நாடாளட்டும்; நீ காட்டுக்குப் போ; இது அரசனுடைய கட்டளை” என்று கைகேயி சொல்லியபோது, “என் தம்பி அரசாள்வதும் நான் அரசாள்வதும் ஒன்றே. இது அரசனுடைய கட்டளை யல்லாவிடினும், அன்னையே, உன் சொல்லை மறுப்பேனா?” என்று இராமன் கூற்றாக வரும் செய்யுள் இன்பத்தையும் துன்பத்தையும் ஒப்ப நோக்க வேண்டுமென்ற பண்பை விளக்குகின்றது. இதனை இராமன் அன்றலர்ந்த செந்தாமரையினை வென்ற முகச் செவ்வியோடு செப்பினான் என்ற கவியமுதத்தைப் போல எங்கே கண்டு பருக முடியும் !

தாயுரை கொண்டு தாதை உதவிய தரணி தன்னைத்
தீவினை யென்ன நீத்துச் சிந்தனை முகத்தில் தேக்கிப்
போயினை என்ற போழ்து புகழினோய் தன்மை கண்டால்
ஆயிரம் இராமர் நின்கேழ் ஆவரோ தெரியினம்மா.

“பரதனே, நீ சூரிய குலத்தில் பிறந்தவன். மூத்தவன் இருக்க இளையவன் அரசாளுவது சூரியகுல மரபன்று. உன் தாயாகிய கைகேசியின் சொற்கேட்டு உன் அண்ணனுக்குரிய அரசை உன்தந்தை உனக்குத் தந்தான். அந்த அரசை நீ ஆளுவது உனக்குக் கொடியதோர் பாபம் என்று எண்ணி அதனை ஏற்காது விலக்கிக் கவலைக் கடலில் மூழ்கியிருக்கும் உன் பெருமையை நோக்கும்போது ஆயிரம் இராமர்கள் உனக்கு நிகராவார்களா?” என்று சுகன் கூற்றாகக் கம்பன் கூறும் கவி நவில்தொறும் நவில்தொறும் இன்பமூட்டும் இலக்கிய விருந்து.

உரநெரிந்து விழுவென்னை உதைத்துருட்டி மூக்கரிந்த
நரணிருந்து தோள்பார்க்க நான்கிடந்து புலம்புவதோ
கரணிருந்த வனமன்றோ இவைபடவும் கடவேனோ
அரணிருந்த மலையெடுத்த அண்ணுவோ அண்ணுவோ.

சீதையைக் கொல்ல முற்பட்ட சூர்ப்பனகையின் மூக்கை அரிந்தான் இலக்குமணன். அவளுக்கு இது எதிர்பாராத சம்பவம். “திருக்கைலாச மலையைப் பெயர்த்த அண்ணுவே! அண்ணுவே! நான் உன் தங்கையாய்ப் பிறந்தும் இப்படி அவமானப் படலாமா?” என்று உரக்கக் கத்திப் புலம்புகிறாள் சூர்ப்பனகை. இலக்குமணன் அவளை ஓர் உதைபந்தைப் போல உருட்டி உருட்டி மூக்கரிந்தானாம். அவள் பட்ட மானபங்கத்தைக் கம்பன் சொல்லும்போது எங்கள் முன்னிலையில் அக்காட்சி நிகழ்வதைப் போன்ற உணர்ச்சியைத் தருகின்றதல்லவா!

மடித்தபில வாய்கள்தொறும் வந்துபுகை முத்தத்
துடித்ததொடர் மீசைகள் சுறுக்கொள வுயிர்ப்பக்
கடித்தகதிர் வாளெயிறு மின்களுல மேகத்
திடித்தவுரு மொத்துரறி யாவர்செயல் என்றான்.

தனக்கு ஏற்பட்ட மானபங்கத்தை இராவணனிடம் முறையிட்டுப் புலம்புகின்றாள் சூர்ப்பனகை. ஆசைக்கு மருந்துபோல ஒரு தங்கை. அவள் அவமானப்பட்டதைக் கண்ட இராவணன் சீறி எழுந்தான்; பற்களைக் கடிந்தான்; மீசைகள் துடித்தன; கோபக்கனலோடு கூடிய மூச்சு அவனது மீசைகளைப் பொசுக்கியது; “இக்கொடிய செயலைக் கூசாது செய்யத் துணிந்தவன் யார்?” என்று உரப்பினான் இராவணன். இந்தச் செய்யுளில் அவனது அதிகார வெறியும் சகோதர பாசமும் ஒருங்கே தொனிக்கின்றன.

கோவியற் றரும முங்கள் குலத்துதித்தோர் கட்கெல்லாம்
ஓவியத் தெழுத வெண்ணு உருவத்தாய் உடைமை யன்றோ
ஆவியைச் சனகன் பெற்ற அன்னத்தை அமிழ்தின் வந்த
தேவியைப் பிரிந்த பின்னர்த் திகைத்தனைபோலும் செய்கை.

இராமன் வாலிக்கு மறைந்து நின்று பாணம் விடுகிறான். இராம பாணம் வாலியின் மார்பைத் துளைக்கிறது. வாலி தன் மார்பைத் துளைப்பது இராம பாணம் என்பதை அறிந்து அதிர்ச்சியடைகின்றான். “இராமனே, கூத்திரிய தர்மம் சூரிய குல அரசர்களுக்குப் பிறப்புரிமையல்லவா! நீ வாய்மையும் மரபும் காத்த தசரதச் சக்கரவர்த்தியின் மைந்தன் என்பதை மறந்தாயா? உயிர் துறப்பினும் மறுநெறி பிழைக்காத குலத்தில் பிறந்தவனே, அமிழ்தம் போன்ற சீதாதேவியை இராவணன் தூக்கிச் சென்றதனால் உனக்கு மூளையில் மாறாட்டம் வந்ததா? ஏன்

இப்படி மறைந்து நின்று பாணம் விட்டாய்? சொல்” என்று வாலி கூறும் வார்த்தை இலக்கிய ரசிகர்களுக்கு ஓர் இனிய விருந்து.

ஆனையா உனக்கமைந்தன மாருத மறைந்த
பூனையாயின கண்டனை; இன்று போய்ப் போர்க்கு
நானைவா வெனநல்கினன் நாகினங் கழுகின்
வானைதாவுறு கோசலை நாடுடை வள்ளல்.

இராவணன் இருநூறு வெள்ளம் சேனையோடு போருக்குச் சென்றான். “இந்த இராமன் குரங்குப் படையை நம்பிப் போருக்கு வந்திருக்கிறான்; அவனையும் குரங்குப் படையையும் ஒரு படைக்கலத்தால் கொன்று குவித்து வெற்றியோடு மீளுவேன்” என்று எண்ணினான் இராவணன். எண்ணியதற்கு மாறாக அவனுடைய சேனைகள் எல்லாம் முதல் நாளே அழிந்தன. தன்னந்தனி ஆளாய்ப் போர்க்களத்தில் நின்றான் இராவணன். அப்போது இராமனது வீர சிகரம் வெளிப்படுகின்றது.

“இராவண, உனது சேனைகள் எல்லாம் சுழல் காற்றில் அகப்பட்ட பூனைப் பஞ்சைப் போல இருந்த இடம் தெரியாது மறைந்துவிட்டன. நீ இன்று போய் உனக்கு வேண்டிய படைகளைத் திரட்டிக் கொண்டு போருக்கு ஆயத்தமாக நானைவா; படைகளை யிழந்து துணையின்றித் தனியே நிற்கும் உன்னோடு நான் போர் செய்ய விரும்பவில்லை” என்று இராமன் அவனுக்கு உயிர்ப் பிச்சை கொடுத்தானாம். “இன்று போய்ப் போர்க்கு நானை வா” என்ற கம்பரின் வார்த்தை பேராண்மைக்கு மேற்கோளாய் விளங்குகின்றது!

இலக்குவற்கு முன் வீடணன் புகும், இருவரையும்
விலக்கி அங்கதன் மேற்செலும், அவனையும் விலக்கிக்
கலக்கும் வானரக் காவலன், அநுமன் முன்கடுக,
அலக்கண் அன்னதை இன்னதென் றுரைசெயலமோ.

முன்னின்று ரெலாம் பின்னுறக் காலினின் முடுகி
நின்மின் யானிது விலக்குவன் என்றுரை நேரா
மின்னும் வேலினை வீண்ணாவர் கண்புடைத் திரங்கப்
பொன்னின் மார்பிடை ஏற்றனன் முதுகிடைப் போக.

இராவணனோடு போர் செய்த இலக்குவனுக்கு விபீஷணன் அருகில் நின்று ஆலோசனைகள் கூறினான். அதைக் கண்ட இராவணன் தன் தம்பியை முதலிற் கொல்ல எண்ணி நான்முகக் கடவுளையும் கொல்லக்கூடிய வேற்படையை அவன் மேல் வீசி எறிந்தான். அதைக் கண்ட இலக்குவன் ‘ஆர்ப்ப நல்லவர் அடைக்கலம் புகுந்தவர் அழியப் பார்ப்பதென்’ என்று எண்ணி அந்த வேலினைத் தன் மார்பில் ஏற்க விபீஷணன் முன்னே ஓடினான். அப்போது அங்கே ஓர் ஓட்டப் பந்தயம் (100 metres race) நடைபெறுகின்றது. இலக்குவனை விலக்கி விபீஷணன் முன்னே ஓடினான்; இருவரையும் விலக்கி முன் சென்றான் அங்கதன்; அவனுக்கு முன்னே ஓடினான் சுக்கிரீவன்; அவன் முன்னே ஓடினான் அநுமான்; இவர்கள் எல்லாரும் பின்னுறும்படியாக ஓடிச் சென்று வேற்படையைத் தன் மார்பில் ஏற்றான் இலக்குவன். அடைக்கலம் புகுந்தவரைக் காப்பது மாந்தர் கடன். மேன்மக்கள் தம்

முயிர் நீப்பினும் அதனை வழுவாது செய்வர். அதை இலக்குவன் கூற்றாகக் கம்பர் கூறும் கவிகள் இன்சுவை பயக்கும் இனிய சொல்லோவியம் !

அரியணை அநுமன் தாங்க, அங்கதன் உடைவா னேந்தப்,
பரதன் வெண்குடை கவிக்க, இருவருங் கவரிவிச,
விரைசேறி குழனி யோங்க, வெண்ணையூர்ச் சடையான் தங்கண்
மரபுனோர் கொடுக்க வாங்கி வசிட்டனே புனைந்தான் மௌனி.

இராமர் பட்டாபிஷேகத்தைக் கூறும் இச் செய்யுள் முடிகூட்டு விழாவின் நிகழ்ச்சிக் கிரமத்துக்குச் சிறந்ததோர் எடுத்துக்காட்டு.

கம்பராமாயணம் பத்தாயிரம் பாடல்களைக் கொண்ட கவிதா சமுத்திரம். அதில் இது ஒரு திவலை. கம்பன் தந்த கவி அமுதை அள்ளிப் பருகுவோம் எல்லேமும்; சேர வாரும் செகத்திரே.

கம்ப நாடன் கவிதையிற் போல் கற்றோர்க்கு இதயங் களிக்காதே.

எஸ். மரியதாஸ்.

எத்தாயர் எத்தந்தை எச்சுற்றத்தார் எம்மாடு
சம்மாடாம் ஏவர் நல்லார்
செத்தால் வந்துதவுவார் ஒருவரில்லை சிறுவிறகால்
தீமூட்டிச் செல்லா நிற்பர்
சித்தாய வேடத்தாய் நீடுபொன்னித் திருவாணைக்
காவுடைய செல்வா என்றன்
அத்தாஉன் பொற்பாதம் அடையப் பெற்றால் அல்லகண்டங்
கொண்டடியேன் என் செய்கேனே.

— அப்பர் சுவாமிகள்.

ஒரு மதம் எவ்வளவு உண்மையான தத்துவங்களைச் சொல்லுவதாக இருந்தாலும், என்றைக்கு அந்த மதத்தைப் பற்றிச் சொல்வதற்குப் பிரதிநிதியாக இருக்கக்கூடியவர்களிடத்தில் ஒழுங்கு தப்பி, சாந்தம் இல்லாது, தப்பான காரியங்களில் ஈடுபடக்கூடிய குணம் வந்து விடுகிறதோ, அன்றைக்கே அந்த மதம் அழிந்துவிட்டது என்று சொல்லிவிடலாம்.

— ஸ்ரீ காமகோடிபீடம் ஆசார்ய ஸ்வாமிகள்.

ஆறுமுகநாவலரும் அருட்பாடல்களும்

[சைவத் திருமுறைப் பாடல்களையே ஓத வேண்டும், பாராயணம் செய்ய வேண்டும் என்பது நியமம். ஆறுமுகநாவலர் பிரபந்தத் திரட்டிலுள்ள 'போனியருட்பா மறுப்பு' என்னும் கட்டுரையில் இக் கருத்து நன்கு விளக்கப்படுகின்றது. அக் கட்டுரையிலிருந்து சில கருத்துக்கள் இங்கே தொகுத்துத் தரப்படுகின்றன.]

சமய குரவர் நால்வராலும் அருளிச் செய்யப்பட்டவை தேவார திருவாசகங்கள். திருவிசைப்பா கருவூர்த் தேவர் முதலிய ஒன்பது நாயன்மார்களாலும், திருப்பல்லாண்டு சேந்தராலும் அருளிச் செய்யப்பட்டன. பெரிய புராணம் சேக்கிழார் சுவாமிகள் அருளியது. திருப்புகழ் அருணகிரிநாதர் அருளியது. இவ் வருட்பாடல்களே சிவாலயங்களிலும் சிவபூசையிலும் நித்திய வழிபாட்டிலும் ஓதுதற்கும் பாராயணம் செய்தற்கும் உரிய நியம மந்திரங்கள். இவற்றை அருளிய மெய்யடியார்கள் பசுகரணம் நீங்கிச் சிவகரணம் வாய்க்கப் பெற்றவர்கள் என்பது சிவரஸ்யம் என்னும் பரம இதிகாசத்தாலும், பெரிய புராணத்தாலும், சௌந்தர்யலகரியாலும் அறியக் கிடப்பது. ஆதலால், இவர்கள் அருளிய பாடல்களும் பதிவாக்கென்பதில் ஐயல்லை. பசுவாக்கென்று நினைக்கினும் அது பிறவித்துன்பத்துக்கும் நரகத் துன்பத்துக்கும் வித்தாகும். மெய்யடியார்களது பெருமை தத்துவப் பிரகாசம் முதலிய உண்மை நூல்களாலும் துணியப்படும்.

சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என்னும் நான்கு பாதத்தாராலும் பண்டைக் காலந் தொடங்கி இவ் வருட்பாடல்கள் சந்தியாவந்தனம், சிவபூசை, மகேசுர பூசைகளிலும், சிவாலய நித்திய நைமித்திகங்களிலும் பக்தி சிரத்தையோடு ஓதப்பட்டும் பாராயணம் பண்ணப்பட்டும் வருகின்றன.

இவை இங்ஙனமாக; இக் காலத்திலே கருங்குழி இராமலிங்கபிள்ளை யென்பவர் தாம் சிவானுபூதி பெற்றவரென்று உலகத்தார் நம்பித் தம்மை வழிபடும் பொருட்டுச் சில பாடல்களைப் பாடி, அவற்றுக்குத் திருவருட்பா என்றும், தமக்குத் திருவருட் பிரகாச வள்ளலார் என்றும், தாமே பெயரிட்டுக் கொண்டும், தம் முடைய மாணாக்கருள் ஒருவராலே தமக்குத் திருவருட்பா வரலாறென ஒரு புராணம் செய்வித்து இறுதியிற் சேர்த்துக் கொண்டும் அச்சிற் பதிப்பித்து விக்கிரயஞ் செய்து வருகின்றனர். அது கண்ட அறிவிலிகள் சிலர் அவ்விராமலிங்கபிள்ளையைச் சமயாசாரியர்களோடு சமத்துவமுடையவரென்றும், அவர் பாடலைத் தேவார திருவாசகங்களோடு சமத்துவமுடையதென்று பாராட்டிக் கொண்டும், பூசித்துக் கொண்டும், அநுட்டானம், பூசை, சிவதரிசனம் முதலியன செய்யுங்காலங்களில் ஓதிக் கொண்டும் வருகின்றார்கள். சிலபோது சென்னப்பட்டணத் துள்ள சிவாலயங்களில் உற்சவத்திலே தேவார முதலிய அருட்பாக்களை நிறுத்தி விட்டு இராமலிங்கபிள்ளை பாடலையே ஓதுவிக்கின்றார்கள்.

இவ்வேழைகள் இப்படி மதி மயங்கிக் கெடுதற்குக் காரணம் இராமலிங்கபிள்ளை திருவருள் பெற்றவரென்று அவர் பாடலிலும் அவர் மாணாக்கர் பாடலிலும் சொல்லப்பட்டிருத்தலும், இராமலிங்கபிள்ளை பல அற்புதங்களைச் செய்

கின்றாரென்றும், அவரும் அவர் மாணுக்கர்களும் சொல்லிக் கொண்டு திரிதலுமே யன்றி வேறில்லை. ஆதலின், அவ்வேழைகள்மேல் வைத்த இரக்க மிகுதியினாலே அப்பாடல்களுட் சிலவற்றையும் அவர் வாய்மொழிகளையும் இங்கே எடுத்துக் காட்டி, அவர் திருவருள் சிறிதும் பெருதவரென்றும், உலகத்தாரை வஞ்சித்துப் பொய்ப் புகழ் பெறப் புகுந்தவரென்றும் தெளிவு பெறக் காட்டுவாம்.

இராமலிங்கபிள்ளை தாம் ஓதாமலே திருவருளால் எல்லாவற்றையும் அறிந்த வர் என்று தம் பாட்டினால் தாமே சொல்லுகின்றார்.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் வித்தியாரம்பம் செய்து கொள்ளாமலே மூன்று வயசிலே ஞானப்பாலுண்டு அக்கணத்தே வேதசிவாகமங்களையெல்லாம் ஒருங்குணர்ந்து தேவாரம் பாடியருளினமையால், ஓதாதுணர்ந்தவரென்று சிவ பிரானாலும் இருடிகளாலும் மெய்ஞ்ஞானிகளாலும் பாராட்டப்பட்டார். இராம லிங்கபிள்ளையும் அவர் மாணுக்கரும் ஓதாதுணர்ந்தது சத்தியமேயாயின், அவர் கள் யாரொருவரிடத்தும் சுவடியேந்திப் படிக்கவில்லையா? முழுப் பூசினிக்காயைச் சோற்றில் மறைக்கலாமா? ஓதாதெல்லாம் உணர்ந்தேம் என்றதில் எல்லா மென்றது எல்லா மொழிகளையுமா? வடமொழி தமிழ்மொழி இரண்டையும் மாத்திரமா? தமிழை மாத்திரமா? தமிழிலுள்ள எல்லா நூல்களையுமா? அவற் றுள் இலக்கணம் இலக்கியம் ஞானசாத்திரம் என்னும் இம்முத்திரத்து நூல்கள் எல்லாவற்றையுமா? அப்படியாயின் தாம் பதிப்பித்த புத்தகங்களிலுள்ள பிழை களுக்கு யாது சமாதானம் சொல்லுவார்?

பிரளயாகலராவார் இருமலமுடைய உருத்திரர்கள் என்பதும், சகலராவார் மும்மலமுடைய பிரம விட்டுணு முதற் கிருமியீராக உள்ள உயிர்கள் என்பதும், சாதாரண தத்துவக் கட்டளைகளை வாசித்தவருக்குந் தெரியுமே. அஃதறியாது பிரளயாகலர் மும்மலங்களுள் ஒருமல நீத்தோர், அவர் பிரமன் முதலானோர் என்று ஒழிவிலொடுக்கவுரைப் புத்தக முதலிலே பதிப்பித்த இராமலிங்கபிள்ளையா ஓதாதுணர்ந்தவர்! ஸ்ரீகண்ட பரமசிவன் என்பதற்குப் பெண்ணைப் பாகத்துடைய பரமசிவனெனப் பொருள் கூறித் தமதறியாமையை உலகறியப் புலப்படுத்திய இராமலிங்கபிள்ளையா ஓதாதுணர்ந்தவர்! அவர் தாம் பதிப்பித்த ஒழிவிலொடுக்க வுரையிலே சுழுமுனையைச் சுழிமுனையென்றும், சொப்பனத்தைச் சொற்பனமென் றும், ஞாதிருவை ஞாதுருவென்றும், கேட்கவென்பதைக் கேழ்க்க வென்றும், சரியையைச் சரிதையென்றும், பிராரத்தத்தைப் பிராரத்துவமென்றும், தோன்றிய விருதுகாலமென்பதைத் தோன்றப்பட்ட விருதுகாலமென்றும், நூல்கேட்டலை நூற் கேட்டலென்றும், மகேசுரனை மயேசுரனென்றும், பெத்த தசையைப் பெத்த திசை யென்றும், வர்ணத்தை வர்ந்நமென்றும், சகமார்க்கத்தைச் சகசமார்க்க மென்றும், உற்பிச்சத்தை உற்பீசமென்றும், ஆகவென்னும் வினையெச்சங்களை ஆயென்றும் பதிப்பித்திருக்கின்றாரே. இன்னும் அப்புத்தகப் பிழைகளை எடுத்துச் சொல்லப் புகின் அது மணற்சோற்றிற் கல்லாராயப் புகுதல் போலாகும். அப்புத்தகத்திற் பல விடங்களில் பெயரெச்சங்களை முற்றெனக் கொண்டு முற்றுப்புள்ளியிட்டு வரிவடிவு செய்து, அவை கொள்ளும் பெயர்களை வேற்று வரிக்கு முதலாகக் கொண்டு தொடங்கி யிருக்கின்றாரே. இவ்வியல்பு உடையவரா ஓதாதுணர்ந்த வர்! குமரகுருபர சுவாமிகள் ஐந்து பிராயம் வரையும் ஊமையாயிருந்து திருச் செந்தூர் முருகக் கடவுளது திருவருளினால் ஓதாதுணர்ந்தவுடனே பாடியருளிய திருச்செந்தூர்க் கலிவெண்பா இலக்கணப் பிழைகள் இல்லாததாயும், சைவசித் தாந்த சாத்திரத்து உண்மைப் பொருளுடையதாயும் இருக்கின்றதே. அவர்

பின் பாடியருளிய பிரபந்தங்களும் அவ்வாறே இருக்கின்றன. அங்ஙனமாகவும் அவர் தாம் ஓதாதுணர்ந்தவரென்று தம்மை எவ்விடத்தேனும் புகழ்ந்து கொள்ள வில்லையே.

இராமலிங்கபிள்ளை தாம் தண்ணீரால் விளக்கெரித்தார் என்று தாமே தமது பாட்டினால் வெளிப்படுத்துகின்றார். இதற்குச் சிதம்பரநாத தம்பிரானும் வேலு முதலியாரும் சாக்ஷியம் சொல்லுகின்றார்கள். இவ்விருவரும் சாக்ஷியம் சொல்லப் புகுந்தது தண்ணீரால் விளக்கெரித்ததை நேரே கண்டா? அவர் சொல் லைக் கேட்டா? இவர்கள் உலகறிந்த ஆப்தர்களா? சிதம்பரநாத தம்பிரான் இதனைக் குறித்துப் பாடிய வெண்பா தாமே பாடியதென அறிஞர்கள் சபையிற் சொல்லமாட்டுவாரா? கனிச்சீர் வெண்பாவில் வருமென எங்கே கண்டாரோ? இவர் எவ்வாதினத்துத் தம்பிரானெனப்படுகின்றாரோ அவ்வாதினத்துப் பண்டார சந்நிதிகள் இவர் சாக்ஷியத்தை அங்கீகரித்தருள்வார்களா? உலகத்தாரே, ஆராயுங்கள் ஆராயுங்கள்.

இராமலிங்கபிள்ளை தாம் தண்ணீரால் விளக்கெரித்தது உண்மையேயாயின், நமிநந்தியடிகள் போலவே சுவசமயிகளும் பரசமயிகளுமாகிய வெகுசனங்களுக்கு கெதிரே தண்ணீரால் விளக்கெரித்துப் பரசமயிகளுக்குச் சைவசமயத் துண்மையை வெளிப்படுத்தலாமே! அது தமக்கு ஆவசியகமன்றாயின் தாம் தண்ணீரால் விளக் கெரித்ததைச் சென்னை நகர் நண்பர்களுக்கு வெளிப்படுத்த வேண்டுவதில்லையே!

இராமலிங்கபிள்ளை தாம் நடேசப் பெருமானைச் சாக்கிரதே தரிசித்து அவ ராலே கட்டித் தழுவப்பட்டு அவரோடு கலந்து பேசி அவருடைய திருவருளைப் பெற்றதும், தம்முடைய பாடல் திருவருளை விளைவிக்கும்பொருட்டுத் திருவரு ளாலே பாடப்பட்டதும் சத்தியமேயாயின், சமயாசாரியர்கள் போல உலகத்தார் காணச் செத்தவர்களை உயிர்ப்பித்தல் முதலிய அற்புதங்களைச் செய்து, அவ்வற்புதங்கள் வாயிலாகப் புறச் சமயங்களைக் களைந்து சைவ சமயத்தை நிறுத்த லாமே! பசுரணம் நீங்கிச் சிவகரணம் பெற்றவர்க்கு அரியது யாது?

நான் திருவருளைப் பெற்றது என்னுடைய ஆன்மசுகம் ஒன்றன் பொருட்டே யன்றிப் பிறருடைய ஆன்ம சுகத்தின் பொருட்டன்று, ஆதலால், அற்புதம் செய் யும் பொருட்டு என்னை ஒருவர் கேட்க வேண்டுவதுமில்லை என்று சொல்வாரா யின், தாம் திருவருளைப் பெற்றவரென்று பாடி உலகறிய அச்சிட்டு விக்கிரயஞ் செய்ய வேண்டுவதுமில்லை. திருவருளினது விளக்கத்தை வரையாது கொடுப்பவர் எனப் பொருள்படுகின்ற திருவருட்பிரகாச வள்ளல் என்னும் பெயரைத் தாம் வகிக்க வேண்டுவதுமில்லை. சென்னை நண்பர்களை முன்னிலைப்படுத்தித் தாம் தண் ணீரால் விளக்கெரித்ததை நமக்கு எடுத்துரைக்க வேண்டுவதுமில்லை. தாம் வேத சிவாகமங்கள் விளங்கவும், சைவ சமயம் தழைக்கவும், வடமொழியும் தமிழ் மொழியும் நிலைபெறவும், அன்பர்களுக்குச் சித்தி முத்தி யிரண்டும் பாலிக்கவும், கடவுளில்லை என்பவர்களாகிய நாத்திகர்கள் உய்யவும், மூன்று கண்ணும் எட்டுப் புயமும் ஐந்து கரமும் காளகண்டமும் கங்கைச் சடையும் மறைத்துத் தாம் எழுந்தருளி வந்தவரென்று தமது மாணாக்கராகிய வேலு முதலியாராலே தமக்குப் புராணம் செய்வித்துக் கொண்டும், ஆன்மாக்களுடைய பாசபந்தங்களை அறுப்பவை தம்முடைய இரு தோளும், அருள்பொழியும் இரு கண்ணும், இராமலிங்க அற் புதத் திருநாமமும் ஆறு திருமுறைகளுமே யன்றிச் சிவபெருமானுடைய எட்டுப் புயமும் மூன்று கண்ணும் பஞ்சாக்ஷரமும் நான்கு வேதமும்ல்லவென்று தமது மரு

மகனாகிய சுந்தரப்பிள்ளையைக் கொண்டு பாடுவித்துக் கொண்டும், தம்முடைய பாடலோடு சேர்த்து அச்சிற் பதிப்பித்து வெளிப்படுத்த வேண்டுவதுமில்லை.

திருவருட்பிரகாச வள்ளல் எனப் பெயர் வகித்து தாம் பெற்ற திருவருளை உலகத்தாருக்குப் பாலிப்போம் என்று திருவருட்பாவை வெளிப்படுத்தினவர் பரசுமயங்களைக் களைந்து சைவத்தை நிறுத்தாது மறுத்தல், அன்ன தாதா எனப் பெயர் வகித்து அன்னக்கொடி கட்டி அன்னதானஞ் செய்யப் புகுந்த ஒருவர் பசித்தவர்களுக்கு அன்னமில்லையென மறுத்தல் போலாமே.

இதுவரையும் சொல்லப்பட்டவைகளினாலே இராமலிங்கபிள்ளை ஓதாதே எல்லாமறிந்தவரென்பதும், சிவபெருமானைச் சாக்கிரத்தே தரிசித்தவரென்பதும், திருவருளைப் பெற்றவரென்பதும், திருவருளைப் பிரசாதிப்பவரென்பதும், அற்புதங்கள் செய்ய வல்லவர் என்பதும், அசத்தியமே என்றும், திருவருட்பிரகாச வள்ளலார் என்னும் பெயரும், அவர் பாடலுக்குத் திருவருட்பா என்னும் பெயரும் இடப்பட்டது நகைப்புக் கிடமென்றும், இராமலிங்கபிள்ளையும் அவர் மாணுக்கர்களும் உலகத்தாரை வஞ்சித்துப் பொய்ப்புகழ் பெற்று வயிறு வளர்க்கப் புகுந்த வேடங்களே இவைகளென்றும் பசுமரத்தாணிபோற் பதித்து நாட்டப்பட்டது.

இப் பிரபந்தத்தை எல்லாரும் சித்த சமாதானத்தோடு வாசித்து,

எப்பொருள் யார் யார்வாய்க் கேட்டினும் அப்பொருள்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு

என்ற தெய்வப் புலமைத் திருவள்ளுவநாயனார் திருவாய் மலர்ந்தருளியபடியே உண்மையைத் தெளிந்து, பசுவாக்கியங்களைக் கைவிட்டு, பதிவாக்கியங்களாகிய தேவார திருவாசகம் முதலிய உண்மை நூல்களையே கைக்கொண்டு விதிப்படி சிரத்தையோடு ஓதியுணர்ந்து உய்யக் கடவர்கள்.

*

*

*

இராமலிங்கபிள்ளை ஒரு முறை ஆறுமுகநாவலரை அவதூறுகப் பேசுதற்கு நாவலர் அவர்மீது மானநட்ட வழக்குத் தொடுத்தார். வழக்கு விசாரணைக்கு எடுக்கப்பட்டதும் இராமலிங்கபிள்ளை தான் நாவலரை ஏசுவில்லை என்று நீதிபதிக்குக் கூறினார். அச் சம்பவத்தைக் கூறும் ஒரு பந்தி நாவலர் பிரபந்தத் திரட்டில் மித்தியாவாத நிரசனம் என்னும் கட்டுரையில் உள்ளது. அதனை இங்குத் தருகிறோம்.

“சுக்கில ஸூ ஆனி உத்தர தரிசன தினத்திலே சிதம்பரத்துப் பேரம்பலத்திலே வெகுசனக் கூட்டத்திலே சுவாமி சந்நிதானத்திலே சைவப்பிரகாசகரை அவதூறுகப் பேசிய இராமலிங்கபிள்ளை அடுத்த மார்கழித் திருவாதிரை தரிசன தினத்திலே மஞ்சக்குப்பக் கோட்டிலே வெகுசனக் கூட்டத்திலே நியாயதிபதியெதிரே தாம் சைவப்பிரகாசகரை அவதூறுக ஒரு சிறிதும் பேசவில்லை என்று மறுத்து எல்லாராலும் நகைக்கப்பட்டது அவ் வழக்குப் புத்தகம் பேசும்.”

[இங்கே சைவப்பிரகாசகர் என்றது ஆறுமுகநாவலரை.]

திருக்குறளிலே ஆராய்ச்சிபண்ண என்ன இருக்கு?

திரு. சி. ஓ. வ. கதிர்காம முதலியார், B. Com.

“சென்னையிலே நடந்த உலகத் தமிழ் மகாநாட்டு நிகழ்ச்சிகளைக் கவனித்துக் கேட்டீர்களா?” என்று ஒருவர் தன் நண்பனிடம் கேட்டார்.

“வானொலித் தொகுப்புரைகளைக் கேட்டேன். மகாநாட்டுக்குச் சேர்ந்த பணத்தில் மேலதிகமாகப் பணம் மிஞ்சி யிருக்காம். அதில் ஒன்பது லக்ஷ ரூபாய் திருக்குறள் ஆராய்ச்சிக்கு ஒதுக்கி யிருக்கிறார்களாம். சென்னையிலும் அண்ணாமலையிலும் மதுரையிலும் உள்ள பல்கலைக்கழகங்கள் அந்த ஆராய்ச்சியை நடத்து மாம். என்ன ஐயா, திருக்குறளுக்கு எத்தனை உரைகள் இருக்கின்றன! அதைப் பற்றி எத்தனை புத்தகங்கள் வெளிவந்துவிட்டன! அவை யெல்லாம் போதா தென்று ஒன்பது லக்ஷ ரூபாய் செலவு பண்ணி ஆராய்ச்சி பண்ண அதிலே என்ன இருக்கு?” என்று வெறுப்போடு பதிலளித்தார் அந்த நண்பர்.

“என்ன இப்படிப் பேசுகிறீர்களே!

வள்ளுவன் தன்னை உலகினுக்கே தந்து

வான்புகழ் கொண்ட தமிழ்நாடு

என்று பாரதியார் சொல்லவில்லையா?”

“வள்ளுவனை மாத்திரமா? கம்பனையும் புகழேந்தியையும் ஒட்டக்கூத்தனையும் இளங்கோவையுமே தமிழ்நாடு உலகுக்குத்தானே தந்தது. வள்ளுவரை மாத்திரம் உலகுக்குத் தந்து, மற்றப் புலவர்களை வேறு உலகத்துக்குக் கொடுத்ததா? இவ்வளவு பணம் செலவு பண்ணி ஆராய்ச்சி செய்ய என்ன இருக்கென்று கேட்டால், இவர் இப்படிப் பாடினார், அவர் அப்படிப் பாடினார் என்று ஏதோ சொல்லுகிறீர்கள். அவர் சொன்னார், இவர் சொன்னார் என்றதுதான் நடக்கப் போகிற ஆராய்ச்சி?”

“திருக்குறளை ஒரு முறையாவது முற்றாய் படித்திருந்தால் இப்படிப் பேச மாட்டீர்கள். அதிலே ஆராய்ச்சிக்கு என்ன இருக்கென்று வாய் கூசாமல் சொல்லுகிறீர்களே! திருவள்ளுவமலை என்றொரு பகுதி புத்தகத்தின் கடைசியிலே இருக்கு. அதை முதலிலே படித்துப் பாருங்கள். பிறகு ஆராய்ச்சியைப் பற்றிப் பேசிக் கொள்ளுவோம்.”

“திருக்குறள் ஆராய்ச்சியைப் பற்றித் தெரிந்துகொள்ளத் திருவள்ளுவ மாலையைப் படிக்கச் சொன்னீர்கள்! சரி சரி. அப்படியானால் அந்த ஆராய்ச்சியைப்பற்றி எனக்கு நன்றாய்த் தெரிகிறது.

கடுகைத் துழைத்து ஏழ்கடலைப் புகட்டிக்

குறுகத் தறித்த குறள்

என்று இடைக்காடர் பாடினார்; அதைக் கேட்ட ஓளவையார் அவரோடு கோபித்து.

**அணுவைத் துழைத்து ஏழ்கடலைப் புகட்டிக்
குறுகத் தறித்த குறள்**

என்று இடைக்காடரைத் திருத்தினார். அப்படிப்பட்ட பெருமை வாய்ந்தது திருக் குறள் என்றுதானே ஆராயப் போகிறார்கள்?"

"பேஷ். பேஷ். திருவள்ளுவ மாலையையே நல்லாய்ப் பாடம் பண்ணி யிருக்கிறீர்கள்."

"ஆராய்ச்சியைப் பற்றிக் கேட்டால் எனக்குக் குல்லாப் போடுகிறீர்கள்."

"இல்லை இல்லை. நான் குல்லாப் போடவில்லை. உண்மையைத்தான் சொன் னேன். திருவள்ளுவமாலையிலே எத்தனையோ அருமையான விஷயங்கள் இருக் கின்றன. அவற்றை அநேகர் படிப்பதில்லை."

"இப்ப தெரிகிறது."

செய்யா மொழிக்கும் திருவள்ளுவர் மொழிந்த
பொய்யா மொழிக்கும் பொருள்ஒன்றே

என்றதைப்பற்றி ஆராயப் போகிறார்களாக்கும். இதுதானே நடக்கப்போகிற பெரிய ஆராய்ச்சி!"

"திருவள்ளுவரையும் அவர் செய்த நூலையும் பல புலவர்கள் புகழ்ந்து பாடி னார்கள் என்றால் அந்த நூல் எவ்வளவு பெருமை உடையதாய் இருக்க வேண்டும்! பொய்யடிமை இல்லாத பெரும்புலவர்கள் ஒரு நூலுக்குச் சும்மா சாற்றுகவி கொடுப்பார்களா? நீங்கள் வேடிக்கையாய்ச் சொன்னாலும் ஒரு பெரிய விஷயத் தைச் சொல்லிவிட்டீர்கள். திருவள்ளுவரைச் சமணன் என்றும், பௌத்தன் என்றும், சைவன் என்றும், வைணவன் என்றும் ஒவ்வொரு சமயவாதியும் சொல் லிக் கொள்கிறார்கள். திருக்குறளை ஆராய்ந்து அவருடைய சமயக் கொள்கையை முடிபு செய்வது ஒரு பெரிய ஆராய்ச்சியல்லவா?

தனியொரு மனிதனுக்கு உணவில்லை யெனில்
சுகத்தினை அழித்திடுவோம்

என்று பாரதியார் சொன்னபடியால் அவர் ஒரு பொதுவுடைமை வாதியென்று வாதிப்பவர் பலர். அதுபோல ஏதாவதொரு குறளையோ ஒரு சொற்றொட ரையோ வைத்துக்கொண்டு தங்களுடைய சமயக் கொள்கையைத்தான் வள்ளுவ ரும் சொன்னார் என்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட போலி ஆராய்ச்சிகளுக்கு இனி மேல் இடமில்லாமற் போய்விடும்."

"இனி நடக்கப்போகிற ஆராய்ச்சி போலி ஆராய்ச்சியாக இருக்காது; தங்களுடைய கொள்கைகளை அவர்கள் புகுத்தமாட்டார்கள் என்று எப்படிச் கூற முடியும்?"

"நீங்கள் சொல்லுவதிலும் உண்மை உண்டு.

காய்தல் உவத்தலகற்றி ஒருபொருட்கண்
ஆய்தல் அறிவுடையார்க் கண்ணதே

என்ற முதுமொழியை ஒவ்வொரு ஆராய்ச்சியாளரும் கருத்திற் கொள்ள வேண்டும். அப்போதுதான் அவர்கள் காணும் முடிபுகள் ஏற்கத் தகுந்தனவாய் இருக்கும். அறம் பொருள் இன்பங்களின் இயல்புகளை நடுநின்று ஆராய்ந்து உள்ளவாறு சொல்லக் கூடியவர்கள் ஆசைகளும் பற்றுக்களும் நீங்கிய மகான்களே என்பது பற்றியே நீத்தார் பெருமையைப் பாயிரத்துள் வைத்தார் திருவள்ளுவர் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஒருவர் தனித்துச் செய்யும் ஆராய்ச்சியைவிட பல அறிஞரைக் கொண்டு மூன்று பெரிய தாபனங்களால் செய்யப்படும் ஆராய்ச்சி மேலானதாகவே இருக்கும் என்ற நம்பிக்கை.”

“அது இருக்கட்டும். வேறெந்த மொழியிலாவது நீதி வாக்கியங்களைக் கொண்ட நூலை இலக்கியம் என்று சொல்லுவதில்லை. தமிழிலே மாத்திரம் நீதி நூல்களை இலக்கியம் என்று சொல்லுகிறார்கள். இது சரியா?”

“அரிஸ்டோட்டில் என்ற கிரேக்க நாட்டு அறிஞர்தான் இலக்கிய விமர்சனத்துக்கு முதலில் விதையிட்டவர். அவர் இலக்கியங்களை நீதி நூல்கள் (Didactic literature) என்றும், இன்பம் தரு நூல்கள் (Hedonistic literature) என்றும் இரண்டாகப் பிரித்தார். அந்தக் கண்கொண்டு பார்க்கின்றவர்கள் திருக்குறளை நீதி நூல் என்கிறார்கள்.”

“அவர்கள் சொல்லுவது சரிதானே?”

“தமிழிலே இலட்சியம் என்ற சொல்லுத்தான் இலக்கியமானது. ஆனபடியால் இலட்சியத்தை உடையனவே இலக்கியங்கள். அந்த இலட்சியமும்

அறம் பொருள் இன்பம் வீடடைதல் நூற்பயனே

என்றபடி வரையறை செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. திருக்குறளிலே அறம் பொருள் இன்பங்கள் இலக்கண வகையாலும், வீடென்பது துறவறமாகிய காரண வகையாலும் கூறப்படுகின்றன. இலக்கியங்களிலே அமைய வேண்டியன எல்லாம் அதிலே முற்றும் அமைந்துவிட்டன. திருக்குறளை மேலான இலக்கியம் என்று சொல்லுவதுதான் தமிழ் மொழியில் உள்ள பெருமை. துப்பறியும் நாவல்களைத் தமிழில் இலக்கியம் என்று சொல்லுவதில்லை. நல்ல சுவைகளை வளர்க்கக்கூடிய நூல்களே இலக்கியங்கள். உயிர்க்கு உறுதி பயப்பனவே நல்ல சுவை உடையவை.”

“திருக்குறளை வேண்டுமானால் சிறந்த ஒழுக்க நூல் என்று சொல்லலாம். அதை இலக்கியம் என்று எப்படிக் கொள்ளலாம்? அதிலே இலக்கியச் சுவை உண்டா?”

“ஒவ்வொருவருக்கும் ஒவ்வொரு வகையான சுவை உண்டு. கணித விஞ்ஞான ஆராய்ச்சிகளில் சுவையுள்ளவனுக்கு இலக்கியங்களில் ரசனை உண்டாவதில்லை. விஞ்ஞான முடிபுகள்தான் அவனுக்குச் சுவை தரக்கூடியவை. திருக்குறளின் உட்பொருளை அறிந்து சுவைப்பவனுக்கு மற்ற நூல்கள் உயிரற்ற வாக்கியங்களாகத் தெரியும். அவற்றைப் படிப்பது அவனுக்கு மலை கல்லி எலிப்பிடிப்பது போல இருக்கும்.

கல்லாதவரும் நனிநல்லர் கற்றார்முன்
சொல்லா திருக்கப் பெற்றின்

என்ற குறளிலே இருக்கிற கவிச்சுவை வேறெங்கே உண்டு?

**சித்தைக்கினிய செவிக்கினிய வாய்க்கினிய
வந்த இருவினைக்கும் மாமருந்து**

என்று கவுணியனார் பாடியது திருக்குறளின் சொற்சுவை பொருட்சுவைகளைப் பற்றியே. நடக்கப்போகிற ஆராய்ச்சியிலே அதன் கவிச்சுவையை ஆராய்வதும் ஒரு முக்கிய அம்சமாக இருக்கலாம் அல்லவா?"

"நீங்கள் என்ன சொன்னாலும் செலவு பண்ணுகிற பணத்துக்குத் தக்கபடி பயன் கிடைக்காது. இதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயம். ஏதோ பெரிய காரியம் நடக்கப்போகிறது என்று ஆர்வத்திலே சொல்லுகிறீர்கள். கடைசியிலே மலை கல்லி எலிப்பிடித்த கதையாய்த்தான் முடியும்."

"பாருங்கள், பல மேதைகள் கூடி மூன்று பல்கலைக் கழகங்களில் ஆராயப் போகிறார்கள். இது நமக்கு அப்பாற்பட்ட விஷயம். ஒவ்வொரு புலவரும் திருக்குறளில் ஒவ்வொரு அகப்பை அள்ளிக்கொண்டார்கள் என்று சொல்லுவதுண்டு. ஓர் இலக்கியமாவது திருக்குறட் கருத்துக்களை முற்றும் அடக்கியதாயில்லை. ஒரு சில குறட் பாக்களை வைத்துக்கொண்டே பெரியதொரு காவியம் செய்துவிடலாம். தமிழிலுள்ள காவியங்களும் இதிகாசங்களும் புராணங்களும் திருக்குறட் பொருளை விளக்கம் செய்ய எழுந்த நூல்கள் என்றே சொல்லவேண்டும். திருவள்ளு மாலையிலே ஒரு பாட்டு ஞாபகம் வருகிறது.

ஓதற் கௌதாய் உணர்தற் கரிதாகி
வேதப் பொருளாய் மிகவிளங்கித் — தீதற்றோர்
உள்ளுதொ றுள்ளுதொ றுள்ள முருக்குமே
வள்ளுவர் வாய்மொழி மாண்பு.

இந்தப் பாட்டுத்தான் திருக்குறளைப்பற்றிய சரியான விமர்சனம். நடக்கப்போகிற ஆராய்ச்சியைப்பற்றி ஒரு திட்டம் மிக வினாவிலே வெளிவரும். அதற்குப்பிறகு இதற்கு ஒன்பது லக்ஷ ரூபாய் செலவு செய்கிறது சரியா? பிழையா? என்றதைப் பேசிக்கொள்ளுவோம். நாங்கள் இரண்டுபேரும் திருக்குறள் ஆராய்ச்சியைப்பற்றி முடிபு செய்கிறது நரிவாலைக் கொண்டு கடலாழம் பார்க்கிற மாதிரி".

ஈதலறம், தீவினை விட்டிடல் பொருள், எஞ்ஞான்றும்
காதலரிருவர் கருத்தொரு மித்து — ஆதரவு
பட்டதே இன்பம், பரணைநினைந் திம்மூன்றும்
விட்டதே பேரின்ப வீடு.

— ஓளவையார்

சைவ இளைஞர் மன்றம்

தமிழ் மொழிக்கும் சைவ சமயத்துக்கும் ஆக்கமும் ஊக்கமும் அளித்தார் ஸ்ரீலக்ஷ்மி ஆறுமுகநாவலர். அவர் இக் கல்லூரியில் கல்வி கற்றார், ஆசிரியராயும் இருந்தார். அவை இக் கல்லூரிக்குப் பெருமை தரக்கூடிய சம்பவங்கள். இலங்கையிலுள்ள சைவசமயிகள் நாவலர் பெருமானின் அடிச்சுவட்டைப் பின் பற்றிச் செல்பவர்கள். இங்கே கல்வி கற்கும் 1500 சைவசமய மாணவர்களும் நாவலர் பெருமான் காட்டிய சைவநெறியை மேற்கொண்டு ஒழுக வேண்டும் என்னும் குறிக்கோளுடன் இக் கல்லூரியில் 1962-ம் ஆண்டு சைவ இளைஞர் மன்றம் அங்குரார்ப்பணம் செய்யப்பட்டது. இம் மன்றம் அன்றுமுதல் இன்றுவரை மாணவர்களிடையே சைவ உணர்ச்சியையும் தமிழ் உணர்ச்சியையும் வளர்த்து வருகின்றது.

சமய உணர்வோடு அமையாத கல்வி விலங்குத் தன்மையை விருத்தி செய்து மக்கட் பண்பைக் கெடுக்கின்றது என்று அறிஞர் கருதுகின்றனர். சமய நூல்களையும் தோத்திரப் பாடல்களையும் மனப்பாடம் பண்ணுவதனால் மாத்திரம் சமய உணர்ச்சி உண்டாகாது. சான்றோரை விளங்குவதற்குப் போதனையோடு சாதனையும் ஒருங்கு அமையவேண்டும். திருடனைக் கண்டுபிடிக்க முயலுகின்ற துப்பறியும் பொலீஸ் சேவகனுடைய மனப்பாங்குடன் சமய நூல்களைப் படித்தால் அவற்றின் உண்மைப் பொருள் புலப்படாது. சமய நூல்களின் மெய்ப்பொருளை உணர்வதற்குப் பக்தி வேண்டும், தவம் வேண்டும், சிரத்தை வேண்டும், அடியாருறவும் அரன்பூசை நேசமும் வேண்டும் என்று சமய நூல்களை அருளிய ஆசாரியர்களே சொல்லியிருக்கின்றார்கள்.

ஆதலால் சமயகுரவர் நால்வரின் குருபூசைகள் கிரமமாகக் கொண்டாடப் படுகின்றன. மாணவர்கள் அனைவரும் அக் குருபூசைகளில் பங்குபற்ற வேண்டும் என்பதற்காக மாணவர்களை நான்கு பிரிவுகளாக்கி நாலிடங்களிலும் ஏக காலத்தில் குருபூசைகள் நடைபெற்று வருகின்றன. ஐந்தாம் குரவராகிய ஸ்ரீலக்ஷ்மி ஆறுமுகநாவலரின் குருபூசையும் முறைப்படி கொண்டாடப்பட்டு வருகின்றது. நவராத்திரி பூசையும் விஜயதசமியும் சைவசமய முறைப்படி கும்பம் வைத்துத் திருவமுது படைத்து பூசையுடனும் தோத்திரப் பாடல்களுடனும் சொற்பொழிவுடனும் நடைபெற்று வருகின்றன. சிவராத்திரி தினத்தன்று மாணவர்கள் திருக்கேதீச்சரம் சென்று அவ்விரதத்தை அநுஷ்டித்து வருகின்றனர். தேவாரப் பாடல் பெற்ற கேடத்திரமாகிய திருக்கேதீச்சரத்தில் ஆண்டுதோறும் நடைபெற்று வரும் மகோற்சவ விழாக்களில் மாணவர்களும் பங்குகொள்ள வேண்டும் என்னும் நோக்கத்தால் இக் கல்லூரி ஒரு திருவிழாவைப் பொறுப்பேற்றுச் செய்து ஆசிரியர்களும் மாணவர்களும் அங்கே சென்று வழிபாடு செய்து வருகின்றனர். ஒவ்வொரு வாரத்தின் கடைசி நாளிலும் ஆசிரியர்களால் சைவசமய அறிவுரை வழங்கப்படுகின்றது. இலங்கையிலுள்ள அறிஞர்களைக் கொண்டும், இந்தியாவிலிருந்து இந்நாட்டுக்கு விஜயம் செய்யும் அறிஞர்களைக் கொண்டும் சிறப்புச் சொற்பொழிவுகள் நிகழ்த்தப்பெற்று வருகின்றன. கல்லூரியிலுள்ள மாணவர் விடுதியில் தங்கும் சைவ மாணவர்கள் வெள்ளிக்கிழமை தோறும் அதிகாலையில்

நல்லூர்க் கந்தகவாமி கோவிலுக்குச் சென்று சுவாமி தரிசனம் செய்து வருகின்றனர். மாணவர் விடுதியில் தினந்தோறும் சைவசமய முறைப்படி வழிபாடு செய்தற்குரிய ஒழுங்குகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. விவேகானந்த சபையார் நடத்தும் சைவசமயப் பரீட்சைகளுக்கு மாணவர்கள் தோற்றிப் பரிசில்களும் சான்றிதழ்களும் பெற்று வருகின்றனர்.

இன்னும், சைவசமயப் பேச்சுப் போட்டி, திருமுறைப் போட்டி, சமயக் கருத்தரங்கம், சமய தீட்சை முதலான சமய உணர்ச்சிக்கு வேண்டிய காரியங்களை மாணவர்க்குச் செய்து வைக்க எண்ணியுள்ளோம்.

திரு. வி. சி. சுந்தரசிங்கம்

செயலாளர்

சைவசமயமே சமயம்; சமயாதீதப் பழம்பொருளைக்
கைவந்திடவே மன்றுள்வெளி காட்டுமிந்தக் கருத்தைவிட்டுப்
பொய்வந்துழலுஞ் சமயநெறி புகுதவேண்டா; முத்திரும்
தெய்வசபையைக் காண்பதற்குச் சேரவாரும் செகத்தீரே.

— தாயுமானவர்

எவனொருவன் வெறும் கர்மானுஷ்டானங்களை மாத்திரம் செய்து
கொண்டு ஈசுவரனை உணர்ந்து கொள்ளாமல் இருக்கிறானே
அவன் வெறும் நெருப்பில் விறகைப் போட்டுப் புகையை மாத்
திரம் எழுப்பிக் கொண்டிருக்கிறான். அவன் ஆத்ம ஸ்வரூபத்தை
ஒரு நாளும் அறிந்து கொள்ள மாட்டான்.

— ஸ்ரீ காமகோடிபீடம் ஆசார்யஸ்வாமிகள்

உயர்தர மாணவர் மன்றம் — 1968 (H. S. C. UNION)

போஷகர்: கல்லூரி அதிபர் அவர்கள்
பெருந்தலைவர்: திரு. சீ. குலசேகரசிங்கம்
தலைவர்: செல்வன் ஆ. சிற்றம்பலம்
செயலாளர்: செல்வன் கா. நகுலேசன்
பொருளாளர்: செல்வன் சு. நடராசா

இவ்வாண்டின் உயர்தர மாணவ மன்றத்து அறிக்கையை உள்ளக்கனியோடு சமர்ப்பிக்கின்றேன். மன்றத்தின் முதலாவது கூட்டத்திலே நிர்வாக உத்தியோகத்தர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்கள். சின்னஞ்சிறு சிரமங்களுக்குள்ளாகிய போதிலும், எண்ணிறந்த உறுப்பினர்களையும், ஆசிரியப் பெருந்தகைகளையும் கொண்டு சுவையார்ந்த சொற்பெருக்காற்றுவித்தோம். அவற்றுட் சிலவற்றைக் குறிப்பிடல் அத்தியாவசியமானது.

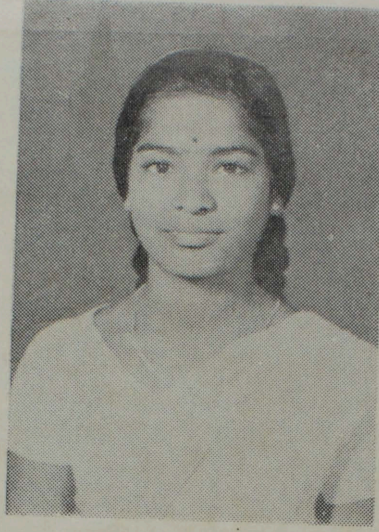
கலாநிதி ஜி. பி. மலலசேகரா அவர்கள் நமது அவையில் உரையாற்றியமை மிகுந்த பெருமைக்குரியது. தேசிய உயர் கல்விச் சபையின் தலைவராகிய அன்னார் வளமிகு ஈழத்திருநாட்டின் ருஷ்யா ஸ்தானிகராகவும், ஐ. நா. சபைப் பிரதிநிதியாகவும் கடமையாற்றியவர். அவர் “ஆங்கிலத்தின் முக்கியத்துவம்” பற்றி அருமையாகவும் இனிமையாகவும் உரையாற்றினார்.

தார்மீகப் புநருத்தாரணச் சங்கத்தின் ஸ்தாபகருள் ஒருவரான திரு. ஷெப்பர்டு “தார்மீகப் புநருத்தாரண இயக்கத்தின் நோக்கங்கள்” பற்றி அழகுற எடுத்தியம்பினார். தத்துவப் பேரறிஞர் சுவாமிஜி திலக்கமகாராஜ் அவர்களும் ஆங்கிலத்திற் சொற்பெருக்காற்றினார். எமது மன்றப் பெருந்தலைவர் திரு. குலசேகரசிங்கம் அவர்கள் இந்த அரிய கருத்துரையை இடையிடையே தமிழ் மொழியில் பெயர்த்துக் கூறினார்.

நமது வருடாந்த விருந்து வைபவம் நவம்பர் திங்கள் இரண்டாம் நன்னாள் நிகழ்ந்தது. கண் வைத்திய நிபுணர் திரு. இ. பரராஜசேகரம் நமது பிரதம விருந்தினராகக் கலந்து கொண்டார். அன்னாரின் மன்ற வாழ்த்துரைக்குச் செல்வன் ஆ. சிற்றம்பலம் பதிலுரை வழங்கினார். நீதிபதி திரு. S. தம்பித்துரையின் ஸ்ரீ லங்கா வாழ்த்துரைக்குச் செல்வி நா. சபாநாயகம் பதிலுரை கூறினார். செல்வன் கே. சதானந்தன் நிகழ்த்திய சக கல்லூரிகளின் வாழ்த்துரைக்கு வேம்படி மகளிர் கல்லூரி மாணவி செல்வி ந. சிவதாசன் பதிலுரை வழங்கினார். ஈற்றில் செல்வன் கா. நகுலேசனின் விருந்தினர் வாழ்த்துரைக்கு இளைப்பாறிய சிவில் சேவையாளர் திரு. M. வைரமுத்து பதில் மொழிந்தார்.

இச் சந்தர்ப்பத்தில் நமது கல்லூரி முதல்வருக்கும், திரு. ஆ. குலசேகரசிங்கம் அவர்களுக்கும் மன்றச் சார்பாக என்னிதய பூர்வமான நன்றியறிதலைத் தெரிவிக்கின்றேன். எனது பணிகளில் பங்கெடுத்துக் கொண்ட செயற்குழு உறுப்பினருக்கும் எனது பணிவான நன்றி உரித்தாகுக;

கா. நகுலேசன்
செயலாளர்

செல்வி சுசீலா அருளானந்தம்

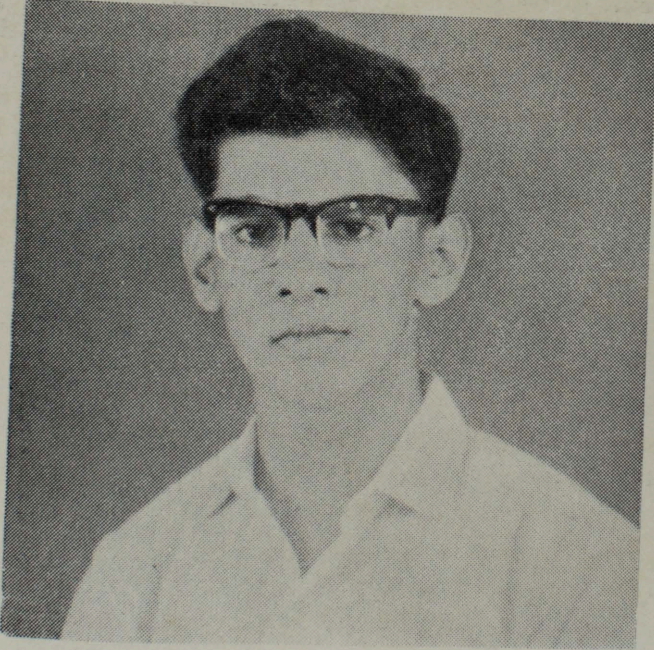
A/L Science II. C.

இலங்கை இரசாயனக் கழகம்

(Chemical Society of Ceylon)

நடத்திய இரசாயன வியாசப் போட்டியில்

முதற் பரிசில் பெற்றவர்.

செல்வன் சி. சுதந்திரராஜா

A/L Arts II

ஸ்ரீ லங்கா சாகித்திய மண்டலத்தாரின்

செந்தமிழ் இலக்கிய இரசனைப் போட்டியில்

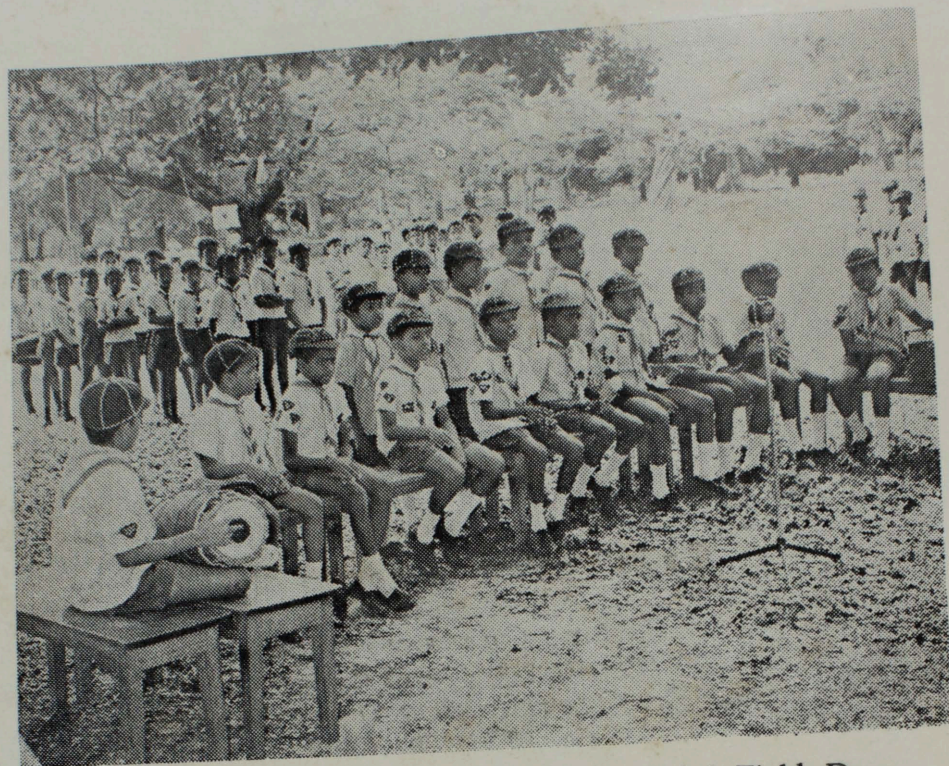
முதற் பரிசில் பெற்றவர்

QUEEN SCOUT

G. Kathirgamanathan

Troop Leader — 1st Jaffna Troop

A musical item by our Cubs at the Cubs' Field Day
at the Old Park. 24-6-68.

"Meet the Pack" — an item given by the Cubs
at the College Prize Day.

தமிழ் மன்றம்

மாணவர்களிடத்தே தமிழுணர்ச்சியைத் தூண்டுவதற்கும் பேச்சுவன்மையை வளர்ப்பதற்கும் தமிழ் மன்றம் பணியாற்றி வருகிறது. இவ்வாண்டு 11-9-68 அன்று அதிபர் திரு. இ. சபாலிங்கம் அவர்கள் இம்மன்றத்தின் நோக்கத்தை விளக்கி உயர்தர வகுப்பு மாணவர்களும் க. பொ. த. (சாதாரணதர) வகுப்பு மாணவர்கள் சிலரும் மன்றத்தில் அங்கம் வகிப்பார்கள் எனவும் ஆசிரியர் திரு. ஷண்முக குமரேசன் மன்றத்திற்குப் பொறுப்பாக இருப்பார் எனவும் கூறித் தேர்தல் நடாத்தினார். பின்வருவோர் தெரிவு செய்யப்பட்டனர் :-

தலைவர்:	சி. சுதந்திரராஜா
செயலாளர்:	கா. நகுலேசன்
உதவிச் செயலாளர்:	சு. சோதிலிங்கம்
பொருளாளர்:	ஞானேந்திரன் தொமஸ்
செயற்குழுவினர்:	ஐ. பஞ்சலிங்கம் பா. யோகநாதன் செ. விக்கினேஸ்வரவேல்
(செல்வி)	நாமகள் சபாநாயகம்
(செல்வி)	ரஜனி சந்திரசேகரம்

அன்றைய தினம் கவிஞர் பாரதியாரின் தினம் கொண்டாடப்பட்டது. வண்ணை வைத்தியேசுவர வித்தியாலய ஆசிரியர் வித்துவான் பொன். முத்துக்குமாரன் பி. ஓ. எல். பாரதியாரின் கவிநயத்தைப் பற்றி உரையாற்றினார்.

மகாத்துமா காந்தி நூற்றாண்டு விழாவை ஒட்டி அன்னாரின் பிறந்த தினமாகிய ஒக்டோபர் இரண்டாந் திகதி செல்வன் சி. சுதந்திரராஜாவும் நாவற்குழி மகாவித்தியாலய அதிபர் திரு. இ. கந்தையா (பி. ஏ.) வும் அண்ணல் காந்தியைப் பற்றிப் பேசினார்கள்.

17-10-68 அன்று தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகள் “இலக்கியமும் வாழ்க்கையும்” என்னும் பொருள்பற்றி ஒரு சிறந்த சொற்பொழிவு ஆற்றினார்கள். பூரணகும்பத்துடன் குத்துவிளக்கேற்றி அடிகள் வரவேற்கப்பட்டார்கள். இரண்டு தினங்களே அடிகள் யாழ்ப்பாணத்தில் இம்முறை தங்கிய போதிலும் எம்மிடம் வந்து முக்கால்மணி நேரம் சொற்பொழிவு ஆற்றியது போற்றுதற்குரியதே.

விவாதங்கள், வேறு கொண்டாட்டங்கள் ஆகியன நிகழ்த்துவதற்கு இவ்வாண்டு நேரம் கிடைக்கவில்லை. எமது மன்றத்தை ஊக்குவித்த அதிபர் அவர்களுக்கும் ஏனையோருக்கும் நன்றி தெரிவிக்கின்றோம்.

கா. நகுலேசன்
செயலாளர்

குருளைகள் குழு — 1967

(CUB PACK)

குருளைகள் ஆசிரியை — திருமதி R. H. செல்வராசா
குருளைகள் உப ஆசிரியை — செல்வி L. இராசரத்தினம்

	அறுவர் தலைவர் (Sixer)	உப தலைவர் (Second)
வெண்படை —	R. தவச்செல்வம்	P. சிவானந்தா
கபிலப்படை —	D. S. தியாகராசா	T. புலேந்திரன்
இளமஞ்சட்படை—	S. கமலநாதன்	S. பரமேசுவரநாதன்
செம்படை —	G. சந்திரகுமார்	B. ஜெயன்
கரும்படை —	T. விக்னேசுவரன்	J. G. தியாகராசா
நரைப்படை —	B. கருணைகுமார்	D. சுரேந்திரன்

எமது சித்தாந்தம்: செய்வதை முழுத் திறமையுடன் செய்க.

1968-ம் ஆண்டின் தொடக்கத்திற் சில குருளைகள் சாரணர்களாகி எம்மை விட்டு விலகினர். பன்னிருவர் புதிதாக வந்து சேர்ந்தனர். இம்மாற்றங்களால் எமது குழு இவ்வாண்டில் முப்பத்தாறு குருளைகளைக் கொண்டதாகச் செயற்படத் தொடங்கியது. முப்பத்தறுவருள் அறுவர் தலைமைப் பகுதிக்குத் (Sixers) தகுதி யுடையவர்கள்.

மேற்கூறிய ஆண்டில் எமது உப ஆசிரியையாகக் கடமை புரிந்துவந்த செல்வி N. P. இராசா பலாலி ஆசிரியர் பயிற்சிக்கு கலாசாலையில் ஆசிரியப் பயிற்சிக்குக் காக்கச் சென்றனர். அவரின் ஆர்வம் நிறைந்த சேவையை இழந்தோம். எனினும் வாழ்வு நலம்பெற மேற்பதவிக்குப் பயிற்சி பெறச் செல்வதனால் மகிழ்ச்சியுடன் சேவைநலம் பாராட்டி விழா எடுத்தோம். வைகாசி மாதம் வரையும் உப ஆசிரியையின் சேவையின்றிச் செயலாற்றினோம். வைகாசி மாதத்தில் செல்வி L. இராசரத்தினம் எமது உப குருளை ஆசிரியையாக வந்து சேர்ந்தார். அவரின் வரவைப் பாராட்டுகிறோம். அவரை அகமகிழ்ந்து வரவேற்கிறோம்.

கிழமைக்கு ஒரு முறை எமது குழுவின் கூட்டம் நடைபெறும். ஆவலோடும் ஆசையோடும் அந்த நன்னாளை எதிர்பார்த்து நிற்போம். நாம் ஒழுங்காகக் கற்பன கற்றுப் பல சோதனைகளிற் சித்தியெய்தி விருதுகள் பெற்றோம். சோதனைகளை நடாத்திய சபையினருக்கு எமது நன்றி உரித்தாகுக.

ஆரம்ப பாடசாலைப் பரிசளிப்பு விழாவின்போது “குழுவின் ஏணிப் படி களிலே” என்ற நிகழ்ச்சியை மேடையேற்றினோம். அது எல்லோராலும் நன்றெனப் பாராட்டப்பட்டமை மகிழ்ச்சிக்குரிய விடயமாகும். இந்தப் பரிசளிப்பின்

போது பரிசுகள் பெற்ற குருளைகளுக்கு எமது பாராட்டுகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம். எல்லாவற்றிலும் சிறப்புள்ளவராகக் குருளை தவச்செல்வம் தேர்ந் தெடுக்கப்பட்டுப் பரிசும் பெற்றார். வேலை வாரத்தின்போது அதிகளவு பணஞ் சேகரித்ததற்காகக் குருளை K. செல்வகுமார் கௌரவிக்கப்பட்டார்.

அக்டோபர் 3 ஆந் திகதி பழைய பூங்காவில் நடைபெற்ற குருளைகளின் வருடாந்த விழாவிற்கு நாமும் சென்றோம். அங்கு நடைபெற்ற இசை, நாடக, விளையாட்டுப் போட்டிகளிலும் மறு போட்டிகளிலும் பங்குபற்றிப் பல வெற்றிகள் பெற்றோம். எமது குழு மிகக் கூடிய புள்ளிகளைப் பெற்றதனால் 'குக் ஓநாய்க் கிரீட கம்பம்' மூன்றாவது முறையும் எமக்காயிற்று. தொடர்ந்தேர்ச்சியாக மூன்று ஆண்டுகள் இக்கம்பத்தை வெற்றிகொண்ட அருஞ்செயல் ஒப்பற்றதாகும். இவ்விழாவில் ஒரு குருளை பெற்றுக்கொள்ளக்கூடிய மிகவுயர்ந்த சின்னமான 'பாயும் ஓநாய்' பட்டிகளை எம்மிற் 19 குருளைகள் பெற்றுக்கொண்டனர். இவ் விழாவின் பிரதம விருந்தினராகக் கலந்துகொண்ட உதவி அரசாங்க அதிபர் திரு. J. M. சபாரத்தினம் இச்சின்னங்களை வழங்கினார்.

எமது முயற்சிகள் வெற்றிபெற உதவிபுரிந்தோர் பலர். சாரணர்களும் சாரண ஆசிரியர்களும் தம்மாலியன்றளவு உதவிபுரிந்துள்ளனர். விசேடமாக எமது கலையாசிரியர் திரு. S. சிவப்பிரகாசம் அவர்களின் உதவி குறிப்பிடப்பட வேண்டியது. எங்களுக்கு உதவி நல்கிய சகலருக்கும் நன்றி நவில்கிறோம்.

எங்கள் குருளை ஆசிரியை R. H. செல்வராசா; உப குருளை ஆசிரியை செல்வி N. P. இராசா, செல்வி L. இராசரத்தினம் ஆகியோருக்கு நாம் மிகவும் கடமைப்பட்டவர்கள். அவர்கள் தங்கள் சிரமங்களைப் பொருட்படுத்தாமற் சிறு குருளைகளாகிய எங்களுடன் தங்கள் அருமையான நேரத்தைக் கழித்தனர். தங்களாலியன்றளவு எமக்கு அறிவும் ஆற்றலும் மகிழ்ச்சியும் மனமுவந்து அளித் தனர். எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக எமது அதிபர் திரு. இ. சபாலிங்கம் அவர்களுக்கு எமது நன்றியைத் தெரிவிக்க வேண்டியவர்களாயிருக்கிறோம். அவர் குருளைகளின் எல்லா முயற்சிகளிலும் ஆர்வங்கொண்டு வேண்டியபோதெல்லாம் உதவியளித்து எமக்கு ஊக்கமளித்து வந்தமை எமது முன்னேற்றத்திற்கும் வெற்றிகளுக்கும் ஒரு முக்கிய காரணமாகும்.

R. தவச்செல்வம்

அறுவர் தலைவன்

வெண்படை

மெய்வருத்தம் பாரார் பசிநோக்கார் கண்துஞ்சார்
எவ்வெவர் தீமையும் மேற்கொள்ளார் — செல்வி
அருமையும் பாரார் அவமதிப்புங் கொள்ளார்
கருமமே கண்ணு யினார்.

— குமரகுருபர அடிகள்

நாவலர் பெருமான்

1. திருவளர் தெய்வத் தமிழ்வள நாடு
செய்த தவப்பயனே !
செந்தமிழ் மக்கள் புந்தியி னிக்குந்
தெள்ளமு தேதேனே !
வரமருள் சைவத் திருநெறி யுய்ய
வந்தருள் தேசிகனே !
வாடிய பழைய தமிழ்மொழி தழைய
மழைபொழி கலைமுகிலே !
பரமத திமிரக் குரைகடல் சுவறப்
பருகிடு தவமுனியே !
பரனருள் நீறும் சிவமொழி வீறும்
பரவிட அருள்கருவே !
அருவளர் மதுரத் தமிழுரை நடைசெய்
ஐயா அடிபோற்றி
ஆறு முகப்பெரு நாவலன் நாமத்
தரசே அடிபோற்றி.

2. வஞ்ச மனத்தர்க் கஞ்சா வுரனும்
மாரு மனநிலையும்
வைதிக சைவ நன்னெறி தழைய
வைத்திடு பேரன்பும்
செஞ்சொ லரங்கின் மஞ்சின் முழங்கிச்
சேரா ரருள்கூரச்
செப்பிடு மதுரச் சற்பிர சங்கத்
திப்பிய நாவலமும்
விஞ்ச மதிப்பும் நெஞ்சில் நினைக்கின்
வேறெவ ருக்குண்டோ !
மேலவ ருட்குந் தூய்மை யொழுக்கம்
மேவிய பாவலனே !
அஞ்ச வளர்த்துச் செஞ்சொல் வளர்த்த
ஐயா அடிபோற்றி
ஆறு முகப்பெரு நாவலன் நாமத்
தரசே அடிபோற்றி.

— நவாலியூர் சோமசுந்தரப் புலவர். .

யாழ். மத்திய கல்லூரிக் கட்டட நிதி

ஒரு விண்ணப்பம்

அன்புடையீர்,

எங்கள் கல்லூரியில் இப்பொழுது சுமார் 1900 மாணவர்கள் கல்வி பயிலு கின்றார்கள். இவர்களுக்குத் தகுந்த இடவசதி இல்லாமையினால் விருந்தையிலும் கூடங்களிலும் வகுப்புக்கள் வைக்கவேண்டி இருக்கிறது.

எல்லா வகுப்புக்களுக்கும் வேண்டிய இடவசதியை ஏற்படுத்துவதற்காக மூன்று மாடிக் கட்டடமொன்று அமைக்கப்படுவதை நீங்கள் அறிவீர்கள். இதைக் கட்டி முடிக்க இரண்டரை இலட்சம் ரூபாய் தேவையாகிறது.

எமது கல்லூரி ஆசிரியர் சங்கம் ரூபா 30,000/- சேர்த்துத் தந்துதவி யுள்ளது. அரசாங்கத்திடமிருந்து ரூபா 20,000/- மான்யமாகக் கிடைத்திருக் கிறது. மேலும் ஓர் இலட்சம் ரூபா சேர்த்துவிட்டோம். மேற்படி கட்டடத் தைத் திட்டமிட்டபடி பூர்த்தியாக்க இன்னும் ஓர் இலட்சம் ரூபா திரட்டியாக வேண்டும்.

ஆகவே, இத்தொகையைச் சேர்ப்பதற்கு உங்கள் உதவி அவசியமாகிறது. பெற்றோர், பாதுகாவலர், பழைய மாணவர், நண்பர், அனுதாபிகள் ஆகிய நீங்கள் இந்நிதிக்கு மனமுவந்து கொடுத்து உதவுமாறு பணிவாய்க் கேட்கின்றோம்.

எமது பிற்சந்ததிகளாகிய எங்கள் பிள்ளைகள் சிறந்த பண்புடைய மனிதர் களாக விளங்குவதற்குப் பயிற்சி அளிக்கும் நிலையங்களே நம் கல்லூரிகள். இக் கலைக் கோயில்களில் ஒன்றாகிய யாழ். மத்திய கல்லூரியை நாமும் நீங்களும் சேர்ந்து எங்கள் குழந்தைகளுக்குச் சகல நவீன முறைக் கல்வி வசதிகள் அளிப் பதற்கு நீங்கள் ஆவலுடன் முன்வந்து, எமது பணியில் பங்கு கொண்டு வேண் டிய நிதியைத் தாராளமாகத் தந்து உதவுமாறு மிகவும் தாழ்மையாய் வேண்டு கின்றோம்.

“யாழ்ப்பாணம் மத்திய கல்லூரிக் கட்டடநிதி” எனப் பெயரிட்டு யாழ்ப் பாண இலங்கை வங்கியில் இந்த நிதிக்கென A/C 10082 இலக்கக் கணக்கை அமைத்துள்ளோம்.

உங்கள் நன்கொடைகளை நேரடியாக ‘அதிபர், யாழ். மத்திய கல்லூரிக் கட்டட நிதி, யாழ். மத்திய கல்லூரி, யாழ்ப்பாணம்’ என்ற விலாசத்துக்கு அனுப்பிவைக்கவும்.

இங்ஙனம்

க. மாணிக்கவாசகர்
செயலாளர்,
பெற்றோர் ஆசிரியர் சங்கம்.

இ. சபாஸிங்கம்
அதிபர்

கல்லூரிக் கட்டட நிதிக்கு நன்கொடை கொடுத்து உதவியவர்களின் விவரம்

	ரூ. ச.
1. திரு. எ. மகாதேவா — 18, ஆஸ்பத்திரி வீதி, யாழ்ப்பாணம்	400-00
2. திரு. கே. சபாரத்தினம் — உரும்பிராய் வடக்கு, உரும்பிராய்	200-00
3. டாக்டர் கே. கனகரத்தினம் — நிர். 1, மணல்தறை ஒழுங்கை, கந்தர்மடம், யாழ்ப்பாணம்	100-00
4. திரு. பி. என். நடராசா — 10, இந்து மகளிர் கல்லூரி ஒழுங்கை, பலாலி வீதி, யாழ்ப்பாணம்	100-00
5. திரு. எஸ். எ. மாணிக்கவாசகர் — இலங்கை வங்கி, குருநாக்கல்	100-00
6. திரு. எ. ஏரம்பு — 131/1, அம்பலவாணர் வீதி, யாழ்ப்பாணம்	100-00
7. திரு. எ. ஆர். சிவகுருநாதன் — 102, அம்பலவாணர் வீதி, யாழ்ப்பாணம்	100-00
8. திரு. கே. ரி. மகேசன் — லண்டன், C/o டாக்டர் எஸ். ஏ. வேற்றிவேலு இராசாவின் தோட்டம், யாழ்ப்பாணம்	100-00
9. திரு. எஸ். கனகரத்தினம் — 28, 1-ம் குறுக்குத் தெரு, யாழ்ப்பாணம்	100-00
10. திரு. கே. தனபாலசிங்கம் — 111/4, கடற்கரை வீதி, யாழ்ப்பாணம்	100-00
11. திரு. வி. சின்னத்துரை — அறுகம்புலம், காரைநகர்	80-00
12. ஒரு நண்பர்	50-00
13. திரு. எ. அழகக்கோன் — 100, அரசன் வீதி, மாத்தளை	50-00
14. டாக்டர் ஜி. சின்னத்தம்பி — மருத்துவமனை, குருக்கள் மடம்	50-00
15. திரு. எம். கனகரத்தினம் — பொத்துவில்	50-00
16. திரு. வி. விக்னேஸ்வரன் — இலங்கை வங்கி, பாணந்துறை	50-00
17. திரு. எஸ். தம்பாபிள்ளை — திரு. கே. நடராசா மேற்பார்த்து இரத்தின விலாஸ், சங்காளை	50-00
18. திரு. பி. இராசலிங்கம் — 34, சிவப்பிரகாசம் வீதி, யாழ்ப்பாணம்	50-00
19. திரு. பி. தர்மா வரதர் — கைதடி வடக்கு, கைதடி	50-00
20. திரு. ஏ. டி. செல்லத்துரை — 16, 2-ம் குறுக்குத் தெரு, யாழ்ப்பாணம்	50-00
21. திருமதி பி. தம்பாபிள்ளை — தொல்புரம் மேற்கு, சுளிபுரம்	40-00
22. திரு. எ. எம். தில்லைநாதன் — தங்கோடை, காரைநகர்	40-00
23. திரு. கே. எச். சுல்தான் — நிலுபா லொட்ஜ், சோனக தெரு, மன்னார்	40-00
24. திரு. வி. இருளப்பன் — கல்பவத்தை தோட்டம், தெமோதரை	40-00
25. திரு. எஸ். நல்லதம்பி — பெரிய மணல், காரைநகர்	40-00
26. திரு. சி. கந்தையா — வட்டார வித்தியாதிகாரி, முல்லைத்தீவு	40-00
27. திரு. என். சூசைப்பிள்ளை — நெடியகாடு, வல்வெட்டித்துறை	40-00
28. திரு. ரி. பேரம்பலம் — செந்தில் நிவாசா, கரம்பன், ஊர்காவற்றுறை	40-00
29. திரு. என். தம்பிராசா — 333, பிரதான வீதி, டிக்கோயா	40-00

30.	திரு. கே. நவரத்தினம் — நிலிபந்தனை, காரைநகர்	40-00
31.	திரு. ஒ. எல். கமீது — நிர். 5, இலவத்தை, கம்பளை	40-00
32.	திருமதி எஸ். கதிரவேலு — நிர். 100, புதுச் செட்டித் தெரு, கொழும்பு	40-00
33.	திருமதி எ. வி. தம்பிராசா — தங்கோடை, காரைநகர்	40-00
34.	திரு. கே. முருகேசபிள்ளை — தலைமையாசிரியர், பழகாமம், பெரிய போறைதீவு	40-00
35.	திரு. எம். ஈ. நவரத்தினம் — 116, வாடிவீடு வீதி, கல்முனை	40-00
36.	திரு. யு. பிச்சைத்தம்பி — சபியா மகால், முற்றவெளித் தெரு, மன்னார்	40-00
37.	திரு. கே. கந்தையா — செம்புகட்டியா, மாதம்பை	40-00
38.	திரு. எ. முத்துராசா — 40, ஆஸ்பத்திரி வீதி, யாழ்ப்பாணம்	27-00
39.	திரு. எ. இராசசிங்கம் — முல்லைத்தீவு	25-00
40.	திரு. சி. கே. இலங்கராசா — கடற்கரை வீதி, சிலாபம்	25-00
41.	திரு. வி. மதியாபரணம் — இராமலிங்கம் வீதி, திருநெல்வேலி, யாழ்ப்பாணம்	25-00
42.	திரு. சி. செல்வப்பிரகாசம் — ஆஸ்பத்திரி, கிளிநொச்சி	25-00
43.	திரு. கே. திருநாவுக்கரசு — 127, ஸ்ரான்லி வீதி, யாழ்ப்பாணம்	25-00
44.	திரு. வி. இராசரத்தினம் — தபால் பெட்டி இல. 503, கொழும்பு	25-00
45.	திரு. வி. காதர் — 32, 2-ம் குறுக்குத் தெரு, யாழ்ப்பாணம்	25-00
46.	திரு. எஸ். சிவஞானம் — 53, பிரதான வீதி, யாழ்ப்பாணம்	25-00
47.	திரு. எஸ். ஆர். குமாரசுவாமி, பலாலி வீதி, யாழ்ப்பாணம்	25-00
48.	மதுபரிபாலன இலாகா — யாழ்ப்பாணம்	25-00
49.	திரு. எ. எஸ். எஸ். கனகசபாபதி — கல்லூரி வீதி, கோண்டாவில் மேற்கு, கோண்டாவில்	20-00
50.	திரு. பி. கந்தையா — தேவி மகால், கோப்பாய்	20-00
51.	செல்வி என். கே. கனகசபாபதி — அம்பலவாணர் வீதி, யாழ்ப்பாணம்	20-00
52.	திரு. வி. இராசையா — உரும்பிராய் தெற்கு, உரும்பிராய்	10-00
53.	திரு. எஸ். கந்தையா — உரும்பிராய் தெற்கு, உரும்பிராய்	10-00
54.	திரு. சி. முருகரத்தினம் — 109, பலாலி வீதி, யாழ்ப்பாணம்	10-00
55.	திரு. சி. வயிரமுத்து — அச்செழு, நீர்வேலி	10-00
56.	திரு. எம். துரைசிங்கம் — 39/17, மின்சார வீதி, யாழ்ப்பாணம்	10-00
57.	திருமதி பி. கிறிஸ்லோகஸ் — ஆனைக்கோட்டை	5-00

ஓளவை குறள்

1. ஓசை பரிசம் உருவம் சுவை நாற்றம்
ஆசைப் படுத்தும் அளறு.

சத்தம், பரிசம், ரூபம், ரசம், கந்தம் ஆகிய புலன்கள் ஐந்தும் ஆசையை உண்டாக்குகின்ற சேராகும்.

2. உடம்பினைப் பெற்ற பயனாவ தெல்லாம்
உடம்பினில் உத்தமனைக் காண்.

சரீரத்தைப் பெற்ற பிரயோஜனமாவது சரீரத்தினுள்ளே விளங்கும் கடவுளைத் தரிசிப்பதற்கேயாம்.

3. மாசற்ற கொள்கை மனத்தில் அடைந்தக்கால்
ஈசனைக் காட்டும் உடம்பு.

குற்றமற்ற குணமானது மனத்தில் உண்டானால் சரீரமானது இறைவனை உணர்விக்கும்.

4. தூண்டுஞ் சுடரைத் துளங்காமல் தான்நோக்கில்
வேண்டுங் குறை முடிக்கலாம்.

தூண்டப்படுகின்ற ஞானச்சுடரை அசையாமல் நோக்கினால் மனத்தில் எழுகின்ற குறைகளை முடிக்கலாம்.

5. உள்ளமே பீடம் உணர்வே சிவலிங்கம்
தெள்ளியார் அர்ச்சிக்கும் ஆறு.

ஆராய்ந்து தெளிந்த யோகிகள் மனமே பீடமாகவும் உணர்ச்சியே சிவலிங்கமாகவும் அர்ச்சனை செய்வர்.

6. பல்லாழி காலம் பயின்றறனை அர்ச்சித்து
நல்லுணர்வு பெற்ற நலம்.

பல ஊழிக்காலமாக இறைவனை வழிபாடு செய்து பெற்ற பயன் மெய்ப்பொருளை உணர்வதாகிய நல்லுர்ணவேயாம்.

7. அறம் பாவமாயும் அறிவுதனைக் கண்டால்
பிறந்துழல வேண்டா பெயர்ந்து.

தருமத்தையும், அதர்மத்தையும் ஆராய்ந்து அறியக்கூடிய நல்லுணர்வை ஒருவன் பெற்றுவிட்டால் பின்பு பிறந்துழல வேண்டியதில்லை.

8. எல்லாப் பொருளும் முடிக்கலாம் ஈசன்தன்
தொல்லையருள் பெற்றக் கால்.

இறைவனுடைய திருவருளைப் பெற்றுவிட்டால் எல்லாப் பொருளையும் நிறைவேற்றலாம்.

PRAYER.

1. We build our school on Thee, O Lord,
To Thee we bring our common need:
The loving heart, the helpful word,
The tender thought, the kindly deed:
 With these, we pray,
 Thy Spirit may
Enrich and bless our school alway.
2. We work together in Thy sight
We live together in Thy love;
Guide Thou our faltering steps aright,
And lift our thoughts to heaven above:
 Dear Lord, we pray,
 Thy Spirit may
Be present in our school alway.
3. Hold thou each hand, to keep it just;
Touch Thou our lips, and make them pure;
If Thou art with us, Lord, we must
Be faithful friends and comrades sure:
 Dear Lord, we pray,
 Thy Spirit may
Be present in our school alway.
4. We change; but Thou art still the same —
The same good Master, teacher, friend.
We change; but, Lord, we bear Thy name,
To journey with it to the end:
 And so we pray,
 Thy Spirit may
Be present in our school alway.

Sebastian William Meyer

COLLEGE SONG

1

Wet the ground and wind opposing
Just ten minutes yet to play;
Play up, Central! No reposing
On the gains of yesterday.
Now's the time for combined action;
Pass the ball from man to man;
Never selfish play nor faction,
Proved worthwhile since sport began.

Chorus :

Central! Rally for the school then,
Take the field with one accord;
Keep your courage cool and clean then,
Central's flag must ne'er be lowered.

2

On the field of life when striving,
Keep your honour true and bright.
Play up, Central! Ever thriving
On the fruits of grace and light;
For your comrades of the old days,
Scattered far though they may be;
For your school and for her true praise,
Live in service glad and free.

Composed by Rev. P. T. Cash

The noble end of Education

The word "Education" has a very wide connotation. It does not simply mean gaining knowledge or obtaining a University degree or getting a professional qualification. It really means moulding the character and personality of an individual to the highest conception of what a human being can be. A learned, tolerant, understanding, wellread individual; patient, forbearing and forgiving who is disciplined and expresses the highest qualities of man may well be called educated. A nation thrives when its people are educated and one of the chief ingredients of education is discipline. A disciplined people produce a disciplined nation. So where can discipline be taught and learnt? The home is the cradle of discipline and next to it comes the school. A disciplined home begets disciplined children and likewise good discipline in a school produces disciplined pupils. Children are raw material in the hands of parents and teachers and it is for us parents and teachers to train and discipline them and thereby build a disciplined nation. Children must first be taught to learn to obey -- not blind obedience but a trusting obedience which believes that what is said and done is for the child's good. Children are not automatons -- they are budding individual personalities and it is the sacred duty of the parent and the teacher to direct, guide and bring out the latent good qualities that lie dormant and need awakening. Once a child is aware of his potential goodness and greatness he tends to slant in that direction attracting to himself like a magnet all the possible good qualities that nature has endowed man with and emerge a responsible disciplined individual. How often have we parents and teachers without being aware, crushed the budding individuality and personality of a child, wounded his feelings and made him feel inferior and small thereby causing him to lose confidence in himself. A child is very sensitive and thrives on love, praise and appreciation. Unhealthy, unwarranted criticism, harsh words and a lack of trust in a child, deviates his personality, twists or destroys his manliness and produces an undisciplined, unsatisfied human being who rebels against authority, law and order. There is abundant goodness in every child and it is for us adults to recognise that goodness and encourage the child to build on it causing him to acquire higher moral qualities and become a useful, disciplined, successful and satisfied member of society, upholding the ideals of peace, liberty and the dignity and equality of all men.

Editor

Editorial Notes

WEDDING BELLS

Our congratulations and best wishes to the following member of the staff on their marriage.

Mr. V. Sathiamoorthy	to	Miss Selvarajeswary Veluppillai
Mr. V. Rasalingam	to	Miss Sushila Supramaniam
Miss P. Ponnudurai	to	Mr. S. Sabaratnam
Mr. A. Kulendran	to	Miss Gnana Sivasubramaniam
Mr. S. Anthonypillai	to	Miss Angela Singarayar

OLD BOYS

Our congratulations to Rev. Dr. D. T. Niles, old boy, teacher, and Ex-Principal, Jaffna Central College, on the unique distinction of being elected a President of the World Council of Churches. Dr. H. W. Thambiah, Appeal Court Judge. Sierra Leone.

We record with regret the death of the following old boys: Sir Waithialingam Duraisamy, Ex-Speaker, State Council, Dr. A. V. Jeevanayagam, Medical Officer, Point Pedro, Mr. P. Subramanian, Retired Divisional Superintendent, Post Offices, Justice P. Sriskandarah, Retired Puisne Judge.

STAFF 1966 — 1968

During this period there was an exodus of members of the staff. Mr. K. K. Natarajan and Mr. J. S. Storer retired from active service. We wish them a long and happy retired life. Mr. K. Janaka too retired and left for Peking. The others who left us were Miss M. P. Rajah and Mrs. E. K. Jacob to join Palaly Training College. Mr. E. B. Sababathypillai, now lecturer Palaly Training College. Mr. J. S. Ariaratnam appointed Grade I. Principal, Mr. W. B. Allagakone has joined the Junior University, Mr. K. Sankara Iyer who is now in the Translation Branch of the Education Department, Mr. N. Kirupakaran, Ministry of Sports and Mr. M. A. Farook and Mr. N. Balasingham to join Palaly Training College. We wish them the best.

The following left us and joined other Colleges: Messrs S. Saravanapavan, S. F. Alphonsus, T. Namasivayogam, K. Satchianandan, Mrs. S. Satcunasingam, S. Nadarajah, Mrs. M. P. R. Arumainathan, S. Sockanathapillai, A. Sivaveerasingham, Mrs. I. Thuraisamy, S. Francis and V. S. Suntharasingham now appointed Headmaster. Our best wishes go with them.

We welcome back Mr. M. Paramanandan and Mr. A. Kulendran after obtaining the Diploma in Education of the Ceylon University, Mr. V. Vigneswaran, who left us for sometime to join the Text Book Committee, Mr. M. M. Yoosuf and Mr. S. R. Kumarasen.

We are happy to have the following join the Staff: Messrs. S. Rajanayakam, V. Sathiamoorthy, C. Kesavarajan, S. Venkadesa Sarma, A. Ramalingam, V. K. Balasubramaniam, C. Jeganathan, P. K. Balasingham, S. Anthonypillai, C. O. V. K. Muthaliar (part time), K. Thambimuttu, Miss L. Rajaratnam (part time), Mrs. Singaravel, M. Victor and Miss S. S. Chellathamby. We wish them the best at Central.

We deeply regret to record the untimely death of Priscilla Selvanayaki Karunakaran, a member of our staff. Our deepest sympathies to the bereaved family. We also extend our sympathies to the family of Parimalam Moses, a retired teacher of our staff. We heard the sad news of the passing away of the Rev. Donald Barlow who was one time Chaplain of the College. May their souls rest in peace.

BUILDINGS

Two new classrooms were put up in 1968 to house the Tamil typewriting and shorthand classes. New typewriters were given by the department and classes are in full swing.

The three storey building project is going on and we appeal to all parents, old boys and well wishers, for their mite which will make a mighty sum to complete the project.

“Central Flag shall never be lowered.”

Extracts from the Principal's prize day report. (1967)

*Mr. Satchithananda, Mrs. Satchithananda,
Ladies and Gentlemen.*

May I offer you all a hearty welcome to our Prize Giving. Your kind response to our invitation in such numbers has always given us encouragement and it is an index to the interest that you have always showed in us. We offer a special word of welcome to you and Mrs. Satchithananda.

Mr. Satchithananda, you hail from an old family which was not only affluent in business but respected for its munificence and charity to all those connected with them. The names of your great grand father Vaithianathar Sinnathamby and grand father Sivagurunathan were household words in your home area at Kantharmadam. Your father Mr. Kumarasamy was one of the distinguished old boys of this college and a teacher during the Wilkes-Romaine Cooke era. He was one of the pupils of Romaine Cooke, Vice-Principal and Chemistry master of this College, and in those times your respected father made a generous donation which went a great way towards the building of the original Science Laboratory of this college. We are proud that you had your earlier education at this college. You are remembered from your school days as one endowed with all the noble qualities of your family — meek, mild, unassuming and generous. Jaffna is proud that you have built up a top ranking accountancy establishment not second to anyone of the British founded counterparts. We were specially anxious to invite you, Sir, as you are one of the shining lights among the Ceylonese for our youth to emulate.

Mrs. Satchithananda, we welcome you not merely as the wife of our distinguished guest and daughter of a revered educationist — under whom I had the privilege to study — and a national leader held in high esteem but we welcome you also as

one who has made a significant contribution towards the fine arts and Hindu culture. We thank you for having graciously consented to be present here and give away the prizes.

Re-organisation

In our last report, I mentioned that we were anxiously looking forward for a new scheme in our education. In the proposals for re-organisation of schools the 8th Grade has been now added on to the Secondary school. We welcome this inclusion as this will help the teachers to assist the students in the choice of the course of studies at the end of the 8th standard.

The separation of the school into the Junior and Senior though welcome, there is a lurking fear in the minds of those concerned with education whether the necessary equipment and staff provided to the 6th and the 7th standard of the elementary schools will be adequate and equal to those prevailing in the Colleges. Our school has been allowed classes from Grade 1 to Grade 12. Thus it becomes a comprehensive school with provision for both elementary and secondary education.

The re-organisation or the new organisation has been delayed too long and I hope the new education bill will soon see its light and many of the immediate problems be found a solution.

Demand for Science Education

Demand for science education continues to increase in the schools and we are no exception. It is not always possible to satisfy the wish of the parents by providing science education for all, as the number of places available are limited. We could give them places in the science streams depending largely on the ability, aptitude and achievements of the students.

Transfers

Though Jaffna possesses a good number of large schools preparing and presenting students for Advanced Level classes we must admit that Grade 1 secondary schools have still a long way to go in regard to laboratories, libraries, equipment and quality of

staffing as compared to schools in some of the progressive countries in the World. It is by dint of experience the graduate teachers of our Advanced Level classes have achieved a certain amount of success. It is therefore no wonder the parents and educators are profoundly disturbed by the recently mooted transfers of some of the senior and experienced teachers of the Advanced Level classes. In a unified teaching service, transfers may be inevitable but parents and educators should not be blamed for insisting that any scheme of transfer should take into consideration the paramount fact, that the interest of the pupil is not impaired by a transfer scheme. The heads of schools should be closely associated with the administrative machinery that plans 'the moving in' or 'the moving out' of the teachers at least in the higher classes and of special subjects.

Ourselves

We are working with difficulty as far as adequate space is concerned. In 1966, as many as 379 students were admitted to the school. Number of students are distributed as follows:

Lower School: 535; Middle School: 520;
Upper School: 871; — [O. L. Classes: 593;
A. L. Classes: 278.]

Building

In the course of last year, we laid the foundation for a three storey building with the money that had been collected by the staff to put up a building in commemoration of the services rendered to the school by Mr. A. E. Thamber. Due to certain difficulties in procuring the necessary building materials there was a delay in the building operations. A steady progress is now maintained but we would be requiring a little over Rs. 60,000/- to complete this two lakh project. I should take this opportunity to thank the M. P. for Jaffna, Mr. G. G. Ponnampalam, Q. C., who had been good enough to get a Rs. 20,000/- voted from the government funds for this building. I am sure the old boys, parents and well-wishers will rally round the school to find the balance of Rs. 60,000/- to complete this block. May I take this

opportunity to appeal to all of you here and other old boys and parents to contribute towards the building when we start launching a collection campaign.

Scouts

Mr. V. K. Esurupatham, Mr. K. Somasundaram, Mr. S. Francis and Mr. A. Balasingham, have taken a keen interest in the promotion of Scouting and we have won the third place in the recent Annual Camp conducted by the Scouts Association. Two other camps were organised, one at the school and the other at Mankumpan.

Cubs

We are proud to record that our school has won the first place for the last three years in succession in the cub competition of the Jaffna District. This is due to the untiring efforts and service rendered by Mrs. R. H. Selvarajah ably assisted by Miss N. P. Rajah till she left us at the beginning of the year. This year she has been assisted by Miss L. Rajaratnam. We very much appreciate the hard work put in by Mrs. Selvarajah.

Religious and Cultural Activities

The Religious activities are supervised by a committee of teachers of which Saiva Pulavar V. S. Sundarasingam is the staff secretary and Mr. K. Somasundaram is the President. Last year, we presented 577 students for the religious examination conducted by the Vivekananda Society, Colombo. To all those who passed the examination certificates were distributed at a special function at which Mudalyar Sinnathamby honoured us by his presence and distributed the certificates. The Hindu Students' Society continues to function efficiently organising the Guru Poojas, Navarathiri and the Thirukeetheswaram Festivals.

The S. C. M. with Mr. V. V. Rajaratnam as staff secretary and a committee of teachers conduct the religious activities. We celebrated the Annual Carol Service and Rev. Donald Barlow conducted the prayers. We are grateful to him for the assistance given to us in matters regarding Christian Education. The Roman

Catholic children under the guidance of Mr. S. Edward have their own prayers conducted by some of their Priests. We are grateful to them for coming to our school and helping the children. The Islamic children are assisted in their prayers by Mr. M. M. Yoosuf and Mr. M. A. Farook.

The various societies conduct their activities with interest and keenness. The H. S. S. Union conducted a debate with Vembadi Girls' High School and Mahajana College and they had the fortune of having Mr. T. A. Bell from the British Council and Miss Jill Robins and Miss Constance Simith from the M. R. A. as guest speakers.

Master S. M. Abraham represented our school in the Inter-School debate on the U. N Day last year and was applauded very much for his able debating qualities. The H. S. S. Union celebrated their annual dinner with Mrs. R. R. Navaratnam, Director of Education as Chief Guest.

Conclusion

Before I finish this report, I wish to express my grateful thanks to the Vice-Principal, members of the tutorial, clerical and minor staff for their whole hearted co-operation and loyalty which they have extended to me, and I must particularly thank all those members of the teaching staff who have shouldered special tasks in the administration of the school. We are also thankful to the Director of Education, Northern Region, to the Chief Education Officer, to the Circuit Education Officer and other officials of the Department for their help and guidance.

To all parents, old boys and well-wishers who have responded to our invitation we render our grateful thanks. My sincere thanks to Mr N. Rajanayagam, the secretary of the O. B. A., who has kindly consented to propose the vote of thanks, to the donors of prizes who have given us freely. In conclusion, we express our heartfelt thanks to you, Sir and to Mrs. Satchithananda for having readily accepted our invitation to be with us today despite your heavy engagements.

A Plea for Manual Education in Schools

The introduction of manual education within the curriculum of the school today had been viewed with grumblings from some section of the parents whilst some parents, a few, had hope to give their children that very type of education that will fit them into society as soon as they leave school. However much our Government may try to help the children and the public to understand 'dignity of labour' there is still a feeling that this type of education is only for those who are less intelligent; as this idea has gained ground, this feeling has taken a big hold on the children that they long to get rid of this subject as soon as they get a time table with alternate subjects. In the interest of this type of education it would be best to have practical subjects like home science, agriculture, woodcraft, handicrafts without alternate subjects.

It is really a pity that despite the impetus given to science and industry after World War II and the desire to have qualified workers, practical education is regarded as something suitable only for people of lower mettle or of a lower social plane. All this because of past prejudice which goes to regard any form of manual labour as below one's dignity. If only parents and guardians pause for a while to ponder over the educational values of practical education then only will they realise that the skills acquired in practical training and handicrafts are common to a large range of occupations. The boy who had a course of woodwork closely allied with technical drawing is far better equipped to become an architect, an engineer, a motor machanic, a draughtsman or an electrician than if he had only followed academic subjects.

Despite this fact there is still a misconception about the total aim of handicrafts teaching and the reluctance on the part of parents in encouraging their children to study crafts. This reluctance is due to the social status given to craftsman in Ceylon but on the other hand the purpose of teaching crafts is to develop a personality balanced in manual and intellectual development. It

also enables a child to plan, think and put his planned thoughts into action which produce objects in reality.

Besides helping in the acquiring of skills, it is said by psychologists that handicrafts train the proper co-ordination of the brain and the hand; inadequate use of the hand will result in the lack of co-ordination in the use of both the hand and the brain. It is this co-ordination of the brain and the muscles of the hand that results in purposeful action which in turn develops and strengthens the "will". We in Ceylon soar into ideal heights and live in a philosophic world but we lag behind a great deal in the execution of our thoughts. This state of affairs could be overcome by manual training that affords the necessary strength of mind to overcome this weakness. Practical subjects like woodwork, metalwork, claywork if taught with care and planning will help pupils in the study and better understanding of academic subjects like physics, botany, mathematics etc.

In short teaching of crafts fosters the facets of character-building, spirit of co-operation, self reliance, desire for high standards, perseverance and the liking for fine things of life. It is perhaps with these in view that Ruskin has said, "Let the youth learn to take a straight shaving off a plank or draw a fine curve without flaw or lay a brick level in its mortar and then he would have learned a multitude of other matters which no lips could ever teach them".

M. Jeyaratnam
(Staff)

When Plato prophesied that there would be no good Government in the world until philosophers became kings, he meant that human perfection was a sort of marriage between high thought and just action.

“D. T.” The Ceylon Man in World Christian Movements.

Daniel Thambyrajah Niles, popularly known as D. T. in Europe and America, hails from a family being the fourth generation of a family, with a passion and devotion for Christ and Christianity. Men with passion and devotion to a cause have changed the destinies of their country and sometimes of the world. D. T. is one such man. For D. T. Christianity is not merely a living faith but also a virile and dynamic movement that energises human personality and enriches human society. For him, Christianity is not an individualistic religious cult, but a man-making force and a nation-building power. It is not anything static but a movement constantly changing, a dynamic movement that needs re-shaping and re-stating in the context of contemporary events and contemporary thought forms. D. T. has been one of the few men of destiny in this movement who have sought to interpret the life and message of Christ and of the Bible as a perennial inspiration and guide for humanity and human society down the ages and in the panorama of a changing world and changing human society. In this short monograph it is sought to state in brief the role of D. T. in the Christian activities, in the re-statement of the theological dogma and in the re-orientation movement that dominated the world's stage during the past four decades.

Working on his admiration for his grandfather, The Rev. D. P. Niles — preacher, scholar and composer, two missionary Principals, Rev. Harold Bullough and Rev. P. T. Cash, fired in him a burning passion for the ordained Christian ministry. During a short-lived career at the University College, Colombo, he was deeply influenced by the trio of personalities, Dr. Stanley Jones, G. A. Studdert and G. K. Chesterton. The visit of Stephen Neil, who, “clarified the nature of Christian vocation in general and the call to the Christian ministry in particular,” affirmed his decision. He gave up university studies and after a short spell of teaching at Jaffna Central and leading Student-Christian activities, he joined the Bangalore Theological

College in 1929. The confrontation with Principal, Rev. W. H. Thorpe, Emeritus Principal, Dr. L. P. Larson, the saintly scholar and the visitors to the college, Dr. Lindsay, Master of Balliol and Bishop Gore provided the thought moulding and faith reinforcing influences of the time.

As a young thinker, student - worker and youth leader, Niles found a fertile field in the Student Christian Movement of India, Burma and Ceylon. In 1924 while a senior student at Jaffna Central, he attended the first Quadrennial Conference held at Madras. He met Rev. Russel Maltby, Rev. C. F. Andrews and Bishop Pakenham Walsh. The writings of the first two and the contact with Bishop Pakenham were among the beneficent influences of the time. The addresses of Rev. F. A. Cockin and Dr. Josef Hromadka of Czechoslovakia made a deep impression on young Niles at the second conference in Madras in 1928. He had the unique honour of being the first student speaker at the third conference held in Allahabad in 1933. His address, "Go and Tell," was a stirring call to the youth. Dr. Visser't Hooft whom he met made Niles realise the basic truth, "The initiative of God." "It was not we who laid hold on Christ but that, He laid hold on us," was the quintessence of the addresses of Rev. E. C. Dewick and Rev. Ralla Ram. He was appointed Ceylon Secretary of the S. C. M. of India, Burma and Ceylon, and on his return to Jaffna Central, he also organised the Inter Collegiate Christian Fellowship of the S. C. M. of I. B. C.

The first meeting of the World Student Christian Federation held in 1935 at Sofia, Bulgaria, finds Niles on the world stage. A new vista of thought was open to him by the striking address of Col. Francis P. Miller on, "On Christian togetherness." He then went to Basle, Switzerland and addressed a conference on missions organised by the W. S. C. F. He stayed in the home of Dr. A. Koechlin and enjoyed the graciousness and intellectual treat this home afforded. Here he also met Dr. J. H. Oldham, the great Christian statesman, whose conversations with Dr. A. Koechlin was the brushing of two minds of high calibre. Before leaving Europe, Niles worked for a short time at the head office of W. S. C. F. in Geneva preparing a memorandum on, "the overseas missions," of the

churches of the West. While in Geneva, he had confrontation with Dr. Karl Barth and Dr. Emil Brunner, two eminent theologians and Cannon Streeter.

On his return to Ceylon, he got married in 1935, was ordained in 1936, and appointed the District Evangelist. While in Jaffna he acknowledged enlightenment on the pastoral nature of the Christian ministry through Dr. Howard Thurman, the famous Negro preacher who was on a visit to Ceylon.

He presided in 1937 at the fourth Quadrennial conference of the S. C. M. of I. B. C. and his address, "Jesus our contemporary," was based on Col. Miller's address at Sofia in 1935. His 1938 publication, "Sir, We would see Jesus," was preparatory to the meeting of the International Missionary Council held at Tambaram, Madras, at which Niles shared the same platform with the famous Japanese leader Dr. Toyohiko Kagawa and delivered a stirring address on, "The Jesus we announce." As a follow up he accompanied a Tambaram team on a mission to the British Churches. Archbishop William Temple invited Niles to his home in York and gave young Niles an experience of his gracious personality and lavish kindness. Archbishop Temple also wrote the introduction to Niles's book, "Whose I am and Whom I serve." From England he moved to Geneva and held office as Evangelism Secretary of the Y. M. C. A.; he next addressed the Student Volunteer Movement Convention in Canada, and accompanied a team visiting six universities in U. S. A. During this period he was influenced greatly by the triangle of personalities, Sir William Temple, Dr. Karl Barth and John R. Mott; and he also wrote the book, "For To-day," published ten years later. He accompanied Dr. T. Z. Koo in a mission to the main cities and universities of India in the second half year of 1940 and arrived in Ceylon to take part in the fifth Quadrennial Conference of the S. C. M. of I. B. C. held at Kandy where he was the main speaker.

His appointment in 1941 as first secretary of the National Christian Council marks the beginning of his contribution to the ecumenical movement and the promotion of greater understanding not only between the denominations of the Christian churches but

also between the other religious groups in Ceylon and abroad. He organised the first interdenominational theological conference at which Roman Catholic theologians and even Hindu and Buddhist exponents of their religion took part. At this conference Kalai Pulavar K. Navaratnam read a paper on Saiva Sidhantha. Similar theological conferences were held for six years in succession. In 1944 he organised the first All Ceylon Christian Conference at Uduvil followed by similar conferences also held Quinquennially at Uduvil. He made a significant contribution to the church union movement of Ceylon. In 1947 he got the Faith and Order section of the church union scheme reviewed by distinguished theologians, Bishop Rawlinson and Dr. Hodgson (both Anglicans), Dr. Lofthouse (Methodist) and Dr. Payne (Baptist) and had it finally accepted by the negotiating committee.

Niles was a self-made scholar who conducted his Biblical and theological studies in the stride of his multifarious activities. While he was the secretary of the N. C. C. he published a study of the book of Revelations, "A graded syllabus for Scripture Teaching," and two books entitled, "The Economic basis of the church," and "Eternal Life Now." Later in 1951 he published a book, "That They may Have Life." During the period of 1950 — 53 he was the Director of The Bible Study Institute of the Y. M. C. A., Colombo and published two books, "Reading the Bible To-day" and "Living with the Gospel." Later he published a book, "In the Beginning," being three essays on the book of Genesis. This series of study also resulted in another book, "As seeing the Invisible". During the period following 1953 when Niles had accumulated a background volume of knowledge and experience of the problems of churches and organisations in the world, he was commissioned by the International Missionary Council and the World Council of Churches to write the book, published in 1962 under the title, "Upon the Earth." In 1965 publications, "Whereof we are witnesses," Niles gives a personal testimony. Dr. John Mackey, famous for his biblical expositions and Mlle. Suzanne de Deitrich, expert in using the scripture to interpret scriptures, received commendatory references in the book. He published in 1966 a book, "The message and its messengers," being lectures delivered at Gatlinburg conference of American Methodist Churches. At the request of the

Youth Research Centre of Minnesota, he published in 1967 a book for teen-agers on evangelism under the title, "That They May see."

Following the example of his grandfather, The Rev. D. P. Niles who translated the Wesleyan hymns into Tamil and was the chief editor of the Methodist hymn book, D. T. Niles prepared the E. A. C. C. hymnal, adapting Western hymns into Asian tunes. He did a magnificent task putting into, "rich verse a wide range of theological truth, capturing also in their expression that flavour of Biblical phrasing which is so characteristic of Asian Christian Hymnolgy." Later he collected forty-five tunes for which he supplied the words and published under the title, "Hymns." He showed his talents for composing Christian poems set to music. In this connection he received high commendation from Bishop E. C. Sobrepena and Vice-Chairman, Dr. D. G. Moses.

When D. T. Niles was invited to preach the sermon at the opening service of the inaugural assembly of the World Council of Churches held at Amsterdam in 1948, he was rocketed into a wider orbit of world Christian activity. John R. Mott delivered the inaugural address at the assembly. Niles was appointed chairman of the youth department, as he had a record of experience of ecumenical youth work. At this Amsterdam assembly he had the most enlightening confrontation with Dr. Karl Barth and Pierre Murry, the latter, "affectionately called his guru," who elucidated to him the "doctrine of predestination and the Christian view of damnation." During his pastoral work at Maradana, Colombo, 1950 - 53, he was also functioning as the Chairman of the Youth department of the W. C. C., in which capacity he visited and addressed youth assemblies in Australia and Newzealand in 1951. In the same year he attended the meeting of the Faith and Order Commission of the W. C. C. in Switzerland and another meeting of the same commission in the following year. In 1953 he was also appointed Executive Secretary of the Department of Evangelism of the W. C. C. As a preparatory to the second assembly held at Evanston, Niles was chosen as one of the thirty-five member commission of world renowned theologians to draw up a statement on, "the Meaning of the Christian Hope." Prof. C. H. Dodd of Cambridge and Prof. Calhoun of Yale who were on the commission made a pro-

found impression on Niles. At the Evanston assembly of the W. C. C. he delivered a significant address seeking to spell out the task of an evangelist.

During his tenure of office as executive secretary of the department of Evangelism of the W. C. C. which he held for seven years, he piloted the project of theological consultations under the chairmanship of Canon T. Wedel and finalised the report entitled "Theological Reflections on Evangelism." In 1953 he was also elected chairman of the World Student Christian Federation. In 1957 he was appointed General Secretary of the East Asia Christian Conference and the East Asia Secretary of the World Council of churches. He was chairman and main speaker at the third assembly of the W. S. C. F. held at Strassbury. He gathered a most wonderful experience as he roved round the capitals of Europe and America year after year presiding at the meetings of the W. S. C. F. till 1960.

During the ten year period he held office as secretary of the E. A. C. C., his prestige in the world forum rose to new heights. In 1962 he participated in the sesquicentennial celebrations of the Princeton Theological Seminary, U. S. A. and he was one of the speakers along with Karl Barth, Visser't Hooft and James Stewart. At the inaugural conference of The All Africa Churches held in Kampala, Uganda in 1963, he was not only a preacher but also in response to request he published the book, "We know in Part," in reply to Bishop Robinson's earlier publication, "Honest to God."

At the World Methodist Council held in 1966 in London, he moved the main resolution, embodying the structure of a World Committee on Missionary Affairs. This resolution was featured in the British and the American Methodist Reports as, "The Niles Plan." He attended the first meeting of the World Committee formed according to his plan at Manchester in 1967.

His reputation as a thinker, theologian and speaker, put his name on the international call list for memorial and commemoration lectures. He delivered the Bevan lectures at Adelaide in Australia in 1952 under the title, "Preaching the Gospel of Resurrection," and published in 1953. During a tour of South America, he delivered the Carnahan lectures at the Theological Faculty of Buenos

Aires, Argentina on the subject, "The Tools of the Kingdom," and published in Spanish later. At the Lyman Beecher lectures delivered at the Yale Divinity School in 1957, he spoke on, "The Preacher's Task and the Stone of Stumbling," — published in 1959. Also in 1957 and 1958 he delivered the Warrack lectures in Scotland under the title, "The Preacher's calling to be servant." A few years later in 1965, he delivered the Cunningham lectures at Austin College Texas and in the following year he delivered the Ayres lectures at Colgate Rochester Divinity School. At the Haskell lectures delivered at the Graduate School of Theology in Oberlin, Ohio, his theme was, "Who is this Jesus" — a reply to Bultman's teaching, "God is dead."

Despite wide travels and international activities, he was not missed in his home town. During the period 1954 — 62, he was Circuit Superintendant of St. Peter's Church, Jaffna; Principal, Jaffna Central College and Chairman of the North Ceylon District Synod. He is now Chairman of the All Ceylon Methodist Synod and one of the Presidents of the apex body — The World Council of Churches.

In recognition of his profound knowledge of the Bible and Christian theology, the Theological Seminary of the University of Chicago conferred on him in 1954, the degree of Doctor of Divinity and in 1955, the University of Budapest, Hungary, the degree of Doctor of Theology (both honoris causa) and later Serampore, the Doctor of Divinity. Dr. D. T. Niles as he is to-day known is one of a small group of profound thinkers and eminent leaders in the Christian world. He is a unique blend of a preacher, writer, scholar, theologian, organiser and administrator. He has been the live wire and leader behind the great Christian movements of the world in our time. He lives to fulfill his old School motto, "In Gloriam Dei Optimi Maximi."

A. E. T.

The Five Laws of Library Science

testing a library.

PADMASRI DR. S. R. RANGANATHAN.

(National Research Professor of Library Science, India.)

The Laws

Books are for use.

Every reader his book.

Every book its reader.

Save the time of the reader.

Library is a growing organism.

Every element in the organization of a library and every routine in the daily working of the library should be watched with vigilance. It should be continuously redesigned to increase conformity to the Laws of Library Science. These Laws have certain ways of testing the loyalty of a library to them.

Location

They examine the location of the library. Is it located in the community centre of the locality? Is it centrally situated? Then, the Laws of Library Science are satisfied. Is the library located in the outskirts of the locality? Then they protest. Thirty years ago, I was called by the Municipal Chairman of Dindigul for consultation about its proposed library. The lawyers of the locality were dominant there. The law court was outside the town. Their recreation club was also there. The lawyers wished to have the public library also near the court outside the town. But, the Laws of Library Science had to protest against this. For, the proposed site was beyond the reach of the majority of the residents of the town.

Building

The Laws of Library Science look at the library building and its fittings and furniture. Is it an old, ugly, dingy building? Do the chairs have hard wooden seats? Are they rickety or half broken? Then the Laws protest. On the other hand is the building smart and functional? Are the walls painted with a soothing colour? Is there an overall harmony of colour among the walls, the furniture, and the hangings? Are there flower-pots? Are the seats comfortable? Is there ample table-space for each reader? Is there ample light? Is there good ventilation? Is the floor sound proof? Then, the Laws of Library Science are satisfied.

Stack-room

They walk into the stack-room. They feel fulfilled if the gangways are wide, if the books are in open shelves, if the top most shelf of each book rack is within reach, if there are good guides for every tier, gangway, bay, and shelf-plank and if the readers walk alongside the shelves and handle them without any restriction.

Extension services

The Laws of Library Science walk into the library during hours of relaxation. They feel happy if reading circles are busy, if there are group-discussions, if there are cinema shows, if there are public lectures and story hours, and if there is activity everywhere as in a beehive. If books are taken out for service in prisons and hospitals, the Laws bless the library.

Library Hours

The Laws of Library Science ask about the library hours. Is the library closed on some days? Is it kept open only for a few hours in a day? Does the library authority direct it to be closed now and then in order to use the staff for other purposes or to use the reading room for a dinner party or to get it shut for other purposes? Then the Laws condemn the library. Is the library kept open for at least 14 hours each day? Then the Laws praise the library.

Guidance

Are the readers left to themselves without any help? Is there nobody in the staff to receive them and guide them? Then, the Laws curse the library authorities. On the other hand, is every reader welcomed with a genial smile? Is he taken to the catalogue and to the stack-room by a reference librarian? Is he helped in the choice of his books? Is he shown the latest books with enthusiasm? Then the Laws bless the library authorities and the library staff alike.

Librachine

The Laws of Library Science ride into the country-side. They visit villages and hamlets. They find books in active use among the rural folk—among the farmers, the shepherds, the masons, the weavers, the businessmen and the fishermen. Occasionally, they find a librachine plying along the highways and the village roads. They find a librachine pulled up in a village. The villagers throng into it. The travelling librarian gives them a talk, introduces books to them; they come out of the van with books in their arms; and the librarian shows them moving pictures. Thereafter men, women and children walk home in joy with new books.

Satisfaction

The Laws of Library Science now feel assured that the masses will be pulled up in no time and they will ever be in a high level of awareness and enlightenment.

Democracy is not an attempt at uniformity which is impossible but at an integrated variety. All men are not equal in their capacities but all men are equally necessary for society, and their contributions are of equal value.

An Appreciation

Priscilla Selvanayaki Karunakaran (nee Crossette)

Born : 11-11-21

Died : 23-2-68

"I am the resurrection and the life, he that believeth in me, though he were dead, yet shall he live."

A beloved teacher has been removed from our midst at an early age. Mrs. Karunakaran was with us for about five years, but during that period she had endeared herself both to the staff and students so much that her loss is being felt by all of us who came to know her.

There was an indefinable 'something' which drew us to her. One of her greatest virtues was her spirit of helpfulness, which she always displayed in a very unostentatious manner.

Her devotion to work in school was carried out with a sense of dedication that was praiseworthy. As God would have willed it, she was destined to teach small children, on whom she showered a motherly affection and care.

She threw herself whole - heartedly into all outside school activities. She was an ardent House Mistress and always strove to keep the Percival House Flag flying high. The senior students always sought her assistance which was readily given.

As a colleague, her friendship and advice were invaluable. We miss her genial presence in the staff room. She served the Lord faithfully and her religious fervour was evident in our Christian worship and in our preparations for our annual X'mas programme.

She was very devoted to her family, and she bestowed tender care on her children.

She bore up her illness with courage and fortitude;

She is no more, but her fragrant memory still lingers.

*Happy and smiling, always content,
Loved and respected wherever she went;
Always thoughtful, willing and kind;
These are the memories she left behind.*

R. H. S.

“MAHA”

The 3rd. of November 1966 dawned on us with profound grief and dark gloom. One can never adequately express in words the blow dealt to us by the unexpected death of that versatile sportsman, V. T. Mahalingam. The idol of all sports enthusiasts in Jaffna had passed away the previous night under tragic circumstances in a motor accident. The cruel hand of fate took away a brilliant personality in the bloom of his youth leaving behind an inconsolable family and a host of friends to moan his loss. None can gainsay that his untimely death at the young age of 23 was a tremendous loss to Ceylon Sports. One can only wonder how greater would his achievements have been if fate had stayed its hand for a few more years.

During his school days ‘Maha’ was an outstanding sportsman and participated in almost every field of sports. His performance in athletics during the year 1959 secured him an unchallenged place in high jump at the Ceylon public schools athletic meet. The college under 17 football team of which he was the captain that same year emerged champions of the North.

His crowning performances for his school were in 1961. As captain of the college athletic team, he won both the long jump and the high jump events at the public schools meet. At the same time he played in the college cricket team. His performance here too, especially as a fiery pace bowler was greatly appreciated by friend and foe alike. In the same year he represented the college at soccer, playing in the first eleven. His good character and behaviour on the playing field, as well as in the college, made him popular and he was automatically elected a member of the College Board of Prefects.

In 1962 he showed tremendous improvement in every branch of sports. In cricket he won his college colours. Further, that season he captured the highest number of wickets which secured

for him places in the teams chosen both by the Public Schools Cricket Association and the National Schools Cricket Association.

At the J. S. S. A. meet he set up a new high jump record which still remains unbeaten and at the Jaffna Junior A. A. meet He established a new record in long jump. During this time he participated in many atheletic meets held in Jaffna and won many trophies for his superb performances in long jump and high jump. He was awarded the Ceylon public schools colours and his achievements helped Jaffna Central College to win for the first time the Tarbat cup for the outstation schools. In the same year he won the Junior "Athlete of the island" title awarded by the Ceylon Track and Field Club. He was partly responsible for the college emerging champions in the J. S. S. A. meet. He was awarded his soccer colours in 1962.

In 1963 he was captain of the college 1st. eleven cricket team. He tackled various problems with such tact that made him a good and accepted leader. He was the vice - captain of the Jaffna combined schools cricket team which played against a strong combined schools eleven chosen by the Ceylon Daily News. He dominated the match showing great skill as an intelligent batsman and top scored with 89 runs. He won the Daily news Trophy for his superb fielding in this match. In athletics, the same year he set up a long jump record at the Jaffna A. A. meet and won the event at the Ceylon A. A. meet. Again the same year he played for the college soccer team that won the inter - school championship in the J. S. S. A. Tournament. He was selected to play for Jaffna in the C. F. A. national soccer tournament.

Maha's school activities were not confined to the playing fields only. He was a lively member of the college Higher School Student's Union and in 1963 he was elected its secretary.

Then came 1964 the year of the great leap when he became the national champion in the long jump; with all these achievements before him he was the the automatic choice for the post of Senior Prefect of the college in 1964. As the senior prefect, he showed those qualities of leadership already exhibited in the field

of sports. Goodwill blended with tact and disciplined qualities. Later stood him in good stead when he entered the public service as a police officer.

As a young police officer he had to be on the beat most of the time yet this did not stop him from competing in any athletic meet. He became the Government services long and high jump champion in 1965 and again in 1966. At the all-Ceylon Police meet that year he was adjudged the best athlete and was awarded the Osmund de Silva challenge trophy. The police long jump record which he established still stands unequalled.

It is true that Maha is no more in our midst. But his memory will linger for years to come, in the hearts of all those who admired and even adored him.

S. Sivasothy

Senior Prefect (1967)

Science is a co-operative enterprise, the work of many minds, while art is the work of a solitary genius. In regard to scientific inventions, we feel that they could be replaced. If Colombus had not lived, America would still have been discovered. If Kalidasa had not lived there would have been no Sakuntala. Without Shakespeare there would have been no Hamlet. Masterpieces of literature and miracles of art are irreplaceable in an absolute sense. There are institutes for scientific research but we cannot have institutes for training poets and prophets.

Report of the Jaffna Central College Teachers' Circle

(1966 — 1968)

The Teachers' Circle which had its origin in the third decade of the twentieth century continues to play an important role in the life of the teachers at Central. All the problems confronting teachers are discussed and decisions arrived at. This has contributed, in a large measure, for the teachers to work as a team.

In 1966 K. Shankara Iyer, an old boy, S. Anthonipillai, K. Vinayagampillai, S. Sockanathapillai, S. Vengadesa Sarma, R. Satchithanathan and S. Rasanayagam joined us. Mr. M. Paramanandan, an old boy, came back after successfully completing the Diploma - in - Education course. Mr. K. Kandasamy also an old boy re-joined us after successfully completing the Teacher's training at the Palaly Training College.

Messrs. K. Janaka, K. K. Natarajan, S. Saravanapava, S. F. Alphonsus, T. Namasivayam, K. Satchithanandan and Mrs. S. Satcunasingham left us. K. Janaka, versatile and well informed was a staunch trade - unionist and was a source of strength. He and Mr. K. K. Natarajan retired from the teaching service. Mr. K. K. Natarajan is an outstanding scholar in Tamil and Hinduism and after retirement we would like to see him pursue his fields of studies with greater enthusiasm. Mr. S. Saravanapavan served the circle as treasurer and we wish him well. Mrs. E. K. Jacob and Miss N. P. Rajah left us to join the Palaly Training College. Our best wishes are with them both.

Dr. T. Arulampalam, M. B. B. S., D. P. M. the specialist in psychiatry at the General Hospital, Jaffna addressed us on, "Our Mental Health." His talk evoked a great deal of interest and should help the teacher to understand problem children better. We thank Dr. T. Arulampalam. Mr. S. Nadarajah, an old boy left us after teaching at Central for about ten years. Besides his academic interests he was also responsible for the promotion of the game of Basket Ball in school and in the Penninsula. Mr. J. S. Storer retired from the teaching service and we wish him well. Mr. M. Kirupakaran whose contributions to sports in general and to soccer in particular must be mentioned, left us after being appointed as sports officer and soon after he was promoted as Inspector of Sports. Mr. E. B. Sabapathipillai left us when he was appointed circuit Education Officer (English) and recently he was appointed Lecturer in English, Palaly Training College.

We gave a complimentary dinner to Messrs. E. Sabalingam and J. S. Ariaratnam on their appointments as Grade I. Principals. Mr. J. S. Ariaratnam had served the Teachers' Circle in various capacities and had won the esteem and affection of the members. Mr. A. Sivaveerasingam left us to join another school.

Mr. T. Santiapillai, the president of the N. P. T. A. addressed the Teachers' Circle on, 'Twelve Demands.' The following joined the circle in 1967. Messrs. C. Kesavarajan, V. Sathiamoorthy, A. Ramalingam, V. K. Esurapatham, S. Francis, Mrs. M. P. R. Arumainathan, Mr. M. M. Yoosuf, Mr. S. R. Kumaresan re-joined the staff. Mr. A. Kulendran an old boy came back after successfully completing the Diploma in-Education course.

During the period under review the following members entered into Holy Matrimony. Messrs. K. Kandasamy, V. Sathiamoorthy, S. Balasingham, K. V. Rasalingam, A. Kulendran, M. Bhuvanendran and Misses M. D. R. Francis and P. Ponnudurai. We wish them all happy bliss in their family life. There were also new additions in 1968. Mr. V. Vigneswaran who was a member earlier re-joined us after serving in the Text-book Committee. Others to join were Messrs. M. Bhuvanendran, K. Thambimuttu, M. Victor and Miss K. Sellathamby. Mr. W. B. Alagakoon left us after serving the school for over twenty years where he was appointed vocational guidance counsellor and placement officer of the Junior University, Palaly. A complimentary dinner in his honour was given by the circle, on the eve of his departure.

We record with deep regret the passing away of Mr. M. Kumarasundaram who was a member of the circle and during his death was the Principal of Methodist Maha Vidyalayam, Punnalaikattuavan. The sudden and untimely death of Mrs. S. Karunakaran, a member of the circle came to us as a rude shock. She was one of the live figures in all our social functions and ungrudgingly helped us. I must thank the members of the circle for liberally contributing towards the erection of a memorial for the late Mrs. Karunakaran.

With the frequent transfer or the threat of transfer of teachers, and the consequent lessening of the attachment to the school, the role of any organisation like the Teachers' Circle as a force that strengthens the bonds of love and understanding among its members is really formidable. If the present trend operates for a long period even social functions like organising farewells, dinners, finding reading materials like periodical and magazines may become things of the past.

The Principal, Mr. E. Sabalingam has always done his best for the circle and this has contributed in a large measure to its smooth functioning. My thanks are also due to the president, Mr. N. S. Ratnasingham and the treasurer, Mr. K. Kandasamy and the committee for their advice guidance and co-operation in all matters.

A. Kulendran
Secretary

The Library Report.

- O The years under review (1966 — 68) were of paramount importance in the life of the library of the school. It witnessed the period of transition from English to the medium of instruction — Tamil.
- 1 Although years ago the Tamil language had gained precedence as the medium of instruction, the library didn't feel the effects of this change until the beginning of the period under review.
- 2 The lending and reference records of the library indicated a drop in the use of books in English Language and Literature and also of books written in English on Political Science, Economics, History and Geography.
- 21 Rest of the subjects in the Humanities and Social Sciences shared the same fate, thus causing a major portion of a worthy collection to be unused.
- 3 But, with the emphasis on the importance of English as a world language, the situation did not deteriorate further. In fact, the graph showed a horizontal line and even an ascent.
- 31 On the other hand, English books in the Pure Sciences such as Mathematics, Physics, Chemistry and Biology were well used, particularly by the A. L. final year students.
- 4 This changing demand necessitated a supply of books written in the Tamil Language.
- 41 Within the period under review 1375 volumes were purchased, of which only 4% was in the English medium.
- 411 Besides, the Asia Foundation and the Government of Britain donated, through the Education Department, 54 volumes in the Nuffield Foundation Science Series.
- 412 The United States Information Centre in Colombo made a gift of 10 volumes in the Life-Science Series, of which 'The Cell' had a high demand among the biology teachers and A. L. students.
- 413 Mr. Russel Bowden, Librarian of the British Council in Ceylon obliged us by granting the request of our Principal for a set of 'Understanding Science' in 12 volumes, which would have otherwise cost us a few hundreds of rupees. This lavishly illustrated publication became almost a text to the A. L. students.
- 5 The change in the medium of learning posed a problem in the selection of books. It was effectively tackled by the Principal in deciding that, "let us buy books which will be read by students and be useful to them."

- 51 This decision is an added justification to us, of the Library Laws of Dr. S. R. Ranganathan — “Books are for use, every reader his book and every book its reader.”
- 6 Open Access too gave us immense trouble in the early years, despite the reading incentive it has given to the students.
- 61 In order to retain the benefits of the Open Access and to minimize the problems caused by it, the Principal acceded to separate the Book Stacks by a welded-mesh partition. This arrangement has provided a Stack Room, a Reading Room and an Administration Counter.

Percival - Navalar Project

- 7 We announce with pleasure that we have launched the Percival - Navalar Project to procure and preserve all possible documents of Rev. Dr. Peter Percival and Srila Sri Arumuga Navalar and also books and documents on the Missionary history of their period, and to avail ourselves of this collection for the reference work of research scholars.
- 8 **The future:** The college library of the future has to be organised as an Information Centre as well.
- 81 The **Trinity** of requirements of this Library cum Information Centre are:
- 811 A **Selection of books** written in the medium of instruction of the school.
- 812 A sound **Basic Collection** of reference books.
- 8121 There is an acute shortage of reference books in the Tamil language. In the absence of co-ordination of the terminology followed in Tamilnadu and Ceylon, even the reputed ‘Kalaikkazhanchium’ does not provide our students that amount of benefit an encyclopaedia should offer, whereas exhaustive and up-to-date subject encyclopaedias and directories are available in the English language at comparatively cheaper prices. For at least a decade we have to depend on the English language for our requirements in reference books.
- 813 The above statement obviously substantiates the fact that the school **Librarian** of the future has to be bilingual.
- 9 If every book does not find its reader the money spent on its purchase becomes a criminal waste of the public funds. The Principal has repeatedly appealed to the teachers to inculcate the habit of reading in the minds of students. To quote Dr. Ranganathan: “The rhythm of the class lesson must carry forward the student into the Library.”

K. Manickavasagar
Librarian

Why does the Sun Shine

The sun has been shining with the same power and brilliance for hundreds of millions of years. When or how it began no one really knows, though the human mind has worked out many theories, from the myths and legends of primitive man to the scientific theories of the great modern physicists. The fact that the sun has continued to produce light and heat for such an enormously long period, without showing any signs of dying out, has been explained only in our own age, since the development of nuclear physics.

Since the discovery of radio activity, about fifty years ago, scientists have known that the nuclei, or central cores, of different atoms contain tremendous amounts of hidden energy, — the energy that is many million times greater than that which is set free in ordinary chemical reactions, such as burning.

This nuclear energy is, however, very difficult to get at. Any kind of material that you can think of — a piece of iron, a pebble, a drop of water — contains tremendous amount of nuclear energy, but we have not yet learned how to liberate it. In the case of a few rare elements, such as Uranium and Radium, there are tiny leaks of this energy. Everybody knows that we have learned how to enlarge these leaks. Only very recently have we been able to make Uranium nuclei give up some of their energy in the form of a single powerful explosion, as in the atom-bomb.

For one thing, we cannot on earth produce the temperatures that are necessary to start and maintain the nuclear burning of many of the common elements. In the sun however as in other stars, temperatures of a million to several hundred millions of degrees are quite common. The sun also contains most probably all the elements that the earth has.

Partly through mathematical calculation and partly through laboratory experimentations, scientists have learned a great deal about the processes that go on in the sun. To put it very simply indeed, they have found that the sun is in itself a huge 'atom-smashing' machine. It is through the nuclear reactions of four common chemical elements, Hydrogen, Carbon, Nitrogen and Helium that the constant heat and light of the sun are produced.

These nuclear reactions form a series or cycles of six steps in which the Hydrogen nuclei are changed into the more complex nuclei of Helium, and it is through this process that the nuclear energy of the sun is liberated. The entire cycle takes about 6,500,000 years, and as soon as a cycle is completed another one begins. This can be expected to continue so long as there is Hydrogen in the sun to keep the process going, which should be a long time. It is estimated that there is enough Hydrogen fuel in the sun to keep it shining brilliantly as ever and steadily for another ten million years.

May the sun keep shining and cast its brilliance upon the earth.

Rajasingham Selvakumar

Grade 12 R. B.

Science for a Better World

The 20th. Century is rightly called the age of Science. From ancient times man has always been struggling to make this world a better place to live in; little by little he gained knowledge about the forces of nature and began to harness them for his own use. He has made use of his scientific knowledge to make this world a better place.

Science has shown man how he can apply the scientific principles he discovers to invent all sorts of gadgets, instruments and machines. From the smallest precision instrument like a lady's wrist watch to the modern large super-sonic luxury jet air-liner, man has utilised his knowledge of science to the fullest. The wide range and variety of scientific inventions he has made is so numerous that one is lost in a world of machines and instruments. Seated comfortably in the drawing room of our homes under an electric fan, we listen to the news from a country on the other side of the world through the radio or watch a T. V. programme eating ice-cream fresh out of the fridge. The telephone rings, a long distance call comes through, you speak to a friend or a relation in another continent. You book an air-passage and take your seat in a modern luxury air-liner. You fly above the clouds, over oceans, mountains and plains enjoying a film on board or have a sumptuous meal or do a cosy nap and land in another part of the world in a few hours. Science has shortened time and space. Thanks to the discoveries and inventions of science.

Science has made man to conquer many diseases which fifty years ago were considered fatal. The mortality rate has been lowered and the span of life increased. Medicine and surgery have advanced so much that human lives are snatched out of the very jaws of death. We are now replacing a defective organ of the human body with an artificial one or a transplant.

In the field of agriculture, science has played a great part. Machines have flattened mountains, filled up valleys, dammed up rivers and has made available to man wide acres of arable land and water all round the year. Mechanised agriculture and scientific fertilizers have increased the yield fourfold.

The instruments in the cockpit of a modern plane are marvellous. The pilot in a night flight depends one hundred per-cent on his instruments to take you safe across half the world in the midst of storms, over mountains and oceans. Science has made this possible.

Think of the little gadgets, we have in a modern home to help us in our daily chore of work. The electric cooker and the oven, the electric shaver, the fridge, the pressing iron and the electric kettle, the washing machine, the water pump, the electric fan, the polisher, vacuum cleaner, the door bell, the telephone, and what not. Truly science has made this a better world.

K. Vijejanathan
Grade 12 A.

A Road Accident

It was a fine bright day when my brother and I were travelling in our car. My brother was driving the car. It was just a few days after my brother had passed the driving test, and he hadn't yet got the licence.

I was cheerfully singing when suddenly I heard a rumbling sound behind our car. Before I could turn round I saw a van flashing by the side of the road. I guessed the van was moving at sixty miles per hour. To avoid an accident my brother had stopped our car on the edge of the road. There was a sharp bend before us. The van turned into the bend and was out of sight. In an interval of two seconds we heard a loud, "Bang." I thought that we were the sinners who had met with an accident and started crying. Of course, I was a small baby then. My brother started to laugh at me. To my surprise, I saw my brother moving our car forward. I peeped through the window and saw that our car was safe and sound.

When we had reached the bend I saw a dreadful sight. The fast moving van had jumped into one of the shops and was broken to pieces. The driver was hanging out through a broken door. I saw him give a last shake and let his head fall down lifeless. He was dead. This was the first time I ever saw a human being die. The van had broken a showcase and had smashed a toy electric train. The glass pieces of the showroom were scattered on the ground. A man in the shop had been thrown to the ground. He was sinking. Suddenly an ambulance appeared and took the dead man's body and the sinking man. By now there was a big crowd around the shop. The police jeep arrived and the constable searched the van. He found three arrack bottles in a bag. Two of them had cracked. The front of the van was smashed so much that I was not able to recognise what make it was.

My brother was in a hurry to leave the place, because he thought that we might be called to give evidence. So we got into our car and were off. And I had a lot of things to tell my father and mother when we got back home. But that day night I didn't have a wink of sleep.

A. G. Paul

Grade 10 A.

The Divine Poet

The saintly poet Thiruvalluvar lived in India about two thousand (2000) years ago. He composed one thousand three hundred and thirty poems (Kural) in two lines consisting of the duties of a common man to the king. He practised in practical life what he taught in theory. This Kural is already translated into many leading languages of the world. Many scholars are still doing research in Kural and have not arrived at a definite conclusion because of the deep meanings it carries.

The more deeply they study into Kural the more they are confused. However times may change, whatever scientific inventions may come into the world still the Kural remains the same. Though the saint lived in India the gems of thought he composed is applicable usefully to all the people of the whole world at all times; that is the greatness of the Kural. It is said that one who studies the thousand three hundred and thirty Kurals with their full meaning becomes a scholar himself.

It is a pride to India to have had such a saintly poet, whose words are undisputed by not one great scholar of the world. An ordinary man becomes noble by learning and living according to the Kural. Quoting one for example:

“ஒழுக்கம் விழுப்பம் தரலான் ஒழுக்கம்
உயிரினும் ஒம்பப்படும்.”

“Purity of conduct leads to honour and therefore it is priced as more precious than life.”

D. Mahendren
Grade 9 A.

I Met a Ghost

It was midnight and I was walking along the village road. I was returning from the cinema. As my home was three miles away from the theatre and there were no buses at that time, I had to walk all the three miles. Unfortunately there was a cemetery on that road. When I left home that evening, I was so excited about going to the cinema that I did not think about the cemetery. But fear began to overtake me while returning.

As I was nearing the cemetery my heart started to beat fast. Suddenly I saw a white pale object coming out of the cemetery. It was about eight feet tall and had two shining eyes. I started to run at top speed. But I found that the object was following me almost at the same speed. Suddenly I remembered some words of charm which I learnt from one of my friends long ago. He said that it can be used to protect me from ghosts. I started to chant the words and found that the charm had its effect. The object which appeared to be a ghost stopped following me. I also remembered something more which the magician told me. He said that the charm would work for only ten minutes. The ghost would be powerless during that time. At the end of this period the ghost would be freed and would strike me dead if I did not disappear from its sight. Although I ran fast I could not reach home in ten minutes. To my great horror I found that the ghost was closing upon me. As there was no way of escape I screamed loud with all my might.

Suddenly I was awakened by my mother who inquired whether I had any fearful dreams.

V. Sivaji
Grade 9 A

A Bad - Tempered Bus - Conductor

A fortnight ago I was about to board a bus travelling from Jaffna to Kayts. A few people had boarded the bus, but a large number were still outside it elbowing one another in their efforts to get in. There was no queue at all.

Suddenly the conductor, a dark stout man shouted, "All inside the bus, get down at once; who asked you to get in?" "Without order or law they are seated very comfortably, look at them." "Oh, you dame, you are also there; how did you get in my thin wiry lady?" Those passengers inside replied. "Sonny, we are going far; we are going to Kayts." "Whether you are going to Kayts or K. K. S. or Hell I dont care; out the whole shoot of you." Down came the passengers but very unwillingly.

"Where are you going?" shouted the conductor to a short bearded old man "My sonny, deary, I am going to Oddumadam." "Oddumadam!" shouted the conductor. "Eh, there is that bus to Oddumadam, Oh! blind old fellow." Then he turned to other passengers. Some of them in their rush could not even remember the places where they were going. They gave only the money without giving the names of the places. "What money without telling the names of the places." "No, all of you form a queue." Men now jostle with the women for the first places in the queue. One of the frienzed women shouted, "Women first." "Men or women, I dont care; stand in a line," rebuked the conductor and issued his tickets in the order he liked. The conductor was sweating from head to foot. Alas he shouted, "Bus work! bus work! bloody work." At this the driver started the bus and in a minute or two he was driving the bus at top speed.

Yogendran Thomas

Grade 9 A.

Food Problem in Ceylon

In ancient days Ceylon was ruled by kings. The kings built many tanks. Ceylon produced much rice. Therefore we exported rice to other countries from Ceylon.

Then the foreigners took over Ceylon. They did not produce rice but they produced tea and rubber. They imported rice to Ceylon from other countries.

Now the Government has taken much care to cultivate rice. Our Prime Minister, Mr. D. S. Senanayake has made colonization schemes to improve agriculture. So it is necessary to produce, all our requirements of food so that we can become self-sufficient. Therefore the Ceylon Government has restricted the import of food - stuffs.

The Government has encouraged the people by giving prizes to those who produce more food-stuffs.

Rice is the most important food for all the people in Ceylon. But in Ceylon the rice produced is not enough for the people. So the Government has cleared forests to cultivate rice, not only rice but also other food - stuff like chillies, onions, Bombay - onions, potatoes, green gram, and pepper which are not enough for the people in Ceylon.

We import in a year about one hundred and twenty six million rupees worth of chillies, red onions, Bombay - onions, potatoes and many food - stuffs. But we have to cultivate more food for ourselves in Ceylon and thus become self-sufficient.

P. Ganeshamoorthy

Grade 9 B.

Right action is the way to knowledge; for it purifies the mind, and it is only to a mind purified from egotism that the intuition of the Divine Ground can come.

Dreaming of Kandy

It was a cold night. I was in bed reading a book about Kandy. Suddenly I fell asleep. I was very surprised to see myself in Kandy. There I met my Sinhalese friend Tony Perera. He introduced me to his friends and took me to many places in Kandy. The people were very kind and hospitable. I was surprised that I spoke Sinhalese and English fluently. Tony took me to Mahavali Ganga for a bath. After a refreshing bath we went to the Queen's Hotel and had a grand lunch along with some European tourists.

Then we engaged a car and went round sight seeing with a white couple. We visited the Dalada Maligawa, University and the Botanical Gardens. There we saw a large variety of beautiful flowers and plants. The English lady was particularly interested in the orchids and took several snaps. In a little while we saw a helicopter landing in the gardens. The tourists got in and invited us to join. I was rather afraid, but Tony persuaded me, and we too got in. The helicopter took off and hovered round. We were simply thrilled and delighted to see below us hills and valleys, zig-zag streams and rich green fields. I had never seen such beautiful scenes before. We then wanted to return. The white gentleman told the pilot to land in front of the Queen's Hotel. But the pilot made some mistake, and we crashed into the Kandy Lake with a loud bang. With the bang I shouted, "Ammah!" and woke up. You will be amused to hear that I woke up the whole house with my loud shout.

S. Prabakaran

Grade 9 D.

True happiness of human beings lies not in the possession of outward things but in the fulfilment of the higher mind and spirit, in the development of what is most inward in us.

Shramadana

Shramadana is voluntary service for the public good, like working on agricultural projects, road-making, road - repairs and social work. No payment is accepted.

One learns in a short time the dignity of labour, and what great pleasure one gets when working together with others for the public good.

The Shramadana campaigns have already resulted in the construction of roads, clearing the laboratory, the playground and repairs to abandoned tanks. This has saved the government many lakhs of rupees. It has not only helped the government but also the country and the rural folk as well.

In some places jungles have been cleared, roads have been built and buildings have been constructed in a short time, all due to the enthusiasm of the people.

Shramadana gives one physical exercise and mental satisfaction when a job of work is completed. In many places as many as a thousand people including girls and women have joined in doing Shramadana work.

D. S. Thiagarajah
Grade 8 E.

The One who Loved his Fellowmen

Abou Ben Adhem was a good man. He helped his father and mother. He also helped his brothers and sisters. He helped all the men and women in his village. The people said, "Ask Abou, and he will do it for you." All the people liked Abou Ben Adhem.

One night Abou was sleeping in his bed. There was a strange bright light in his room. He got up at the light and he saw an angel in the room. The angel was writing on a book of gold. He asked the angel, "What are you writing on that book?" The angel said, "I am writing the names of those who love the Lord." Abou asked, "Is mine one?" The angel said, 'No.' Then Abou said, "I pray thee, then write my name as one that loves his fellow men." The angel wrote, and Abou did not see him in the room after that.

The next night the angel came again. The room was full of light. Abou woke up from his sleep. The angel had a list of names. Abou asked, "Whose

names are those?" The angel replied, "These are the names of those men, women, boys and girls blessed by God." Abou asked the angel, "Why has God blessed them?" The angel said, "Because they love God"

The angel showed the list to Abou. What did he see there? Abou Ben Adhem's name was the first name in the list. He was very happy.

S. Jeyaseelan

Grade 7 A.

" This Fair Isle "

Ceylon is a beautiful Island in the Indian ocean. Its shape is like a mango. Its nearest neighbour is India. There are many mountains and rivers in Ceylon. Foreigners like Ceylon very much. They call it, "The pearl of the Indian ocean" and "The Garden of the East."

The mountains are very high and beautiful. The highest mountain Pidurutalaga is about 8,281 feet high. Sripada is not as high as Pidurutalagala. But it is a sacred mountain. Many pilgrims climb it every year. People of all religions honour it.

Ceylon has many rivers too. The Mahaveli Ganga is the longest river in Ceylon. It is about 205 miles long. The Kelani Ganga is the widest river in Ceylon. The Menik Ganga near Kataragama is a sacred river.

Colombo, the capital of Ceylon is a big city. It has a big harbour, a Railway station, and an Air-port. The international air-port at Katunayake is about twenty miles from Colombo.

There are different races in Ceylon. They are the Sinhalese, the Tamils, the Muslims and the Malays. The majority of the people are Sinhalese. Most of them are Buddhists. Next in population to the Sinhalese are the Tamils. They are mostly Hindus.

Ceylon is an agricultural country. The government is helping the farmers in several ways to grow more food. Tanks have been built to irrigate the fields.

Now Ceylon is an independent country. Ancient Ceylon was ruled by Sinhalese and Tamil Kings. Now Ceylon is ruled by a Parliament of elected representatives.

K. Umsaran

Grade 7 A.

Our Class

We are a set of marvellous creatures,
Lately named as Grade 10. B.
Our class consists of forty strong,
Some short, some lean, some fat;
But altogether a happy lot,
Because we do what is not.

We are very proud of our Physics master,
Re-imported from Colombo recently,
Then comes our Bio teacher,
Who always talks about our future.
We are good in studies and frivolities,
As well as in other activities.

Now it is our pleasant duty
To tell you about our class beauties
So let's begin with our talkative Kes,
Who is not so bad a case;
And Siva is our wise sage
Who often goes borrowing a page.

Vanar M. A. is our class spy,
Who with specs cannot even see the sky;
Then comes Sivakumaran, the shortest,
But whose tongue is the sharpest;
With Rajadurai, the West Indies commentator,
Who is also our class cricket reporter.

Here comes Sivaji, our clown,
With Kumar, the mobile saloon;
Nadaraj our famous joker,
And S. Gurubaran the lawyer.
Next comes Thiruchelvam our Pundit,
And Skanda our class clocktower.

Let's not forget Mahe the able-bodied,
With Bala our sleeping beauty ;
Then Nazzer, the expert artist
And Ratty our excellent pianist,
Who with Robin the drummer and Anand
The singer, form the musical trio.

We are unable to tell the others history,
For we don't know their mystery ;
But we are sure there are five future doctors,
Three engineers and two professors,
Four future M. P's, a Minister and a Mayor,
And two astronauts A. M. and C. R. R.

We are a complicated mixture,
With a touch of lunar tincture ;
For we, in a Cavorite Sphere,
Reached the moon with our English tutor.
But back to earth we had to retreat,
To sit for the O. Level exam papers.

C. R. Rajaratnam and A. Muhunthan.
Grade 10 B. — 1968.

The temptation to achieve power and exercise sovereignty has been widespread. The disposition to dominate others has made man a slave. The divine souls reject the temptation as Jesus did in the wilderness. But the demoniac souls accept these ends and exalt pride, self-conceit, cupidity, hatred, brutality as virtues.

Report of the Board of Prefects — 1968

<i>Staff Adviser :-</i>	Mr. R. K. Rajasenan	
<i>Senior Prefect :-</i>	P. Balendra	
<i>Secretary :-</i>	N. Balakumar	
<i>Prefects :-</i>	G. S. Shantheeharan	J. Ariyaratnam
	D. Puradchithasan	M. Vivekananthan
	S. Surendra	K. Sathananthan
	S. Vigneswaravel	P. Yoganathan
	C. Visvanathan	A. S. Sittambalam
	T. Kirupaharan	C. Y. Knight
	A. Panchalingam	R. Keerthikumar
	K. Karunanathan	
<i>Girl Prefect :-</i>	Miss I. Ambalavanar	

It gives me great pleasure in submitting the report of the Board of Prefects for the period under review and I can confidently say that the year in retrospect has been an year of success. The prefects elected by the senior students of the college are the leaders of the students and they have done their part in maintaining discipline in the school.

At the beginning of the second term our Senior Prefect S. Sivasothy had to leave us. He rendered meritorious services to the college and hostel for over three years. We thank him for his valuable service and wish him all success in future on behalf of the college and the board.

The board met every fortnight and more frequently when need arose. Our discussion were concerned as usual with the discipline and needs of the students. Most of the resolutions that we forwarded to our Principal were accepted.

It gives me great pleasure to note the various attainments of our prefects. Here are just a few of their many attainments:

P. Balendra — Senior Prefect. Represented college 1st. eleven cricket for 3 successive years, 1st. eleven cricket captain 1968. Represented Jaffna Schools in cricket in '66 and '68. Obtained cricket colours. Represented the college athletic team. Vice-President of the H. S. S. Union.

N. Balakumar — Secretary, Board of Prefects. Vice-President of H. S. S. Science Union 1967. Wilkes House Captain, 1967.

G. S. Shantheeharan — Represented college teams in cricket, soccer, basket-ball and hockey. Captained the college soccer, basket-ball and hockey teams. Represented the college for the Jaffna Schools in hockey, basket-ball and cricket. A triple coloursman.

D. Purachithasan — Captain of the college soccer team, 1967. Romaine House Captain, 1968. Represented the college in the Jaffna Schools' Cricket Team in '67 and '68. Soccer and Cricket colours. Senior Champion, 1967 and also took part in the Ceylon Public Schools Athletic meet.

S. Surendra — Wilkes House Captain, 1968. Represented the college basketball team.

S. Vigneswaravel — Represented college athletic team in the Public Schools Meet '67. Wilkes House Athletic Captain. Hostel Senior Prefect.

C. Visvanathan — Represented the college basket-ball and hockey team. Committee member, H. S. S. Science Union.

T. Kirupaharan — Represented the college basket-ball team. Committee member, H. S. S. Science Union.

A. Panchalingam — Captained the college basket-ball team.

K. Karunanathan — Committee member, H. S. S. Science Union. Assistant Secretary of the Hindu Manram.

I. Ariyaratnam — Assistant Secretary of the S. C. M.

M. Vivekananthan — Committee member, H. S. S. Union.

K. Sathianathan — Bullough House Captain, 1968.

P. Yoganathan — Secretary Art's Union, Hostel Prefect.

A. Sittambalam — President of the H. S. S. Union. Committee member of the H. S. S. Science Union. Secretary S. C. M. Represented the college basketball team.

C. Y. Knight — Represented the college teams in athletics '67 and '68 and soccer '68.

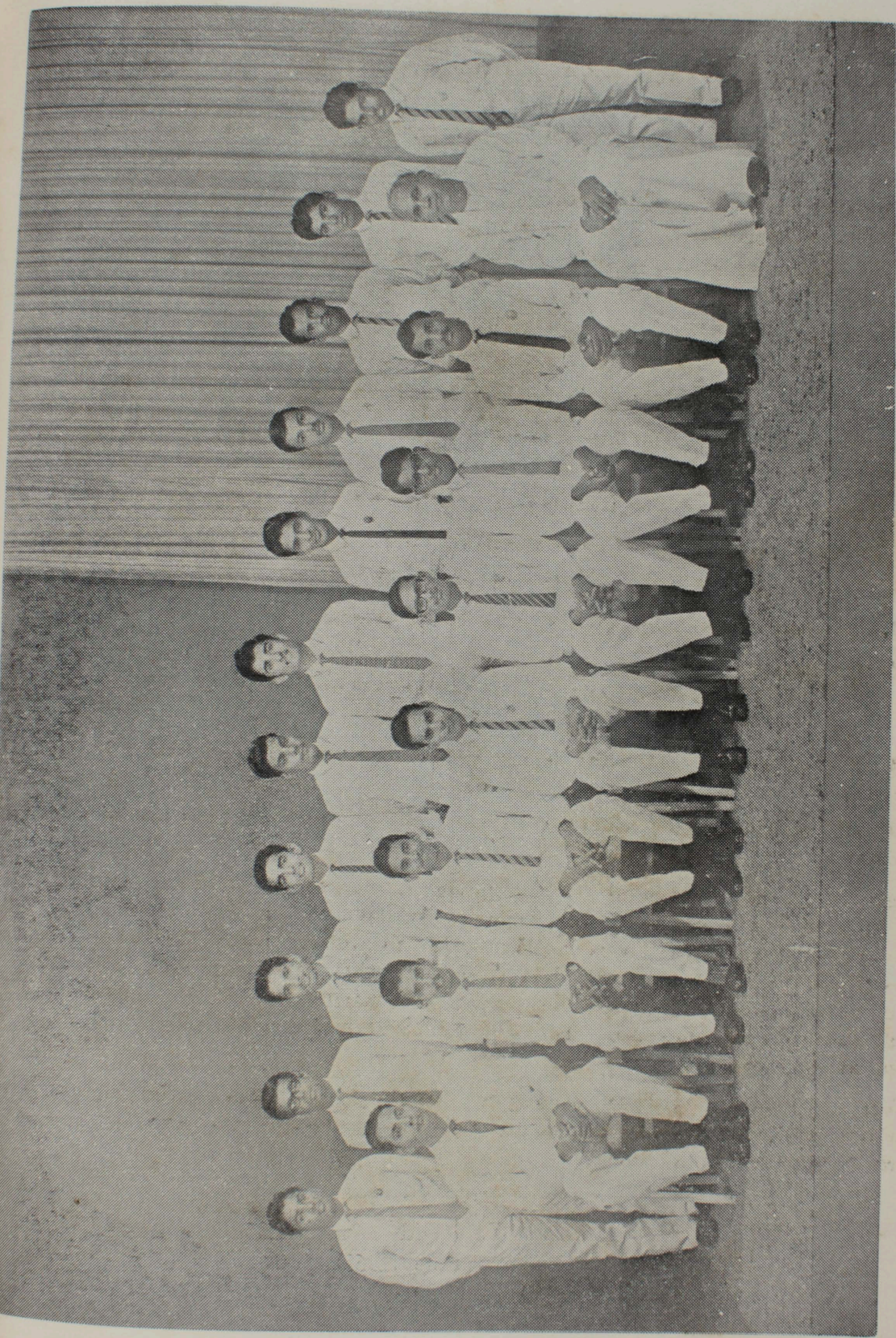
R. Keerthikumar — Bullough House Captain, 1967. President of the Hindu Manram, 1967.

I must not fail to express our gratitude to our former staff adviser Mr. W. B. Allegakone who left us at the beginning of this year in order to take up appointment at the Junior University. We could always approach him with ease and with the confidence that he would steer us aright. We wish him all the best in his new sphere of work. Our present staff adviser Mr. R. K. Rajan is an equally good successor and we can count on his guidance and encouragement at all times.

Before I conclude I wish to express my thanks to our Principal for his valuable advice and guidance. My thanks are also due to the students who extended their co-operation at all times.

P. Balendran.

Senior Prefect.

BOARD OF PREFECTS 1968

Seated Left to Right :

Mr. R. K. Rajasenan (Staff Adviser); D. Puradchithasan; G. S. Shantheeharan; P. Balendra (Snr. Prefect); N. Balakumar; S. Surendra; S. Vigneswaravel; Mr. E. Sabalingam (Principal)

Standing Left to Right :

R. Keerthikumar; M. Vivekanandan; A. Panchalingam; K. Karunanandan; K. Sathanathan; A. Sittampalam; C. Y. Knight; T. Kirupaharan; P. Yoganathan; C. Visuvanathan; J. Ariyaratnam.

Absent :

Miss I. Ampalavanar.

Duty Sixer R. Thavachelvam
receiving the Totem Pole (1967)
from the A. G. A., Jaffna.

Duty Sixer C. David
receiving the Totem Pole (1968)
from the G. A., Jaffna,

Higher School Students' Science Union Annual Report — 1968

Senior President: Mr. S. Paramanandan
Junior Presidents: Mas. K. P. Govindarajah (English)
Mas. R. Ariyaratnam (Tamil)
Secretary: Mas. R. Selvakumar
Treasurer: Mas. K. Narendran

It is the aim of the Union to promote a very keen interest in science among its members, through speeches and debates. We usually meet every fortnight on the 5th. day of that week.

But due to unavoidable circumstances, our Union was unable to function as usual during the first term of 1968.

From the beginning of the 2nd. term of 1968, we had many successful meetings. But due to the fact that members belong to two different media of instruction, — English and Tamil, we have alternate meetings in English and Tamil.

The subjects of interest that were discussed in these meeting were: "Secret of Heart Transplantation," "Wonders of Honey," "Science and Literature," "Daily life and Science," "Ayurveda and Modern Medicines," and so on.

This year we were to have a speech by Dr. Miss S. Thillaiyambalam, author of an advanced book on "Sharks." But owing to unavoidable circumstances on her part, we have missed a learned lecture. We are also happy to say that we had organised a debate with our sister institute — Vembadi Girls' High School, which is an annual event. Our debate team of three members: S. M. Abraham, R. Selvakumar and N. Balakumar did well against their team. The subject that was under debate was, "Science has caused more destruction than construction."

We are proud in saying that we were able to invite Dr. S. Sivasothy, the Skin Specialist who delivered a speech on, "Venereal Diseases and their Treatments," which was highly appreciated by our members.

We are also proud in mentioning that we were able to give a helping hand to our sister Union — "Higher School Students' Union" — in bringing their annual dinner night to a successful climax.

In conclusion, I thank very sincerely, our patron, senior president, office-bearers and all the other ardent members for all that they had contributed towards the successful functioning of our Union.

R. Selvakumar
Hon. Secy., H. S. S. Sc. Union

G. C. E. (Advanced Level) Arts Union — 1968

Patron : Mr. S. Mahalingam
President : Mas. D. Puradchithasan
Vice President : Mas. P. Yoganathan
Treasurer : Mas. J. L. Marianayagam
Secretary : Mas. S. Ratnakumar
Asst. Secretary : Mas. S. Suthanthirarajah
Editor : Mas. A. Puvanendran

Class Representatives :

Mas. P. Mahendran (1st year)
Mas. W. Kulendran (2nd year)
Mas. J. Albert (3rd year)

We have had many meetings as possible during the year under review. It is regretted that more meetings could not be held as we would have liked. But we are glad to report that every meeting was lively and interesting.

Our teachers Mr. K. Manicavasagar, and Mr. T. Pararajasingham have been very helpful in guiding us. The patron as usual never failed to offer his assistance whenever he was approached. We are sorry to report that it was not possible to get other college students to hold a debate but we had debates among the members of the union.

We had a number of meetings in which our members contributed many items. The speeches made at these meetings showed the keenness of our members to get a command of the English Language and to express themselves freely.

Finally it is my duty to thank the teachers who gave their best to promote the progress of our association. To the members of our association my sincere thanks are due for the kind co-operation extended to me in the performance of my duties.

S. Ratnakumar
Secretary

Student Christian Movement — 1968

<i>Staff Advisers :</i>	Mr. V. V. Rajaratnam Mr. S. H. Sethukavaler
<i>Junior President :</i>	Mas. K. P. Govindaraj
<i>Secretary :</i>	Mas. A. Sittambalam
<i>Treasurer :</i>	Mas. C. Karunaharan

I have great pleasure to submit the report of the Student Christian Movement — which is the Christian Union of our College.

We are affiliated to the Jaffna Inter-Collegiate Christian Fellowship and through the J. I. C. C. F. to the All Ceylon Student Christian Movement. All Christian Students are members of the S. C. M.

All Christian children of the school attend morning worship at St. Peter's Church on every last day of the week. Christian teachers take turns in conducting morning worships. At times the students lead the service and occasionally we have a visitor to take the service. The following are a few who visited us and took the service: Rev. Ariyarajah, Rev. P. Benjamin, Sister Malar Chinniah, Miss M. P. Dore, Miss Veerakathipillai, Mr. C. B. Bavinck and Mr. Alfred. On behalf of the S. C. M. our sincere thanks are due to them.

Although we cannot boast of conducting many activities, yet our junior members attended a camp at the Casuarina Beach.

Last year we had our Annual Christmas Play and Carol Service in the Trimmer Hall because of the rains and floods. We also took part in the United Carol Service and were trained by Miss L. Rajaratnam. This year too we are having the Annual Christmas Play and Carol Service and hope to participate in the United Carol Service at the Town Hall.

The response in numbers to attend the religious camps and meetings is poor and we hope parents will encourage their children to attend these religious camps and meetings where they can live and move in fellowship and gain richer religious experience.

I wish to thank our office-bearers for their whole hearted co-operation.

Finally, I thank our Principal, Mr. E. Sabalingam for the interest he takes in us and the help he gives us. We also thank all teachers for their valuable service and guidance. Our special thanks are due to Miss L. Rajaratnam who never fails to be present to play the organ and help our boys in singing.

1968 is also rolling out and we are coming again into another Christmas. Let us wish every one a very Happy Christmas.

A. Sittambalam
Secretary

Report of the First Jaffna Scout Troop — 1968

Group Scout Master : Mr. V. K. Esurapatham
Scout Masters : Mr. S. Francis
Mr. A. Somasundaram
Asst. Scout Master : Mr. C. Kesavarajah

The Scout movement was inaugurated at Jaffna Central College in September, 1916. We are proud to say that the first King Scout from Jaffna was from Jaffna Central College. The movement had been in continuous existence with members increasing every year.

I have great pleasure in giving a report of the activities of our troop during the year, under review.

We are thirty-four in number of which one is a Queen's Scout, 5 are First Class badge holders, 24 are Second Class badge holders, and the rest are tender-foot Scouts. Most of our brother Scouts are young.

We had four camps during the year. The first camp was held at Man-kumpan, the second was at Old Park and the third was at our College.

At all these camps the attendance was very good. We joined the annual Rally for the Scouts at Old Park. In the March Past Contest we were placed third out of 34 troops. In general we were placed fifth.

We had 25 troop meetings and seven C. O. H. meetings during the year.

Our troop was given opportunities in the following occasions to render community service :

1. J. C. C. Junior Sports Meet.
2. J. C. C. Senior Sports Meet.
3. C N A P T Day at Town Hall.
4. 8th National Hockey Tournament.
5. "Sivaraththiri" day at Thiruketheeswaram.

Mas. G. Kathirgamanathan was adjudged the best Senior Scout and Mas. K. Anandakumar was awarded the prize for the best Junior Scout. Our congratulations to them. [Gunasegarampillai Kathirgamanathan, Troop Leader of the Jaffna Central College Scout Troop (1st Jaffna), was awarded the Queen's Scout Badge by Sir Charles Maclean, Chief Scout of the Commonwealth, at the Corroboree held at the Old Park, Jaffna, on 29th October 1968. Troup Leader Kathirgamanathan is also the Instructor of the Cub Pack of the College.

— V. K. ESURAPATHAM, G. S. M.]

We are greatly indebted to our old boy Mr. S. Kandamoorthy A. D. C. Mr. K. Satchithanandan, and Mr. K. Varathalingam, for their assistance in training our troop.

In conclusion, we thank our Principal, Messrs. V. K. Esurapatham, K. Soma-sundaram and S. Francis for their help, guidance and leadership.

G. Kathirgamanathan
Troop Leader.

1st Jaffna Wolf Cub Pack

Lady Cub Master: Mrs. R. H. Selvarajah
Assistant Cub Master: Miss L. Rajaratnam

<i>White Sixer:</i>	Rajaratnam B. S.	<i>White Second:</i>	Kowser T.
<i>Red „ :</i>	Chelliah D. T.	<i>Red „ :</i>	Raneez S.
<i>Brown „ :</i>	Dushyendra T.	<i>Brown „ :</i>	Prabaharan P.
<i>Black „ :</i>	Thiagarajah J. G.	<i>Black „ :</i>	Kirijath K.
<i>Tawny „ :</i>	Gengakumar K. A.	<i>Tawny „ :</i>	Anura S.
<i>Grey „ :</i>	Kugendran N.	<i>Grey „ :</i>	Tharmakumar T.

Our motto is 'Do Your Best' and we strive to live up to it.

At the beginning of this year some of our Cubs left our Pack to become Scouts. We wish them 'Good Scouting.' Twelve recruits joined us and now our Pack is thirty six strong with six 'Sixes.'

Pack meetings are held once a week and we all look forward to them eagerly. We enjoy ourselves playing games and working for our Badges.

We had our Annual Pack Camp at Casurina Beach during the early part of the year. Mr. W. N. Thevakadacham A. D. C. was our chief guest at the Camp. The Cubs were very fortunate to be instructed by him and to have sessions with him. He kept them spell-bound by his talk, story-telling and singing. The Cubs enjoyed themselves thoroughly and they were all very sorry to come back home in the evening. We say a big 'Thank you' to our A. D. C. Prizes were awarded at the Camp to Cubs who made the highest collection during the chip-a-job week.

We are a happy Pack of Wolf Cubs and many of us have passed our 'Two Stars' and have obtained our Proficiency Badges such as House Orderly, Collector, Observer, Athlete, Entertainer etc. Our Tender Pads are on their way to the 'Stars' and soon will be working for their Badges.

The Cubs took a very keen and enthusiastic part in our Inter-House Athletic Meet winning many colours.

The Cub Pack gave an item "Meet Our Pack" at the College Prize Day Celebrations. The parents were thrilled to see their performance and were able to get to know the aims and ideals of the Cub movement. We extend our congratulations to all our Cubs who obtained prizes at the School Prize Day.

Our Pack attended the All-Jaffna Cub Field Day at the Old Park on the 24th of June. Our Cubs took part in all the games and competitions, singing and play-acting held there with much enthusiasm and enjoyed themselves very much. We are proud and happy to say that our Pack was placed first and won the Cooke Totem Pole for the fourth year in succession! Nine of our Cubs were awarded the Leaping Wolf Badge by Mr. Vernon Abeyasekera G. A., Jaffna, who was the Chief Guest at the Field Day.

Our Cubs are very fortunate in that they were able to meet Sir Charles Maclean, Chief Scout for the Commonwealth, when he visited Jaffna in October this year. Our Duty Sixer, Shantikumar Rajaratnam, who led the Grand Howl to welcome Sir Charles, had the rare privilege of shaking hands with the Chief.

Our A. C. M. attended the Cub Wood Badge Course at Negombo in April this year. We congratulate her on passing her Part II and obtaining her certificate.

We are thankful to our G. S. M., Mr. V. K. Esurapatham and S. M., Mr. S. Francis and the Scouts for their help, encouragement and co-operation.

Our thanks are also due to our C. M. and A. C. M. for their untiring efforts and for the enjoyable time they spend with us.

Last but not least we are indeed very grateful to our Principal for the special interest he takes in us and for the ready help and encouragement he gives us in all our ventures.

Wishing all my fellow-cubs 'Good Hunting!'

B. Shantikumar Rajaratnam
(White Sixer)

Report of the Rigg Hall Hostel Union for the Year 1968

<i>Patron :</i>	Mr. E. Sabalingam
<i>Senior President :</i>	Mr. V. Esurapatham
<i>Junior President :</i>	Mas. K. P. Govindaraj
<i>Junior Vice President :</i>	Mas. K. Parthasarathy
<i>General Secretary :</i>	Mas. N. Balasundram
<i>Editor :</i>	Mas. K. Rajasooriar
<i>Games Secretary :</i>	Mas. K. Vijayanathan
<i>Treasurer :</i>	Mas. S. Nadarajah

It is my proud privilege to submit a report which is adorned with many achievements of the hostellers in the various activities of the College.

Our Union in the year 1967 reached its climax with the annual dinner. The dinner was presided by Mas. H. L. M. Azhar. Our distinguished chief guests were Mr. & Mrs. N. Rasanayagam. On that occasion prizes were also awarded to the winners in the Inter House Competition held by the Union.

In the course of the year 1968 we were able to have fourteen meetings with Mas. K. P. Govindaraj as the president. We discussed various problems relating to the hostel. We have many talented speakers among the hostellers.

The current year 1968 was a spirited year for the hostellers. This year many of us represented the College in Cricket, Basket ball, Hockey and Soccer. Also this year a good number of students participated in different fields of games and sports particularly indoor games like Table tennis, Carrom and Chess and outdoor games such as Basket ball, Volley ball, Tennis, Cricket, Soccer and in athletics. The matches were keenly fought and we have shown great improvement in all spheres and our standards are very high. An oratorical contest and essay competition were also held.

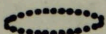
The Union is very thankful to the Principal and Vice-Principal for the improvements they have made for welfare of the hostellers. Let me take this opportunity to thank them for having our study-hall installed with tube lights which had been a long felt need.

During the first term we had to bid farewell to Mr. A. Kulendran. We thank him for all the help and guidance he gave to us. We also congratulate him on his marriage and wish him a happy future. We welcome to our midst Mr. K. Vinayagampillai and thank him for his good services. We cannot for a moment forget Mr. Aron Singho and Mr. V. K. Esurapatham for their long and devoted services rendered and the personal interest they took in the welfare of the hostellers. Our heart felt thanks are due to them.

We regret to have lost the services of Mas. S. Sivasothy who was our senior prefect. During his leadership he had distinguished himself as a man with a broad outlook and a warm heart.

It is my pleasant duty to express my sincere gratitude to the senior masters Mr. K. Vinayagampillai, Mr. W. Aron Singho, Mr. V. K. Esurapatham and the president Mas. K. P. Govindaraj and to the members of the committee for having helped me to carry out my task successfully.

N. Balasundram,
General Secretary.

Bullough House 1968

<i>Senior House Master :</i>	S. Kulasegarasingam
<i>House Captain :</i>	K. Sathananthan
<i>Treasurer :</i>	T. Thavarajah
<i>Athletic Captain :</i>	T. Tharmaseelan
<i>Foot Ball Captain :</i>	N. Nandakumar
<i>Cricket Captain :</i>	K. Pavananthan
<i>Basket Ball Captain :</i>	A. Panchalingam

It is with great pride and joy that I write the report of Bullough house for the year 1968. Bulloughites have shown marked proficiency in all house activities. In the Inter-House Athletic Meet we won the second place. Our heartiest congratulations to the Champions, Romaine House. Special mention must be made of Tharmaseelan our Athletic Captain, who became the champion in the under 16 group. He represented the college at the Public Schools Meet. Paul became the joint champion in the under 15 group. Shanthikumar and Mahendran also shone in their respective events. Shanthikumar was the captain of the athletic group which represented the college in the zonal meet.

We won the first place in the Inter House Drama Competition we received such a tremendous applause from our college mates. We staged this play at the Municipal Open Air Theatre too and received applause from the public.

In the College Board of prefects Bullough House has six boys and a girl. They are Sathananthan, Kirupakaran, Panchalingam, Vivekananthan, Yoga-

nathan, Keerthikumar and Miss I. Ambalavanar. The last is the one and only girl prefect of the school.

We are proud that Panchalingam was captain of the College Basketball team. Three of our house members represented the College Hockey team.

Last year we won the soccer shield. Our first eleven won with ease but our under 17 team had to fight their way to become the runner up. Congratulations to our players specially to Joy Pragasam, Santiago and Sivasothy.

Two of our house members namely Shanthikumar and Kanagaratnam have entered the Engineering and Medical Faculty respectively this year. We congratulate them. Sudenthirarajah received an academic award by getting the first place in the Essay competition and the Drama writing competition which was worthy achievement.

I will fail in my duty if I don't thank Keerthikumar, Yoganathan and Kanagaratnam who took great interest in the success of the house in the sports meet.

No words could be chosen to praise the "always ready to help" attitude taken by Mr. Kulasegarasingam, our house master, who advised and encouraged all the members of our house to see that we marched towards success.

K. Sathananthan
House Captain

Percival House 1968

<i>Senior House Master :</i>	Mr. M. Arunasalam
<i>Senior House Mistress :</i>	Mrs. A. Canagaratnam
<i>House Captain :</i>	R. Ariyaratnam
<i>Secretary :</i>	S. Rajanayagam
<i>Treasurer :</i>	S. Nadarajah
<i>Athletic Captain :</i>	K. Thirukumar
<i>Cricket "</i>	M. Thillaiampalam
<i>Soccer "</i>	S. Nadarajah
<i>Hocky "</i>	K. Eswaran
<i>Volleyball "</i>	N. Balasunderam
<i>Prefects :</i>	J. Ariyaratnam, A. Sittampalam.

The year under review has been sad and of little success for our house. We record with deep regret the passing away of one of our house mistresses Mrs. S. Karunaharan. Her untiring efforts in the Junior Sports Meet will never be forgotten. May her soul rest in peace. We must congratulate Romaine House

on their well deserved victory in Athletics. In the 'track and field' events we pursued a policy of 'live and let live' from the very start and it was no surprise that we were placed last on the final day of reckoning. In athletics though we had only a handful of athletes, most of them performed creditably.

Thillaiampalan, Manoharan, Balasunderam in the track events, and Rajasundaram, Nandakumar and Arasaratnam in the field events did yeomen service for our house; Thillaiampalam was a member of the College 1st Eleven Cricket team. His performance in bowling this season was magnificent. He was also selected for the Jaffna combined schools team. Ranjitkumar was captain of the College 2nd. XI Cricket team.

S. Nadarajah and Chandran represented the College Hockey 1st. and 2nd. XI respectively.

Members of Percival House seem to dominated the College literary associations. Sittampalam and Ariyaratnam are the Presidents of the College H. S. S. Union and the G. C. E. Advance Level Science Union respectively and Nadarajah is the treasurer of the H. S. S. Union, they all hail from Percival House.

I must sincerely thank the House Secretary, Nadarajah and the House Athletic Captain, Thirukumar for the excellent job they did for the house.

In conclusion my grateful thanks are due to our Senior House Master Mr. M. Arunasalam and to the Senior House Mistress Mrs. A. Canagaratnam and all our house teachers for their immediate help and enthusiasm without which our House would not have actively participated in both the Lower School and Upper Schools Sports Meet.

R. Ariyaratnam
House Captain.

Romaine House 1968

<i>Senior House Master :</i>	Mr. M. Paramanantham
<i>House Captain :</i>	D. Puradchithasan
<i>Secretary :</i>	S. Sugumar
<i>Treasurer :</i>	G. S. Shantheecharan
<i>Athletic Captain :</i>	R. Storer
<i>Cricket "</i>	M. Puradchithasan
<i>Football "</i>	G. S. Shantheecharan
<i>Hockey "</i>	G. S. Shantheecharan
<i>Drill Squad Leader :</i>	J. L. Marianayagam

It is with great pleasure and pride that I submit this report. 1968 was a year of great success to the Romainites. During this year we met with a great

degree of success in all spheres of activities and Romainites have reason to be proud and should congratulate themselves.

In the field of sports it was a grand year. This year we emerged champions in the Inter House Athletic Meet and also won the challenge cup for relays. I have to congratulate particularly three Romainites because they won championships. They are Storer—Post-Seniors, Sundaralingam—Seniors, and Premachandran—under 16. K. Premachandran did well in the Zonal Meet and got the first place in Javelin throw in the Ceylon Public Schools Meet which was held in October 1968. A good number of our athletes represented the college in the Zonal Meet and in the Ceylon Public Schools Meet. I must thank again our Athletic Captain R. Storer for his fine leadership.

In the Inter-House march past our house won the first place under the leadership of J. C. Marianayagam.

We had three outstanding members in the college first eleven cricket team. Shantheeharan, Puradchithasan and Thayasingam; they all did well in the various matches. Shantheeharan and Puradchithasan were selected for the Jaffna schools cricket team.

A good number took part in other fields of sports. Special mention should be made of Shantheeharan who captained the college first eleven Hockey team and played for the Jaffna combined schools Hockey team in 1968.

I will fail in my duty if I do not thank our senior house master Mr. M. Paramanathan and the staff members for giving us all the encouragement that we needed.

Finally I extend my sincere thanks to all the Romainites for their enthusiastic co-operation and assistance. I wish all the Romainites every success and I hope they will keep our flag flying for years to come.

D. Puradchithasan
House Captain.

When a man is rid of his passions and self-will, he becomes a reflection of the will of the Divine. The human channel becomes the pure channel of Divine power.

Wilkes House 1968

<i>Senior House Master :</i>	Mr. K. Manickavasagar
<i>House Captain :</i>	S. Surendra
<i>Athletic „</i>	S. Vigneswaravel
<i>Secretary and Treasurer :</i>	C. Visvanathan
<i>Cricket Captain</i>	R. Rajasingham
<i>Football „</i>	C. Y. Knight
<i>Basketball „</i>	M. Jeyakumar
<i>Vollyball „</i>	K. Parthasarathy
<i>Hockey „</i>	P. R. Malarrajan
<i>House Prefects :</i>	N. Balakumar, S. Surendra,
	C. Visvanathan, S. Vigneswaravel,
	S. Vijeyakumar, C. Y. Knight.

I am happy to write the report for this year, although our achievements have not been as successful as they have been in the past few years. In the Inter House Athletic Meet the Wilkians secured the 3rd. place. Our congratulations to Romaine house on their becoming Champions.

Our young and budding athlete K. M. S. Shanthikumar was awarded the Championship in the under 15 group. He came first in the high-jump and in shot-putt. R. Rajasingham was the Champion in the under seventeen group. Special mention must also be made of P. R. Malarrajan, N. Jeyabalan, S. Vigneswaravel, A. Kamalesan who helped to score points at the sports meet. We are also very glad to mention that K. Jeyaratnakumar, our miler, finished first in the event.

Four members of our house, K. Narendran, K. Jeyaratnakumar, R. Rajasingham and M. Jeyakumar represented the college in the 1st. eleven Cricket team. R. Rajasingham was also selected to play for the Jaffna under seventeen team.

Last year though we had acquitted ourselves very commendably in other fields of athletics, football proved to be a dark cloud. However K. W. Wimalarajan, K. Paramasivam and R. Selvakumar represented the College 1st. eleven while C. Y. Knight and K. Jeyaratnakumar represented the college in the second eleven.

C. Visvanathan, K. Narendran and K. Jeyaratnakumar of our house played for the College 1st. eleven hockey team while P. R. Malarrajan skippered the second eleven hockey team. Three of our boys represented the College basketball team. They are S. Surendra, C. Visvanathan and K. Jeyaratnakumar.

Coming to our academic achievements we are proud to say that many of our boys have won prizes and have been successful at Public Examinations. At

the last Prefect election, S. Surendran, C. Visvanathan, S. Vigneswaravel, C. Y. Knight and S. Vijeyakumar were elected as College Prefects. S. Vijeyakumar has passed the G. C. E. (A. L.) examination with flying colours and had gained admission to the Engineering Faculty.

Before I conclude the report I would like to express my thanks to our senior house master Mr. K. Manickavasagar for his valuable advice and guidance. My thanks are also due to the house masters, office bearers, the girl members of our house and others for their ardent support and keen enthusiasm. "Wilkians! Let us all strive with one accord to keep the blue flag flying aloft."

S. Surendra
House Captain.

First Eleven Cricket 1968

Nine matches were played during the season; it is very unfortunate that Jaffna Central could not fare too well during the season as there were only a few players with experience. Of the nine matches played, Central won 1, drew 4 and lost 4. There were seven freshers in the team, although the team's success has not been very good, the experience gained by the freshers would be advantageous to the college to build up a team in the years to follow.

We lost our big match against St. John's College; we congratulate St. John's in their decisive win. The best fielding prize was won by Narendran.

Our skipper P. Balendran along with G. S. Shantheeharan, V. Thillaiampalam, D. Puradchithasan and R. Rajasingam were selected to play for the Jaffna Schools' team.

The college team was as follows:

1. P. Balendran (Capt.)	8. K. Paramasivam
2. D. Puradchithasan (Vice-Capt.)	9. K. Jeyaratnakumar
3. G. S. Shantheeharan	10. R. Rajasingam
4. K. Narendran	11. V. T. Suntharalingam
5. M. Jeevananthan	12. T. Thayasingam
6. S. Sugumar	13. M. Jeyakumar
7. M. Thillaiampalam	14. K. Thirukumar

The results of the matches played are as follows :

1. Drew with Union College, Tellipalai.
 M. Thillaiampalam — 5 for 18 G. S. Shantheeharan — 52
 D. Puradchithasan — 3 for 12
2. Lost to St. Sylvester's College, Kandy.
 G. S. Shantheeharan — 64
 P. Balendran — 54
3. Lost to Maliyadeva College, Kurunegalle.
 M. Thillaiampalam — 5 for 45 P. Balendran — 63
 K. Narendran — 52
 D. Puradchithasan — 95 Not out
4. Drew with St. Patrick's College, Jaffna.
 G. S. Shantheeharan — 46
 T. Thayasingam — 52
 S. Sugumar — 48
5. Drew with Hartley College, Point Pedro.
 M. Thillaiampalam — 4 for 24
 S. Sugumar — 4 for 40 & 4 for 37
6. Drew with Jaffna Hindu College.
 M. Thillaiampalam — 74
 K. Paramasivam — 76
7. Beat Jaffna College.
 M. Thillaiampalam — 4 for 11 P. Balendran — 86 Not out
 G. S. Shantheeharan — 3 for 14 G. S. Shantheeharan — 42
8. Lost to St. John's College, Jaffna.
 S. Sugumar — 5 for 50
9. Lost to Royal College.

Let me wish the next year's team a good season and better success.

P. Balendran
Captain

Second Eleven Cricket 1968

Central has very often produced good 2nd eleven teams. But this year's team was the best in recent times. All the five matches were played on our grounds. We defeated Kokuvil Hindu, Hartley and St. John's by an innings, Jaffna College by 10 wickets and drew with Jaffna Hindu.

The team though young excelled in every aspect of the game and we have every reason to be proud of this team. This young team possessing talent will form an outstanding first eleven team in the near future.

The man behind the success of the team was Mr. D. Ganeshakumar. Mr E. S. Thambiah who has produced many outstanding teams in athletics and cricket took a keen interest in us.

I also take this opportunity to thank Mr. E. Sabalingam, the Principal of our college for the encouragement given to us.

The Team:

1. R. Ranjitkumar (Capt.)	8. K. Premachandran
2. M. S. Aboobucker (Vice-Capt.)	9. G. R. Handy
3. P. R. Malarrajan	10. S. Gobinath
4. G. S. Vinoharan	11. S. Deivendran
5. N. Jebaseelan	12. T. Tharmaseelan
6. A. Rajkumar	13. T. Thevathas
7. S. Jeyalingam	14. S. Selvaraja

Results and best performances of our side

1. Beat Kokuvil Hindu by an Innings and 8 runs.

K. H. C. — 106 and 109

S. Jeyalingam 6 for 38

J. C. C. — 223 for 7 wickets declared.

Vinoharan 56; Ranjitkumar 40 (Not out)

2. Beat Hartley by an Innings.

J. C. C. — 209

Ranjitkumar 51, Jeyalingam 49, Vinoharan 43

Hartley — 57 and 65

Ranjitkumar 4 for 23

3. Drew with Jaffna Hindu.

J. C. C. — 164 for 8 declared and 60 for 2
Malarrajan 57

J. H. C. — 79 and 115 for 7 at close
Handy 6 for 25.

4. Beat St. John's by an Innings and 108 runs.

J. C. C. — 214 for 8 wickets declared
Ranjitkumar 54, Aboobucker 51

St. J. C. — 60 and 46
Ranjitkumar 5 for 37
Premachandran 4 for 11 and 7 for 10

5. Beat Jaffna College by 10 wickets

J. C. C. — 215 for 9 declare and 4 runs for no loss
Vinotharan 101, Jebaseelan 44

J. C. — 139 and 78
Ranjitkumar 4 for 23

R. Ranjitkumar,
Captain.

Third Eleven Cricket Team — 1968

In all, four matches were played this season. Of these, Jaffna Central College under fifteen cricket team won one and drew three. This year the season started with the game against Kokuvil Hindu College. We won the match against Kokuvil Hindu College, and drew with Hartley, St. John's and St. Patrick's. Given below are the members of the college team and the results of matches with good performances from our side.

The Team:

1. V. Sivakumaran (Capt.)	9. S. Sivakumar
2. T. Mahendran (Vice-Capt.)	10. C. R. Rajaratnam
3. S. Abraham	11. K. Jeyakanth
4. V. Jeyaratnam	12. K. D. Shantikumar
5. S. Nazeer	13. A. Anandakumar
6. S. Rajendran	14. K. Kuruparan
7. K. Thavendran	15. A. Aputharatnam
8. S. Sriskandarajah	

CRICKET 2nd. XI 1968

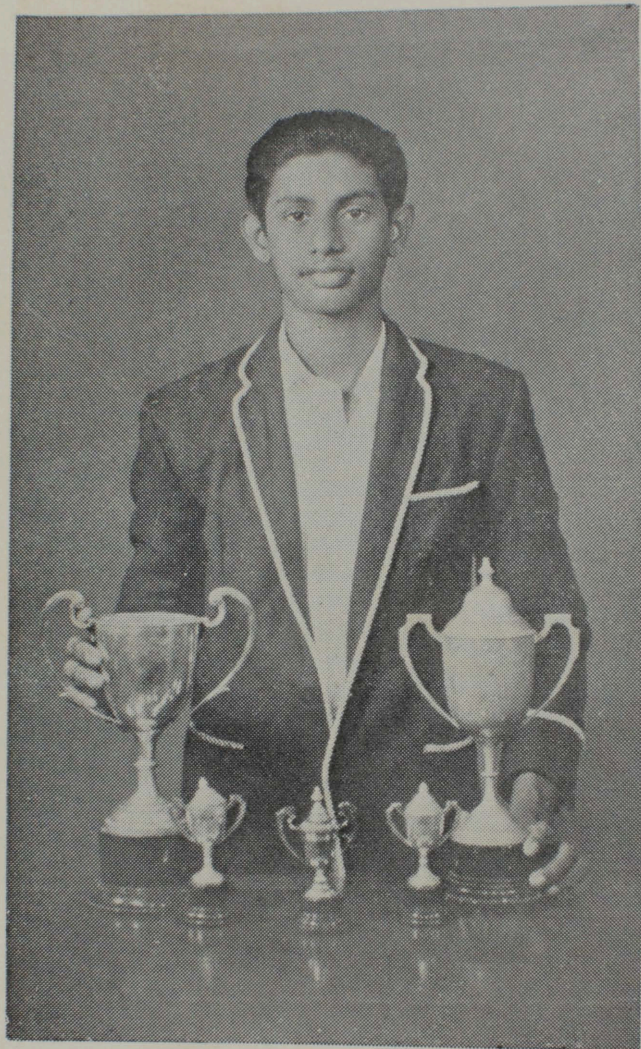
UNBEATEN TEAM IN THE NORTH

Standing Left to Right: G. S. Vinoharan, A. Rajkumar, K. Premachandran, C. Y. Knight, S. Theivendran, G. R. Handy, P. R. Malarrajan, S. D. Gobinath, S. Jeyalingam.

Seated Left to Right: Mr. T. I. Abraham (Prefect of the games), R. Ranjithkumar (Captain), The Principal, M. S. Aboobacker (Vice-Captain), Mr. E. S. Thambiah (Coach).

Absent: T. Tharmaseelan, S. Thevathas, S. Selvarajah.

J. K. PREMACHANDRAN

who won the first place in the under sixteen Javelin throw at the Ceylon Public Schools Sports meet held in 1968.

1. Beat Kokuvil Hindu College by 29 runs.
Mahendran 4 for 13 runs and 4 for 34 runs.
Sivakumar 5 for 16 runs.
2. Drew with Hartley College.
Mahendran 59.
Mahendran 5 for 19 and 4 for 27 runs.
Sivakumar 4 for 25 runs.
3. Drew with St. John's College.
Mahendran 4 for 66 and 5 for 39 runs.
Sivakumar 4 for 45 runs.
4. Drew with St. Patrick's College.
Mahendran 7 for 22 runs.

V. Sivakumaran
(*Captain*)

Soccer — First Eleven Team 1967

It is my pleasant task to write an account of the football team for the year 1967. We had high hopes when the soccer season began. The soccer season commenced somewhat earlier than usual this year, and so we had fewer days for practice. With a limited number of days for practice, we strained every nerve to maintain the traditional reputation of the college in soccer. We played five tournament and four friendly matches this year. I am proud to say that we won two of the tournament matches. Unfortunately we lost to Mahajana and Kokuvil Hindu by narrow margins. Our heartiest congratulations to both Mahajana College and Kokuvil Hindu College on their becoming champions in the J. S. S. A. tournament.

Of the "friendly" matches, we lost to St. Patrick's College and St. John's College and drew with Hartley College. Our annual fixture against Jaffna College had unfortunately to be abandoned owing to rain.

I will be failing in my duty if I do not mention the names of my colleagues who did their very best to make the team a success.

D. Puradchithasan, our skipper, led the team magnificently. He also won his football colours this year. A. Santiago who joined us very recently spear-headed our attack. He was responsible for many of the goals we scored. I am

proud to mention that he was also chosen to play for the Jaffna team. K. W. Vimalarajan was the custodian of our side. He brought about some beautiful saves. G. S. Shanthekaran and Joy Pragasaam defended the left side. Joy Pragasaam was the vice-captain of the team. The other players who played well were K. Paramasivam, V. T. Suntharalingam and L. Jesuthasan.

We are sorry to lose the services of Mr. M. Kirupakaran who had to leave us quite unexpectedly.

The reins have now been taken by Mr. A. Ramalingam, who himself is an experienced player. He has gone all out to keep Central's flag flying.

D. Puradchithasan
Captain.

Soccer Second Eleven Team — 1967

We have every reason to be proud of the achievements of our 2nd team during the year 1967. It will not be wrong to say that our team was the best team of the season. But we were not fortunate enough to win the championship. At the group finals our team met Mahajana College, Tellipallai, on their grounds. They had a marginal victory over us by a solitary goal. The match was a thrilling one and no one could say who would be the winners until the match was over. The exchanges were even.

We played five friendly matches with the leading schools in the Peninsula. Although St. Patrick's College, Jaffna, had a very formidable side, we were able to defeat them by 2 — 1. In fact this victory had been obtained after a long interval. During our encounter with our traditional rivals St. John's College, Jaffna, our boys played very well. It was an exciting game till the end. We held them to a draw 1 — 1.

During this season almost all our players were in splendid form. Our Captain V. Arunagirinathan along with S. Pathmanathan, R. Ranjithakumar and N. Nandakumar were responsible for the solid defence of the side. N. Gunaratnam, T. Shanmugalingam (Vice-Captain) and S. Perumal were the spear-head of the attack. Special mention should be made of K. Jayaratnakumar who was the custodian of our team. He was one of the best goalies in the Peninsula. The following are the results of the matches played for the season.

Tournament :

J. C. C.	vs.	Atthiar Hindu College	won	4 — 0
"	vs.	Jaffna Hindu College	won	1 — 0
"	vs.	Mahajana College	lost	0 — 1

Friendly Games :

J. C. C.	vs.	Hartley College	won	2 — 1
"	vs.	St. Patrick's College	won	2 — 1
"	vs.	St. John's College	draw	1 — 1
"	vs.	Manipay Hindu College	won	2 — 0
"	vs.	Jaffna College	won	4 — 0

V. K. Esurapatham
2nd XI Soccer Coach.

Soccer Third Eleven Team 1967

Our team was composed of very young players. Most of the players were small made. We played four inter-collegiate matches against Velanai Central College, Atthiar Hindu College, Mahajana College and Jaffna Hindu College. We beat Velanai Central College and Atthiar Hindu College. We lost to Mahajana College and Jaffna Hindu College. I thank all the members of the team who did their best. Special mention should be made of E. Remigious and S. Jeyaratnam.

In conclusion I would like to express our sincere thanks to our coach Mr. C. Kesavarajah who gave us the necessary training.

T. Tharmaseelan
Captain.

Great literature appeals not to reason but to spiritual perception. It is not an argument but a spell, an incantation. It is not a criticism of life but the transforming of it. By gladdening the heart, by healing the tension of the soul, literature strengthens, ennobles and enlarges the life of the spirit.

Hockey First Eleven — 1968

We are unable to be proud of our achievements this season because of the five matches played, we won one, drew one and lost the rest. The poor performance may be attributed to the belated start we had in the season towards regular training. This resulted in little stick work and poor understanding.

The team was led by G. S. Shanthekaran and his deputy S. Nadarajah. The other members were T. Thavarajah, K. Jeyaratnakumar, S. Shanmugarajah, T. Tharmachandran, N. Nanthakumar, D. Chandratheva, C. Visvanathan, K. Narenthiran, S. Karunakaran and S. Thavarajah.

We took off this season with a well deserved (6 — 2) win over Kopay Christian College. But after this match our unpierceable full-back S. Sugumar left us to join the Royal Ceylon Navy. We could not find another suitable player to defend like him and it may be the reason for the results of the rest of the matches. Any how we thank Sugumar for his whole hearted service he had done to the college and we wish him well in his new carrier in life.

In our next match we drew with Arunothaya College (2 — 2). Then we played against St. John's College. It was an interesting match in which both sides were scoring alternatively. But the deciding score was made by St. John's, resulting in a 3 — 2 win by St. John's.

Our next match was against Mahajana College on their grounds. We lost the match (2 — 0). Our last match was against Jaffna College and lost the match (2 — 0).

We congratulate Jaffna College for getting the championship by winning all the five matches played.

Skipper Shanthekaran was selected to play for the Jaffna Schools and was appointed vice - captain of the team which took part in All Ceylon Schools' Hockey Nationals held in Matale.

Before I conclude I would like to express my sincere thanks to our coach Mr. K. Somasundaram for his valuable guidance and to our Principal for giving us the necessary peps and encouragement.

G. S. Shanthekaran
Captain

Hockey 2nd XI 1968

Hockey was started at Jaffna Central College in 1959. There have been two teams from 1959. The two teams are under 17 and under 19. The under 17 players took keen interest in the game. This is a very young team in Jaffna. We played five tournament matches and one friendly match too. In this tournament we lost against two colleges, won against two colleges, and drew with Canagaratnam M. M. V. We had a keen fight against them. Immediately after the match started they shot a goal. Then before the interval we shot an excellent goal. Soon afterwards a beautiful goal was shot by P. R. Malarrajan. In the second half there was a very good fight, and our defence played a very good game. Then just before the match was finished they shot a goal. So the match ended in a draw.

We lost against Arunothaya College. They played a very good game against us. Our forwards played very well in this match.

Mahajana College team is good in shooting, nevertheless we gave a very good fight against them, but we lost by three goals. G. S. Vinoharan played very well in this match.

We won against St. John's College by three goals to nil. The entire team played very well. Spontaneously our forwards moved very quickly and played an excellent game.

The team consisted of:

P. R. Malarrajan
G. S. Vinoharan
M. Murugananthan
I. Chandran
K. Manoranjithan
T. Kenganathan

S. Haritharan
S. Shanmugarajah
S. Manoharan
C. Ravilogan
T. Thirukesvaran
S. Premanath

G. S. Vinoharan, S. Haritharan and K. Manoranjithan played for the under 17 Jaffna Combined Schools. G. S. Vinoharan shone in the under 17 Jaffna Combined School Team.

In conclusion, I must thank the Principal and the Coach for their assistance and encouragement. Mr. K. Somasundaram was our Coach and he is a very good Coach. He took much interest over our under 17 team. So I wish to thank Mr. K. Somasundaram again.

P. R. Malarrajan
Captain.

Basketball — 1968

Even though the year 1968 was unlucky to us we made sure that we gave the Basketball fans of the North a real treat.

Of the five matches played this season we lost four. But we are proud to say that we fought well and lost the four matches, allowing the winners to get a lead of not more than five points.

This year's team was captained by A. Panchalingam and G. S. Shantheeharan was the vice-captain. Both these players represented the Jaffna Schools' Basketball team which participated in the tournament conducted by the Northern Province Basketball Association. The other members were K. Jeyaratnakumar, S. Surendra, P. U. Nallathamby, T. Thayasingham, C. Visvanathan, S. Nadarajah, T. Kirupakaran, A. Sittambalam and M. Jeyakumar.

Our first match of the season was against Jaffna College on their courts. We were beaten, but not easily. We held the spectators in suspense the whole time only to see the winning basket being scored by Jaffna College during the closing stages of the play. The score was 19 — 21, Shantheeharan putting 16 of them.

Our next match was against St. John's College, who became the champions of the season. Our congratulations to St. John's. But we gave our opponents a tough fight and lost the match by 18 — 20. Shantheeharan our skipper and Panchalingam scoring 9 points and 7 points respectively.

Our next battle was against the Junior Technical Institute which we lost by 19 — 21. Shantheeharan and Peter U. Nallathamby got 6 points each.

Then we played against St. Patrick's College. This was the only match in which we were leading in the first half. But unfortunately three of our players had to go out of the courts during the course of the second half. One went out due to injury and the other two for having played foul. Due to this loss of our superior players we lost to Patrick's and were beaten, 21 — 26, Shantheeharan and Panchalingam scoring 15 points and 4 points respectively.

Our last match and the one which we won for the season was against Christian College, Kopay. They were leading us in the half time by 8 — 12. But we proved very much better in the second half; I do not know whether it is due to the normal last minute spirit of Central, to lead at the final whistle by 30 — 15. The Chief scorers were Shantheeharan 16, Peter U. Nallathamby 8 and Panchalingam 4.

Unfortunately our coach Mr. A. Balasingham was unable to train us as expected due to unavoidable circumstances. But anyhow we thank him for the interest he took in us despite his difficulties.

A. Panchalingam
Captain

Volleyball — 1967 - 68

The report for this year is not very much different from the earlier reports. We have tread the same old beaten path. The absence of organised inter-collegiate competition is the chief reason for presenting the same old picture. Moreover, in the town areas, the enthusiasm for volleyball is not so great. Cricket and football steal the show and volley ball is relegated to the back-ground. In the town boarding schools, the hostellers take a greater interest in volleyball than the day scholars. This is true of our school too.

Last year we had an Inter House competition in Volleyball. All the four Houses took very keen interest. The champions, Percival House played against the staff. The staff which won this match played against the board of prefects and defeated them.

We haven't yet been trained to play in the new style i. e. the set up game. All arrangements to train us in the set up game have not been successful so far. We are having some definite plan for next year. An expert is scheduled to train a batch of hostellers and that batch is to coach others afterwards.

Our thanks are due to Mr. N. S. Ratnasingham, the teacher in charge of Volleyball. He has done his best to keep the game going; we are also thankful to Mr. K. Muthiah and Mr. E. S. Thambiah who refreed our matches and to the principal a true sportsman who readily helps us in all sports.

N. Balasundaram

Athletics — 1967

By sheer practice and concentration under the leadership of R. Storer, once again Central became the undisputed champions at the Jaffna Schools Sports Meet for the 10th year in successions. The college wrested the Relay Challenge Cup once again. The best performance cup was won by R. Storer for the 100 metres Hurdles.

I take this opportunity to congratulate the members of the Relay team who ran a splendid race in a good time. Of the seniors, special mention should be made of N. Nallanathan, S. A. Sylvester, V. T. Sundaralingam and R. Storer for their excellent performances in put-shot, 800 metres, 400 metres and 100 metres hurdles respectively, while of the Juniors special mention must be made of K. Kanagarajah who did the 100 metres in record time.

A few athletes were sent to the Ceylon Public Schools' Meet. We must congratulate K. W. Vimalarajah and R. Storer who obtained places in the Hurdles.

In conclusion we must give our warm and sincere thanks to Mr. E. S. Thambiah who has proved to be a very skillful coach.

P. Kumaran
Athletic Captain

Athletics — 1968

Our achievements this year have not been outstanding as in the past years, but the individual performances were really outstanding.

The Inter-House Athletic meet worked out in July came off successfully and reached a high standard. Romaine house who tied for the championships last year, carried away the coveted Trophy again this year. They also annexed the Relay cup.

At the J. S. S. A. meet this year all schools were divided into three zones. Many athletes from our college participated at the zonal meet and won many places. These place winners qualified themselves to participate in the All Island Schools' Athletic Meet.

Only a few of our athletes could make their trip to the All Island Schools' Meet held in Colombo. They were Tharmaseelan, Premachandran, Rajasingam, Thangeswaran, Sundaralingam and Puradchithasan. The best, Premachandran brought honours to the school by winning the Javelin title in the under 16 group, while Sundaralingam was placed fifth in the under 19 high jump. We owe our grateful thanks to Mr. E. S. Thambiah our coach.

J. Shanthikumar
Athletic Captain

P. T. Competition — 1967

Under 19:— We were placed first in the Jaffna Circuit Schools' Competition.

M. Kirupakaran
P. T. I.

Under 16:— We were placed third in the Jaffna Circuit Schools' Competition.

V. K. Esurapatham
Master in charge

Student Office Bearers — 1968

Prefects' Board

Senior Prefect	P. Balendra
Assistant Senior Prefect	N. Balakumar
Secretary to the Board of Prefects	N. Balakumar

House Captains

Bullough House	K. Sathananthan
Percival House	R. Ariaratnam
Romaine House	D. Puradchithasan
Wilkes House	S. Surendra

Cricket

Captain 1st Eleven	P. Balendra
Captain 2nd Eleven	R. Ranjitkumar
Captain 3rd Eleven	V. Sivakumaran

Soccer

Captain 1st Eleven	G. S. Shantheeharan
Captain 2nd Eleven	N. Gunaratnam

Hockey

Captain 1st Eleven	G. S. Shantheeharan
Captain 2nd Eleven	P. R. Malarrajan

Basketball

Captain 1st Team	A. Panchalingam
Captain 2nd Team	M. Jeyakumar

Athletics

Captain	J. Shantikumar
---------	----------------

H. S. S. Union

President	A. Sittampalam
Vice-President	P. Balendra
Secretary	K. Nagulesan
Treasurer	S. Nadarajah

H. S. S. Science Union

President (Tamil)	R. Ariaratnam
President (English)	K. P. Govindaraj
Secretary	R. Selvakumar
Treasurer	K. Narendran

A. L. Arts Union

President	D. Puradchithasan
Vice-President	P. Yoganathan
Secretary	S. Ratnakumar
Treasurer	J. H. Marianayagam

Hindu Students' Movement

Junior President	S. Babusukumar
Secretary	K. Nagulesan

Students' Christian Movement

Junior President	K. P. Govindaraj
Secretary	A. Sittampalam
Treasurer	T. Thavarajah

Scout Troop

Troop Leader	G. Kathirgamanathan
--------------	---------------------

Cub Pack

Duty Sixer	B. S. Rajaratnam
------------	------------------

Rigg Hall Hostel Prefects' Board

Senior Prefect	S. Vigneswaravel
Assistant Senior Prefect	P. Yoganathan
Secretary to Hostel Board of Prefects	K. Parthasarathy

Rigg Hall Hostel Union

President	K. P. Govindaraj
Vice-President	K. Parthasarathy
Secretary	M. Balasundaram
Treasurer	S. Nadarajah

G. C. E. Advanced Level 1967 December

No. passed in 4 subjects	8	No. passed in 4 subjects (Arts)	2
No. passed in 3 subjects	22	No. passed in 3 subjects (Arts)	3

University Entrance No. entered the University

Medical	1	Biology Science	4
Veterinary	2	Arts	2
Engineering	5	Katubedde College of Technology	3
Physical Science	8	Architecture	1
Arts		B. Arumainayagam	I. Shanmugavel
Bio. Science		J. Ariyaratnam	P. Balendra
		P. Puvendiran	V. Vimaladevi
Vet. Science		C. Krishnalingam	P. Indradevi
Physical Science		Subramaniam	T. Krishnakumar
		S. Ramadas	S. Somaskandasarma
		K. Sundaralingam	S. Deivendran
		S. Easwararanjani	R. Kamalaranee
Architecture		A. Arunothayam	
College of Technology, Katubedde		V. Srikantha	T. Tharmarani
		P. R. Thomas	
Medical		T. Kanagaratnam	
Engineering		J. Shantikumar	P. Satkunarajah
		S. Wijayakumar	R. Ganeshwaranathan
		M. Rabindran	

G. C. E. A. L. December 1967

Distinctions

J. Shantikumar	Pure Maths., App. Maths. — Tamil Medium
P. Patkunarajah	Pure Maths., App. Maths. — Tamil Medium
R. Ganeshwaranathan	Pure Maths., App. Maths. — English Medium
S. Vijayakumar	App. Maths. — Tamil Medium

G. C. E. A. L. December 1967 — Good

B — Good

Miss Indradevi Ponniah	Chemistry — English Medium
S. Ramadasan	App. Maths. — Tamil Medium
P. Patkunarajah	Chemistry — Tamil Medium
S. Vijayakumar	Pure Maths. — Tamil Medium
R. Ganeshwaranathan	Chemistry — English Medium
S. Sabalingam	Pure Maths. — English Medium
S. Suthanthireswaran	App. Maths. — English Medium
Miss T. Nagalingam	Pure Maths., App. Maths. — English Medium
Miss T. Sriskanthavalajaran	Pure Maths. — English Medium
Miss V. Kanagasabapathy	Pure Maths. — English Medium
B. Arumainayagam	Tamil

G. C. E. O. L. 1967 August

Distinctions

R. Ariaratnam	App. Maths.	R. Thangavel	App. Maths.
S. Ramalingam	Pure Maths.	P. Nagendran	App. Maths.
K. Kumarendiran	Pure Maths.	K. Vijayanathan	App. Maths.
K. Chandrakanthan	App. Maths.	K. Gnanamoorthy	Arithmetic
M. Sooriyakumaran	App. Maths. & Pure Maths.	V. Vasanthakumar	Commerce

G. C. E. O. L. December 1967

R. Anpalagan	Pure Maths.	A. Sivapalan	Hinduism
K. Rajasooriar	Pure Maths.	S. Sivakumar	Hinduism
S. Sriharan	App. Maths.	M. Sooriakumar	App. Maths.
R. Sanmugarajah	Hinduism	K. Selvarajah	Hinduism
S. Nithiananthakathiresan	Pure Maths.	T. Thavarajah	Hinduism
N. Jebaseelan	App. Maths.	R. Thavaratnam	Hinduism
M. Jeyakumar	Pure Maths.	S. Babusukumar	Hinduism
V. Arunakirinathan	Hinduism	N. Puvanendra	App. Maths.
K. Rajendran	Hinduism	S. Mohanadas	Pure Maths.
M. L. Kamaldeen	Pure Maths.	M. Vivekananthan	Adv. Maths.
R. Kamaleswaran	Hinduism	K. Gnanamoorthy	Arithmetic
V. Sathananthan	Hinduism		

J. S. C. N. P. T. A. 1968 — First Division

D. S. Thiagarajah	V. Yogarajah
S. Sutharsan	S. Yogendra
T. Thanapalaratnam	T. Ravindran
S. Thilageswaran	K. Vijayakumar

J. S. C. N. P. T. A. 1968

1st Division	8
2nd Division	37
3rd Division	37

No. Passed	82
No. Sat	117

Colour Winners

Cricket 1966

S. Sivasothy
S. M. Abraham
K. Shanmugalingam
V. Gengatharan
P. Balendran

Cricket 1967

G. S. Shantheeharan
D. Puradchithasan

Athletics 1966

R. Storer
J. Shantikumar

Athletics 1967

K. W. Vimalarajah
V. Nallainathan
V. T. Sundaralingam
R. Sylvester

Basketball 1966

A. M. Sellathamboo
G. S. Shantheeharan
T. Nallainathan

Hockey 1966

No award

Hockey 1967

C. Krishnalingam
Joy Pragasam
G. S. Shantheeharan
K. J. Ranjan
V. T. Sundaralingam

Soccer 1966

No award

Soccer 1967

D. Puradchithasan

Common people imitate the standards set by the elect
Democracy has become confused with disbelief in great men. The
great men are the pathmakers who blaze the trail that other men
follow. The light generally comes through individuals who are in
advance of society. They see the light shining on the mountain
heights while their fellows sleep in the valley below.

The Staff — 1968

- Mr. E. Sabalingam, B. Sc. (Lond.) Post Graduate Trained - **Principal.**
Mr. S. Mahalingam, B. A. (Lond.) Dip. Ed. (Cey.) **Deputy Principal.**
Mr. V. V. Rajaratnam, B. A. (Lond.) Dip. Ed. (Cey.).
Mr. T. I. Abraham, 1st Class Trained, Prefect of Games.
Mr. S. Kulasegarasingham, M. A. (Madras), B. A. (Lond.) Dip-Ed. (Cey.),
Tamil Pundit, Sectional Head for Languages and Religion.
Mr. A. Mathiaparanam, B. A. (Lond.) Post Graduate Trained.
Mr. N. S. Ratnasingham, B. A. (Lond.), 1st. Class Secondary Trained,
Teacher Counsellor.
Mr. J. A. T. Sethukavalar, B. Sc. (Cey.) Dip-Ed. (Cey.), Sectional Head for
Science and Mathematics.
Mr. K. Manickavasagar, B. A. (Cey.) Dip-Ed. (Cey.), Sectional Head for
Social Sciences.
Mr. M. Paramanandam, B. Sc. (Madras) Dip-Ed. (Cey.)
Mr. M. M. Yoosuf, B. A. (Vidyodaya), 1st. Class Secondary Trained.
Mr. A. Kulendran, B. Sc. (Madras), Dip-Ed. (Cey.)
Mrs. I. Mathiaparanam, B. A. (Madras).
Mr. V. Vigneswaran, B. Sc. (Cey.)
Mr. V. Balasundaram, B. Sc. (Cey.)
Mr. R. K. Rajasenan, B. Sc. Honours (Madras).
Mr. S. Edward, B. A. (Lond.) 1st. Class Tamil Trained.
Mr. S. Rajanayakam, B. A. (Lond.)
Mr. S. Venkadesa Sarma, B. A. Honours (Cey.)
Mr. S. H. Sethukavalar, B. A. Special (Cey.)
Mr. S. Thambirajah, B. Sc. (Madras).
Mr. S. R. Kumaresan, B. A. (Madras).
Mr. C. Jeganathan, B. Sc. (Madras).
Mr. C. Kesavarajan, B. Sc. (Cey.)
Mr. T. Pararajasingam, B. A. (Cey.)
Mr. N. N. Niles, B. Sc. (Cey.)
Mr. M. Mahadeva, B. Sc. (Cey.)
Mr. K. Vinayagampillai, B. Sc. (Cey.)
Mr. V. Sathiamoorthy, B. Sc. (Cey.)
Mr. M. Jeyaratnam, 1st. Class Vocational Trained.
Mr. K. Kasiviswanathan, 1st. Class Secondary Trained.
Mr. K. Somasundaram, 1st. Class Secondary Trained., 1st. Class Tamil Trained.
Teacher Counsellor.
Mr. S. V. Kiruparaj, 1st. Class Secondary Trained.
Mr. M. Pavananthan, Special Trained (Maths.) 1st. Class, G. C. E. Ad. Level (Lond.)
Mrs. A. Canagaratnam, Special Trained (English).

Mrs. P. Sabaratnam, Special Trained (Science), G. C. E. Ad. Level (Lond.)
 Mr. P. K. Balasingam, Special Trained (Science) 1st. Class.
 Mr. S. Anthonipillai, Special (English) 1st. Class, Tamil Trained 1st. Class.
 Mr. K. Kandasamy, Special Trained (Commerce)
 Mr. A. Ramalingam, Special Trained (English)
 Mr. V. K. Esurapatham, Special Trained (Maths.), Tamil Trained 1st. Class,
 Teacher Counsellor, Scouts Badge 1st. & 2nd. Part.
 Mr. V. K. Balasubramaniam, Special Trained (Commerce)
 Mr. M. Arunasalam, Inter Science (Lond.)
 Mr. K. V. Rasalingam, General Science Qualifying (Cey.)
 Mr. W. A. Aron Singho, G. C. E. Advanced Level (Lond.)
 Mr. E. S. Thambiah, Teachers' Certificate in Physical Education.
 Mr. S. Sivapragasam, Drawing Teachers' Certificate.
 Mr. S. Somasundaram, Sangeetha Booshanam, (Annamalai)
 Mr. S. S. Velupillai, 1st. Class Tamil Trained, - Kanishda Principal.
 Mr. K. Muthiah, 1st. Class Tamil Trained.
 Mr. S. Rasiah, 1st. Class Tamil Trained, Tamil Pundit (Madurai)
 Mr. K. Thambimuthu, 1st. Class Tamil Trained.
 Mr. S. Francis, 1st. Class Tamil Trained, Agriculture Trained.
 Mr. K. Kathiravelu, 1st. Class Tamil Trained.
 Mr. V. Paramalingam, 1st. Class Tamil Trained.
 Mr. V. S. Suntharasingham, 1st. Class Tamil Teachers Certificate, Saiva Pulavar.
 Mr. M. Victor, 1st. Class Tamil Trained.
 Mrs. N. Kumarasundaram, 1st. Class Tamil Trained.
 Mrs. R. N. Thurairatnam, 1st. Class Tamil Trained.
 Mrs. J. T. Chelliah, 1st. Class Tamil Trained.
 Mrs. L. Paramanandam, 1st. Class Tamil Trained.
 Mrs. A. Sivapragasam, 1st. Class Tamil Trained.
 Mrs. P. Rudra, 1st. Class Tamil Trained.
 Mrs. S. Singaravel, 1st. Class Tamil Trained.
 Mrs. R. H. Selvarajah, English Teachers' Certificate.
 Mrs. K. Ariaratnam, Senior Cambridge.
 Mr. A. Balasingam, S. S. C. English.
 Miss S. S. Chellathamby, G. C. E. (O. L.) Pupil Teacher.

Office Staff

Mr. S. Alagarajah
 Mr. J. M. Selladurai
 Mr. A. Yogarajah

Librarian

Mr. K. Manickavasagar - Library Trained.

"Education commences at the mother's knee and every spoken word within the hearsay of little children tends towards the formation of character."

— *Hosea Ballou.*

"Education does not mean teaching people what they do not know..... It is a painful, continual and difficult work to be done, by kindness, by watching, by warning, by precept, by and praise, but above all - by example."

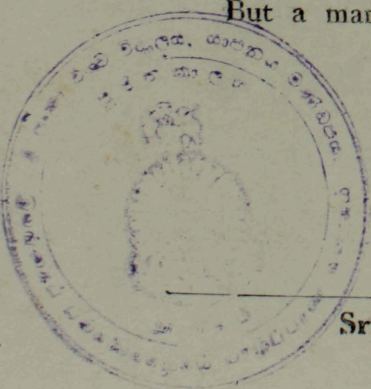
— *Ruskin.*

The deeds done in the sacrificial spirit are pleasing to God. He who works for himself lives in vain.

When all beings are attracted by the glitter of sense-objects, the sage is intent on understanding reality. He is wakeful to the nature of reality to which the unwise is asleep or indifferent.

He that despiseth his neighbour is void of wisdom ;
But a man of understanding holdeth his peace.

— *Proverbs.*

Sri Sanmuganatha Press, Jaffna.

REFERENCE

